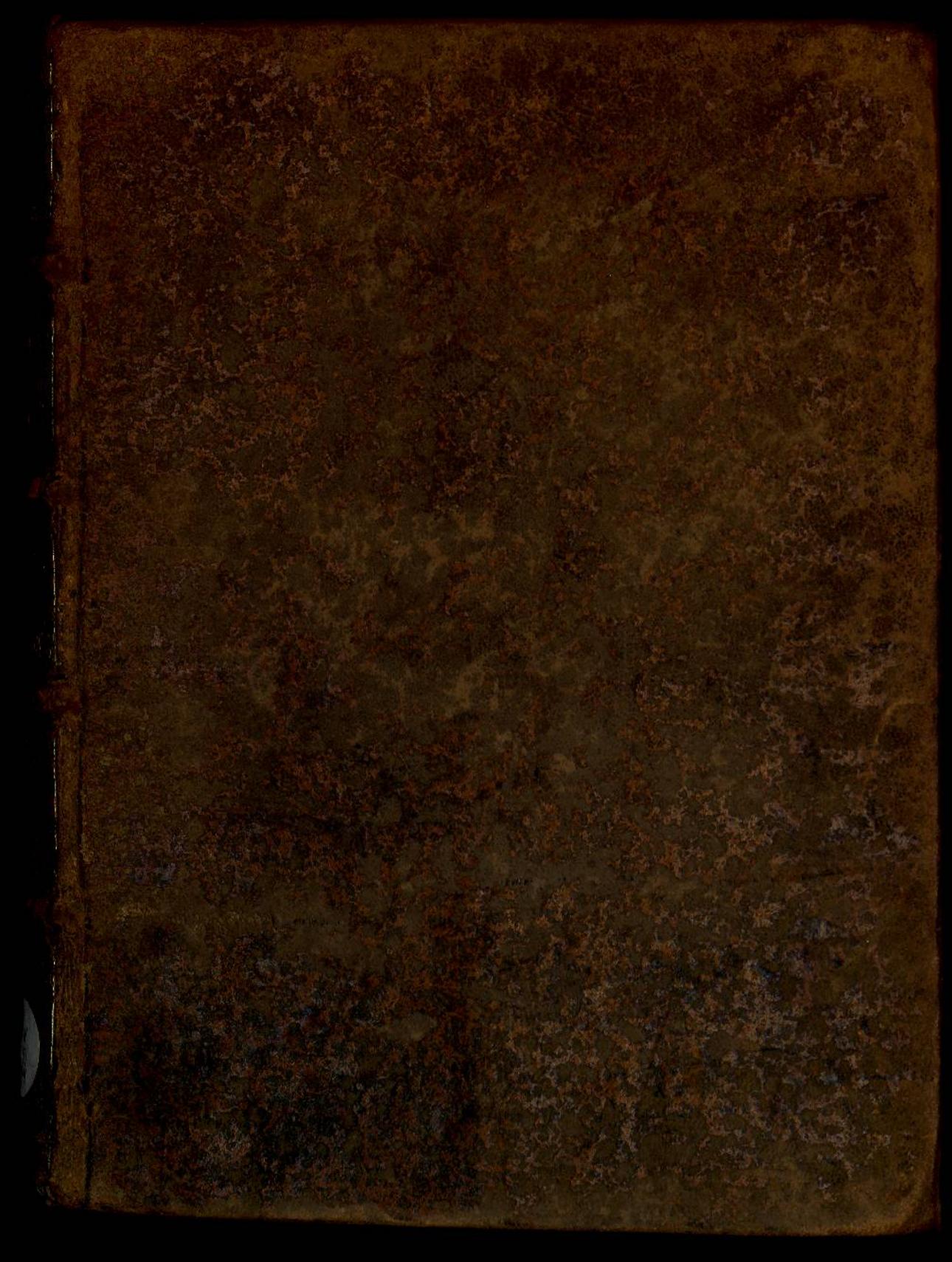

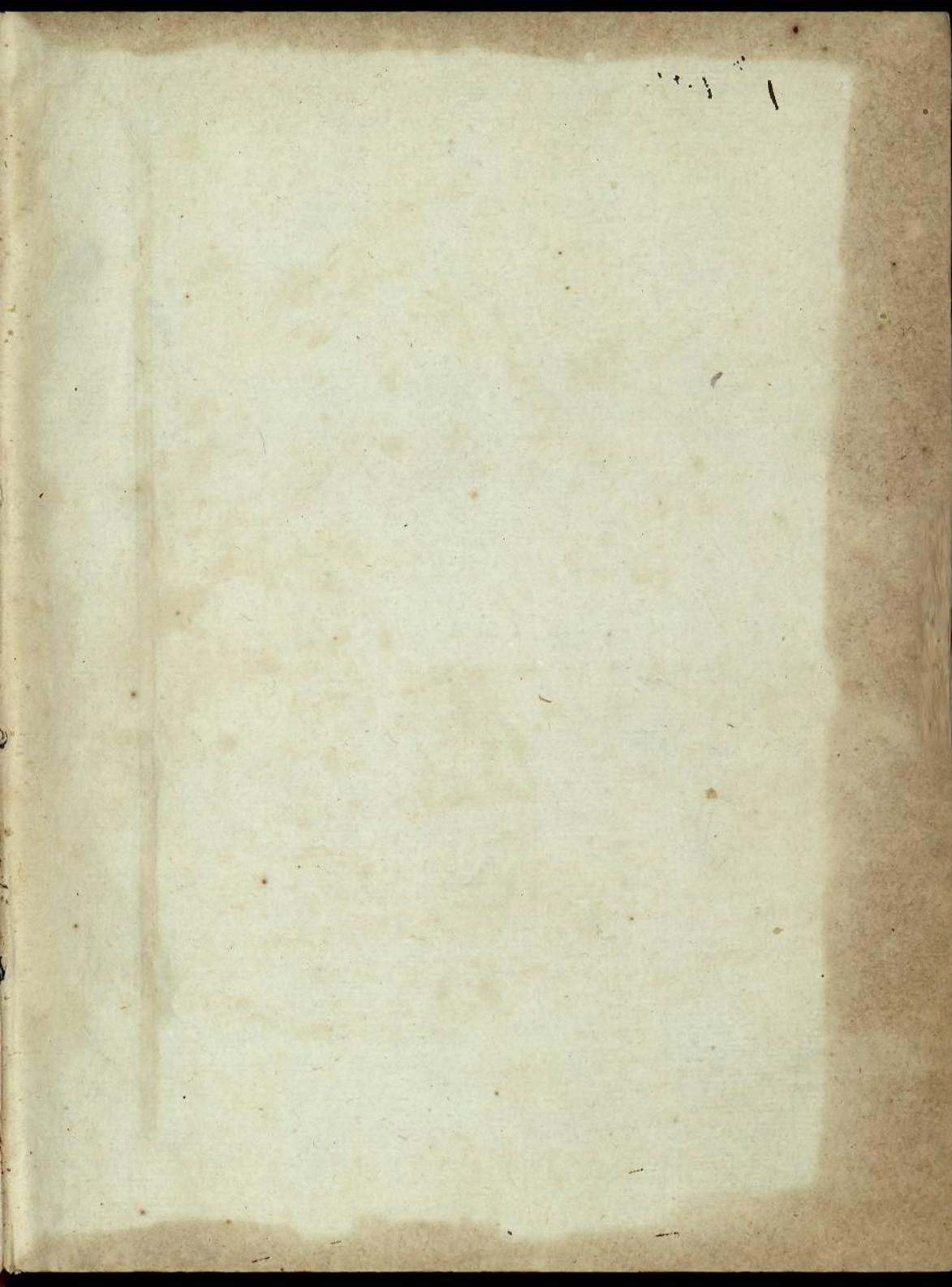
EFVSCV
MISSELI

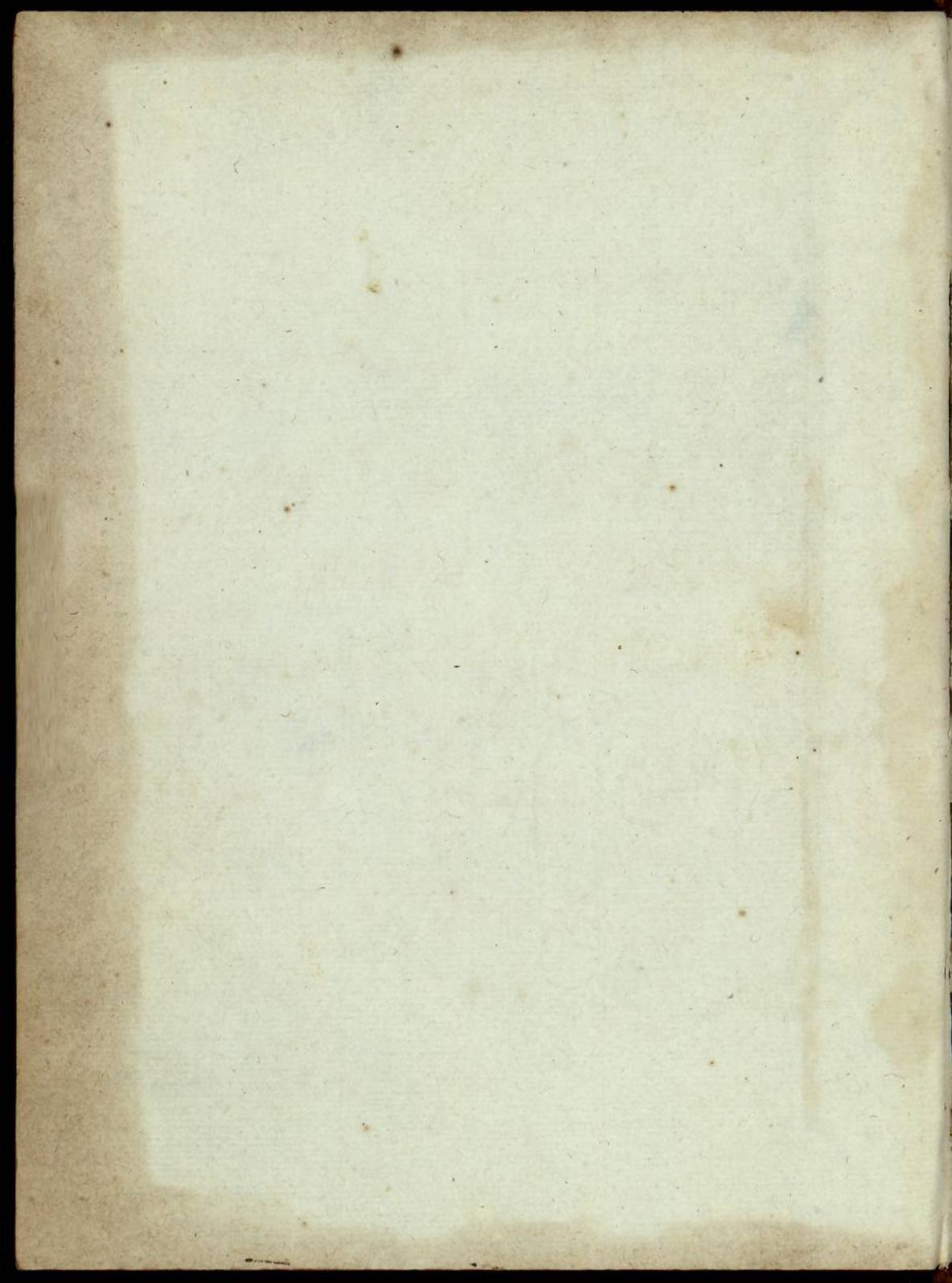
M N
7624

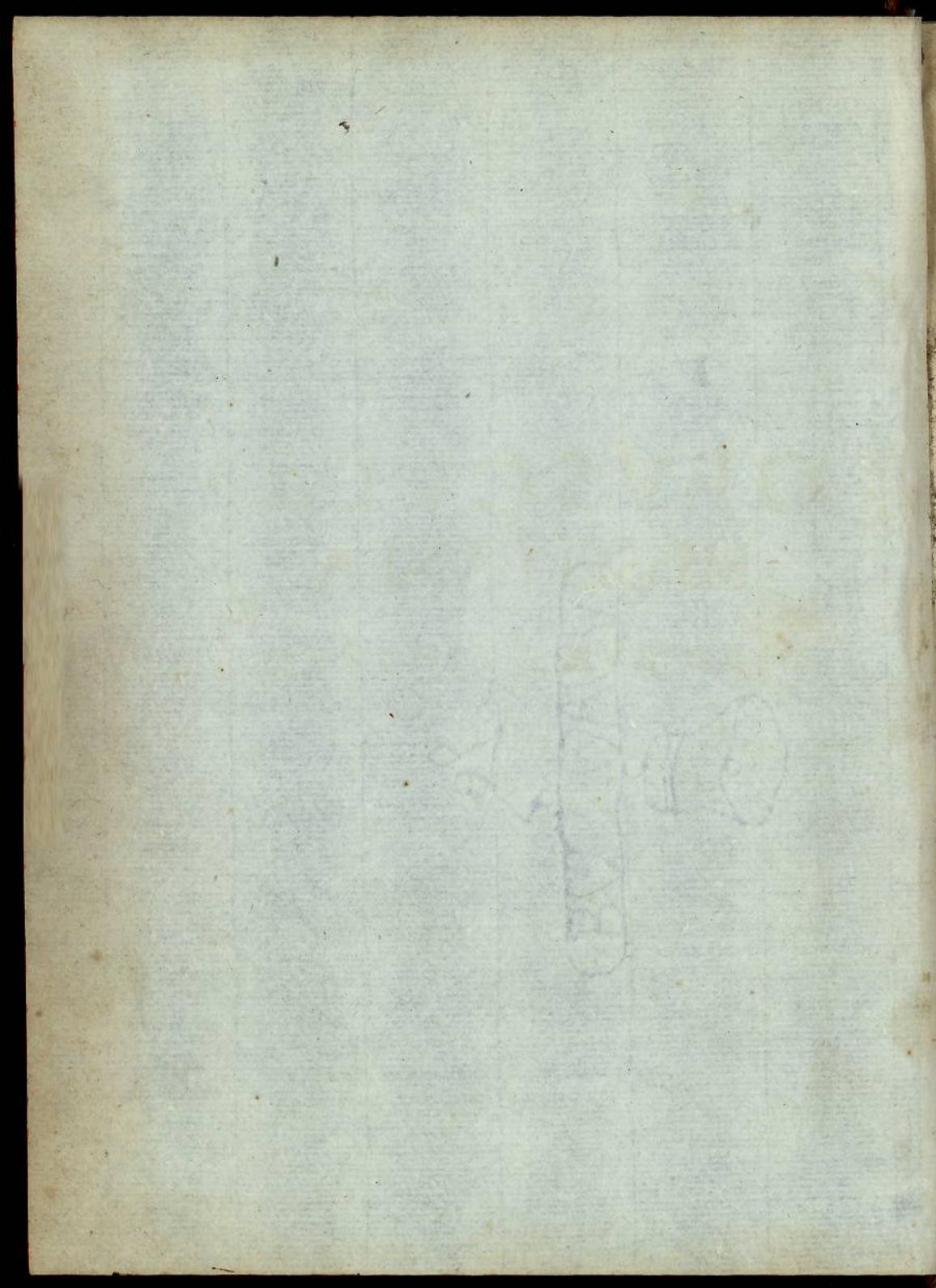

1[#] 70e

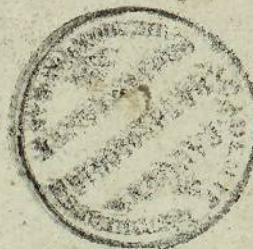
OPVSCVLIA
MISCELLANEA
ARIERVM AVTHORVM

Res n

2624

OPVSCVLA
MISSELLANEA
VARIORVM AVTHORVM.

OPUSCULA
MISSELLANEA

VARIORUM MURONTIA

ΠΑΛΑΙΟΤΑΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ.

Θεόγυμδος,	Καλλιπάχου,	Λίνου,
Φωκυλίδου,	Μικρέρμου,	Μενεκράτος,
Πυθαγορείς πτνός,	Εύλωος,	Ποσειδίππου,
Σόλωνος,	Ριανδ,	Μηθύδωρου,
Τυρτάιου,	Ερετοθένος,	Σιμωνίδου.
Ναυμαχίου,	Γαννάσιδος,	

Βασιλεῖ τὸν ἀγαθὸν κρατήρα τὸν χυμῆν.

TYPIS REGIIS.

PARISIIS, M. D. LIII.

Apud Adrianum Turnebum typographum regium.

EX PRIVILEGIO REGIS.

Jac Roberty & amicorum

ИЗДАНО
ВЪ МОСКОВѢ
ВЪ ПРИЧІО РЕЦІ.
САНКТ-ПЕТЕРБУРГЪ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΓΙΔΑ.

Θέογνις μεγαρός τὸν Σικελία Μεγάρων γεγονώς σὺ τῇ
θύ λύμπιάδι, ἐγραψεν ἐλεγέντας εἰς τοὺς σωθεῖτας τὸν συράχην
σίων σὺ τῇ πολιορκίᾳ· γνώμας δι' ἐλεγέντας εἰς ἐπη Βω· καὶ τῷρος
Κύρου τὸν αὐτὸν ἐρώμενον γνωμολογίαν δι' ἐλεγέντων, καὶ ἐπέργασον
πολίχας πρᾶγματικόν, τὰ πολύτα ὑπεικάστη μὴ πρᾶγματικόν
ἐγραψεν Θέογνις· ὅτι τὸν μέσω τούτων πρᾶγματος εἰσὶ ματεί-
α, καὶ παιδικοὶ ἔρωτες, καὶ ὅτι αἱ ἐνάρεος Διόπερέ φεντεί βίος.

Φωκιλίδης, μιλήσιος φιλόσοφος, σύζυγος Θεόγνιδος. οὗτος τοῦ
ἐκάτερος μὲν χιλίων ἔτη τῆς τεωῖδην, θύ λύμπιάδι γεγονότες θ.
ἐγραψεν ἐπη τῇ ἐλεγέντας, πρᾶγματικόν τοι γνώμας, αἵ θυνες καὶ
φάλαγα ὑπειργάφουσιν εἰσὶ τοῦτο τὸν τοιούτον κεκλεμμέναν.

Σόλων Εὔκεστός δου, αἴθινοις φιλόσοφος, νομοθέτης καὶ δη-
μαρχός. γένοντες δὲ τῆς μὲν θύ λύμπιάδος οἱ δέ, ντεῖτον
λαθεῖσι μὲν τὸν Πέτρον τοῦ Κιλίνα, πεδίον μησον τὸν Κιλί-
να, καὶ ἐπτοις πόλιν οὐδὲ Σόλας ἐκάλεσεν ἐξ αὐτῶν οἱ δέ καὶ τοὺς σὺ-
κύναρα Σίλας ἐξ αὐτῶν φασί. καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν τὸν Κύναρα. ἐ-
γράψει νόμος αἴθινοις, οἵ τινες αἴξοντες ὀνομάσθησαν, δέ τοι τοῦ
φύται αὐτοῖς τὸν ξυλίνοις αἴξοντι Αἴθινοι. ποίημα δέ τοι ἐλεγεῖ
αἱ, δισαγαμίας ὑπειργάφεται. τὸν διάχας δέ τοι ἐλεγέντας, καὶ δη-
λαχ. ἔτι δέ τοι τοῦτο εἰς τὸν ονοματοζῳμαν σοφῶν. καὶ φέρεται αὐ-
τὸν διπόφθειρα πόδε, μηδὲν ἀγανά, καὶ τὸ γνῶθι σοι τὸν.

Τυρτάος Αρχιμερέτου, λακωνὸς μιλήσιος, ἐλεγχοποιὸς, τοῦ
αὐλητῆς, οὗ λόγος τοῖς μέλεσι χρηστοῖμον προβωμάτων λακεδαι-
μονίς, καὶ πολεμοῦντας μεσηνίοις τοῦτη ὑπειργάπετερος ποιη-
σα. ἔτι δέ τοι παλαιότατος, σύζυγος τοῖς ἐπιακληθεῖσι σοφοῖς. οὐδὲ
παλαιότερος. οὐκ μάρτυρεν καὶ τὸ λε θύ λύμπιάδα. ἐγραψεν πο-

λιτείδην λαχεδαμονίοις, καὶ ταῦθα θύκας δι' ἐλεγέσας, καὶ μέλη πολεμιστέραι εἰς Βιβλία ε.

Μίμηερμος, Λιγυρτιάδην, καὶ Φώνιος, ἡ σμυρνάμος, ἡ αντιπαλίδη, ἐλεγχίποιος. γέροντες δὲ ἔπει τὸ λόγον πατέρων, ὡς ποστερόντες τὸ σοφαλήν τινές δὲ αὐτοῖς συμβούλους λέγοντες. ἐναλέπτο δέ καὶ Λιγυασάδης, μέχρι τὸ ἐμψιελές τὸ λιγόν.

Καλλίμαχος κυρίναμος Γεραμματικὸς, μαθητὴς Ερμοκράτεως, οὐπιμελέσατος, ὡς Γερίφαν μηδὲ ποιήματα εἰς πᾶν μετρον, σωταζόμενος δὲ καπαλογάδην πλάνσα, ταῦθα Βιβλία τὰ οὐ.

ἐπί τὸ χρόνον δὲ τὸν Γραλεμάχην φιλαδέλφῳ, ὀλυμπιάδῃ ρκό. Ευνύχιος αἰαλεράφυσι δύω ἐλεγέσιν ποιητὰς, καὶ αἱμοτε-

ροις περίεις.

Ρίανος Γεραμματικὸς σύμβολος Ερεποθέντες. Ἑρεψιφενέμητεα ποιήματα, πρακτικάδα τὸ βιβλίοις τέανταροιν.

Ερεποθέντης κυρίναμος μαθητὴς φιλάσσφος Αρίστωνος χίτη, ἐπέρθη ρκός ὀλυμπιάδη. Ἑρεψιφενέμητεα ποιήματα, καὶ ισοειδεῖς, καὶ ὅμιλα πολλά.

Γανύασις ἀλικερνατεῖς τεραποσκόπος καὶ ποιητὴς ἐπῶν, Ηερδόποιος τὸν ισοειδεῖς ἀδελφος, γέροντες καὶ μηδὲ πολεμιστέραι, ἡ τὸ πολλῷ πρεσβύτερος. Οὐ τέ ποιητὴς Κατέ, μηδὲ Ομηρος.

Λίνος Χαλκιδεὺς, προτότος οὐ πόλος Φοινίκης Γεραμματα εἰς βούληνς ἀγαγεῖν λέγεται, φιέαθη δὲ Ηερακλέος μιδάσκαλος Γεραμματων, καὶ τῆς λυεικῆς μούσης πρεσβότος ήγειράν.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑ-
ΡΕΩΣ ΓΝΩΜΑΙ.

Ἄνα, Λητὸς γέ, Διός τέκες, καὶ πολεστοῖ
Λίσσομεν αργέμενος, καὶ μὲν ἀπο-
παυόμενος.

Αλλ' αὖτε σφράγιστον τε, καὶ ὑστερητικόν τε
μέσσοισιν

Αείσθο σὺ δέ μεν κλῦθι, καὶ ἐδίλαδιδίδου.

Φοῖβε δράξ, ὅτε μὴ σε θεὰ τέκε πότνια Λητώ

Φοίνικος ράδινης χεροῖν ἐφαλαμδύη,

Αθανάτων κάλπιον ἐπὶ Θυρεόδει λίμην,

Γάσσα μὴν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίν

Οδυμῆς ἀμβερούτης· ἐγέλασε δὲ γάγα πελάρη.

Γῆπον δὲ βαθὺς πόντος αἰλὸς πολιῆς.

Αρτεμι φέρον θύματερ Διός, εἰν Αγαμέμνων

Εἴσαθι, ὅτε ἐσ Τερέων ἐπλεει πυνοὶ θοᾶς,

Εὐχομένοι μοι κλῦθι, κακάς δ' ἀπὸ κῆρες ἀλαζη.

Σοὶ μὴ τῷ θεᾳ σμικρὸν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

Μουσαὶ καὶ Χάριτες καῦραι Διός, αἵ ποτε Κάδμου

Ἐς γάμον ἐλθοῦσαι, καλὸν δέσσατε ἐπος.

Οτι πι καλὸν φίλον ἔστι, τὸ δὲ γάλακτον καὶ φίλον ἔστι.

Τοῦτον ἐπος ἀθανάτων ἥλθε ψήφισμαί των.

Κύρε, Οφιδομένωμον ἐμοὶ σφρυγίης ὑπεισέσθω

Τοῖσιν ἐπειν, λήσει μὲν καὶ ποτε κλεπτομένη.

Οὐδὲ τις ἀλλάξει κάκιον τῷ οὐλοῦ πεῖρεόντος.

Οὐδὲ δὲ πᾶς ἐρέδη, Θεόγνιδος ἔστιν ἐπη

Τῷ μεγαρέως, πεμψας δέ τοιτέρῳ δραφέ πους ὄνοματος.

Αστοῖσιν δὲ πῶ πᾶσιν ἀδεῖρ διώματα.

A

Οὐδὲν θαυματὸν Γολυπαιδην τοῦτο γένεται οὐδὲν
 Οὐθὲν διαν πολὺ ταῖς διδούσιν, τοῦτο διέχων.
 Σοὶ δὲ γάρ διὸ φρονέων τοιοῦτο μεγάλη αὐτός,
 Κύρος, όποιος ἀγαθῶν, πάντες ἐτέλεων, εἴμαστον.
 Πέπνυσσο, μηδὲν αὐχεισιν ἐπέργυμασι, μηδὲν αἰδίνει σι-
 Τιμᾶς, μηδὲν αρετᾶς ἐλκεο, μηδὲν αἴφενος.
 Ταῦτα μὴν θέτας οὐδεις· κακοῖσι δὲ μή τεσσομίλει
 Ανθράσιν, διὰλλοι αἱρεῖ τὸν ἀγαθὸν ἐγένοντο.
 Καὶ μὲν τοῖσιν πίνε, καὶ ἐσθίει, καὶ μὲν τοῖσιν
 Ιζε, καὶ δύδανε τοῖς ὄντας μεγαλὴ διωδαμις.
 Εσθλαν μὴν γένεται πάπεριστα μαδιώσεα, μὲν δὲ κακοῖσι
 Συμμιχθῆς, όπολέσι καὶ τὸν εὖντα νόον.
 Ταῦτα μαθάντοις δύριες, καὶ ποτε φίσεις
 Εἴ συμβελούσθωσι φίλοισιν ἐμέ.
 Κύρον καὶ πόλις οὐδεὶς δέδοικε δέ, μὴ τέκη δύσμα.
 Εὐθυντῆρα κακῆς οὐδείς οὐ μετέπειται.
 Αποι μὴν γένεται, εἴθ' οὐδεις σαΐδει φεγνεις, οὐ γεμόνες δέ
 Τετράφαται πολλέων ἐσκεκότηται πεσεῖν.
 Οὐδεμίαν παντας Κύρον ἀγαθοὶ πόλιν ὀλεσθμον δύσματα.
 Αλλ' οὐδενὶ οὐδεὶς τοῖσι κακοῖσιν αἰδή,
 Δῆμον τε φεύγωσι, μίκας τοῦτον αἰδίνεισι μηδῶσιν.
 Οἰκείων κερδῶν εἰνεκεν, καὶ κεράτεος,
 Ελπεο μὴ διεργάτεις πόλιν αἰτειμέεσθαι,
 Μηδὲν εἰ νῦν κείται πολλῆς τοῦτον γένεται.
 Εὗτοι δὲ τοῖσι κακοῖσι φίλοι δύσματα ταῦτα γένεται
 Κέρδεα δημοσίωσι κακῶν ἐργάλμα.
 Εκ τοῦτον σάσις οὐτε, καὶ ἐμφυλει φόνοι αἰδραῖ.
 Μάναρχος δέ πόλες μητοτε τῆδε αἰδοι,

Κύρνε πόλις πλὴ οὐθὲ πόλις, λαοὶ δὲ διάδημοι, 53

Οἱ πολέμοις γέτε μίκας ηδεσσαρ, γέτε νόμους.

Αλλὰ μόφι πλανητῆσι μορφήσι αγάντι κατέπεισον,

Εξω δέ, ὡς τέ έλαφοι, πλεύσῃ σύγχρονο πόλιν.

Καὶ νῦν εἰσάγαδοι Πολυπάτησι δὲ φρίνεσσιν εἰδοῖ,

Νῦν δὲ λέπει· τίς κεν ταῦτα κατέχειτο εσσοράν.

Αλλήλας δέ απατῶσιν, ἐπ' ἀλλήλοισι γελασίτες,

Οὔτε καιρὸν γνώμας εἰδότες, γέτε αγαθῶν.

Μηδένα τῷ δε φίλον ποιεῖ Πολυπάτησι αἴτων

Επιγνωμόν, χρείας εἶνεντε μηδεμίν.

Αλλὰ δόκει μὴ πᾶσιν δύπλον γλώσσην φίλοις εἶναι,

Χρῆμα δέ συμμίξης μηδενὶ μηδοποιῶ

Σπουδαῖον. γνώση γάρ δὲ οἱ Σύροι φρένας δύστραν,

Ως σφιν ἐπ' ἔργοισιν πίεται εἴ τ' γδεμία.

Αλλὰ δόλας, απάτας τέ, πολυπλοκίας γέφιλης

Οὔτες, ως δύστρες μηκέτι σταζόμενοι.

Μή ποτε Κύρνε κακῶ πίστεως βγλειν σειώ δύστρι,

Εἴ τ' αὐτὸν σπουδαῖον ταρπῆμα ἐθέλησε τελέσαι.

Αλλὰ μετ' εἰδοῖς τὸν δύστρον, βγλειν πολλὰ μογόσας,

Καὶ μακρὺν ποσὶν Κύρνον δύδον σκητελέσσας.

Γρῦπιν μηδὲ φίλοισιν ὅλως δύσακονεο πᾶσι.

Γαῦροί τοι πολλάν πιστὸν ἔχουσιν νόον.

Παύρεισιν πίστεως μεγάλ' δύστροισιν ἔργον θειγέριδες,

Μή ποτε αἰνίκεσον Κύρνε λαβῆναι αὐτίνω.

Πιστὸς αὖτε γρῦπος τε καὶ δύργος εργασία διατερύσσα αδαμ.

Αξιος δὲ γαλεπῆ Κύρνε μηδεσσασι.

Παύρες δύρησοις Γολυπάτησι δύστρας ἐταίροις

Πιστὸς δὲ γαλεποῖς ταρπῆμασι γνωμένοις.

Οἴγνες δὴ τελμῶσι ὁμέφερνα θυμὸν ἔχοντες,
 Ισον τῷν ἀγαθῶν τῷν τε κεκῆδιν μετέχειν.
 Τοὺς δὲ οὐδὲ βύρησθε μετίμηνος, τοὺς δὲ πολὺτελεῖς
 Ανθεφόπους, τοὺς νάυσι μὴ μία πολὺτελεῖς αὐγοὶ.
 Οἶσιν δὲ τὴν γλώσσην τε καὶ ὁφθαλμοῖσιν ἐπεστιλλεῖς
 Αἰδώς, τοὺς αἰγαῖον γεγῆνι μὲν κέρδος ἀγαθοῖς
 Μή μὲν ἐπεσιν μὴν τέργει, νόον δὲ ἔχει φρένας ὅμηρος,
 Εἴ με φιλέσι, καὶ σοι πιστὸς ἔνεσι νόος.
 Η με φίλα καθαρεῦν θελμῶν νόον, οὐ μοι ἀποδίπλων
 Εχθαρρός, ἀμφαδίλων νέκτας ἀφεύληνος.
 Ος δὲ μῆτραίσης μήτρας ἔχει νόον, οὗτος ἐπαιρεός
 Δῆμος Κύρος, ἐρυθρός βέλτερος ή Φίλος ὁ.
 Εἴ τις ἐπαιρέσει σὲ τόσον γεζόνον ὄσσαν ὄρφην,
 Νοσφιαθεὶς δέ την γλωσσαθμήν τοι κεκέλι.
 Τοιοῦτος τοι ἐπαιρεός διόπερ φίλος γάτη μάλιστας,
 Ος καὶ εἰπηγλώσσα λαῦστα, φερνός δὲ ἐτεροῦ.
 Αλλ' εἴτινας ἐμοὶ φίλος, οὐδὲ τοι ἐπαιρενός
 Γιγνώσκων, ὄργην καὶ βαρυῖον τα φέρει
 Αντικαστηθέντοι. σὺ δέ μοι φίλε τελτὸς καὶ θυμῷ
 Φερέσθιος, καὶ ποτὲ μου μυήσεας ἔξοπιστο.
 Μηδεὶς δὴ θεφόπων πείσῃ κεκέλι. δὲ δρα φιλησαν
 Κύρετος δὲ ἔτι οὐ φελος κεῖνος διόπερ φίλος ὁ.
 Οὐτέ δέ σέ καχαλεποῖο πόνῳ ρύσαγτο, καὶ ἀτης,
 Κατέτε κεν ἐδάλον ἔχων, τῷ μεταδοῦν ἐθέλας.
 Δηλεύς δὲ ἔρδοντι ματαυτάτη χάρεις δέστιν,
 Ισον καὶ στείρην πόνητον ἀλλές πολιτης.
 Οὐτέ γάρ δέ πόνητον στείρων βαζὺ ληίον ἀμάρτης,
 Οὐτέ κεκους δὲ δραμήν, δέ πάλιν αντιχαρέσθιος.

Απλησον γένεται κακοίνος· οὐδὲ δέ σι αἱ μάρτυς, 109

Ταῦτα φέρεται πάντων ὅπουχατα φιλότης.

Οἰδὲ ἀγαθοὶ δέ μέντον ἐπανείσχουσι παθόντες,

Μηδὲ μαῖς ἔχουσιν ἀγαθῶν, καὶ χάρειν ἔξοπλο.

Μή ποτε τὸν κακὸν δύσμα φίλον ποιεῖται ἐπαγγελ,

Αλλὰ μέντοι φίλοι, ὡς εἰ κακὸν λιμόνα.

Πολλοί τοι πόσιος καὶ βρώσιος εἰσὶν ἐπαγγελ,

Εἰ δὲ πανδαισίᾳ φρήγματι παυρέτεροι.

Κιβωτὸν δέ μάρτρος γνωμαναγχαλεπάτερον γένεται

Κύρν, δέ μὲν δύλαζείντος δέ τι πέρι πλέονος.

Χρυσὸς κιβωτὸς καὶ αργυρός ἀρχετος ἀπότη

Κύρνε, τὸν δέ μάρτρον ῥάβδον μάρτρον σοφῶ.

Εἰ δὲ φίλοιν νόος μάρτρος εἴνι εὐθεατι λέληπε

Ψευδὸς ἐὼν, δόλιον δέ σι φρεσὸν ἕτερον ἔχει,

Τῷρος θεός κιβωτὸν πάτερον ποίησε βεργῖσ,

Καὶ γνωμαναγχαλεπάτερον τοῦτο μάρτρον πάτερον.

Οὐ γένεται εἰδεῖν μάρτρον νόον, δέ τε γνωμανός,

Πείν πειραστείν ὥσπερ τὸν πολύγυρον.

Οὐ δέκεται εἰκάσιας, ὥσπερ πότερος ὁ ελαζόν.

Πολλάκι γένεται γνώμην δέσπατωστιδέα.

Μήτ' αρετὴν δύλον Γολυπάτην ἔξοργος ἔτι,

Μήτ' ἀφενός, μοιῶν δέ αἰδητον γνώμητο πίχη.

Οὐδὲν δέ τινα δέσποινα παῖς εἰ μηδέ τις ἀμείνον

* Επλεπτο, δισ
οῖσιν Κύρνε
μέμητε δίκην

Αλλὰ θεοὶ τούτων διώτερος ἀμφοτέρων.

Οὐδέ τις μάρτρον πάτερον ἔργα ἀγέται, σι φρεσὸν εἰδώς

Ἐστέλνεις, εἴτ' ἀγαθὸν γνωμεται, εἴτε κακόν.

Πολλάκι γένθε μονέων θίστην κακόν, ἐσθλὸν εἴθηκε, 137
 Καὶ τε δοκῆν θίστην ἐσθλὸν, εἴθηκε κακόν.
 Οὐδέ τα αἰδεψίων τρύγουνται, οἵας ἐθέλησι,
 Ιχεῖν χαλεπῆς πείρει τὸν ἀμυχαῖν.
 Αιδεψοι δὲ μάταια νομίζονται, εἰδότες θάντον.
 Θεοὶ δὲ καὶ σφέτερον πλύτα τελέσοντον.
 Οὐδεὶς πωξεῖν Πολυπάτημον σέξαπατήσει,
 Οὐδὲ ικέτην, θυτῆν, αἴθανά τους ἐλατθε.
 Βύλεο μὲν διστέρεως ὄλιγοισι σωὶς χρήματαν οἴκειν,
 Η πλάτειν, ἀδίκως χρήματα παραίδειος.
 Εἰ δὲ μικροσώμη οὐκονέδειν πᾶσον ἀρέτην τοι.
 Γὰς δέ τὸν πράγματος Κύρνε δίκηγος εἴων.
 Χρήματα μὲν δακτυλον καὶ παγκάκια ἀνδρὶ μίδωσιν,
 Ή μὲν ἀρέτην ὄλιγοισι αὐτῷ Κύρνε εἴπεται.
 Υπειν Κύρνε θεὸς τον κακὸν ὡπασεν διάδρι,
 Οὖ μέλιτα χερύει μηδεμίδην θέριναμ.
 Τίκλιτει κόρες οὐδειν, ὅταν κακῶν ὄλεος εἴπηται
 Αιδεψίω, καὶ ὅταν μὴ νόος αρέτιος ἦ.
 Μή ποτε μοι πενίειν θυμοφθόρον αὐτῷ χαλεφθεῖς,
 Μηδὲ αὐτομοσώμην Κύρνε κακοὺς τοφέφερε.
 Ζεῦς γέρων Θεόλαντον θητρόπειδημοτεῖηγει,
 Αλλοτε μὲν πλάτειν, μηδοτείηγειν εἴησι.
 Μή ποτε Κύρνε αὐτορεῖσθαι εἴπος μέγα. οἰδὲ γέρων θάντοις
 Αιδεψίων, οὐ νῦν χήμερα αὐτῷ τελέσῃ.
 Πολλοί τοι χρεαῖται δάλαῖς φρεσί, δακτυλοι δὲ εἰσθλῷ,
 Οἷς Θεός κακὸν μοκέον γίγνεται εἰς αἴγαδόν.
 Εἰσον δὲ οὐ βγαλῆτον αἴγαδην, καὶ δακτυλον φαύλῳ
 Μοχθίζεισι, τέλος μὲν εἴργμασιν θάντον εἴπεται.

Οὐδεὶς αἱ θεοφήπων, οὐτ' ὁ λαζίος, οὐτε πενιγρός, 165

Οὐτε κακὸς νόσος ηδύμονος, οὐτ' αἰγαθός·

Αλλ' ἄλλῳ κακῷ οὐτι· Θεὶς ἀπεκέκεις, ὁ λαζίος οὐδεὶς

Ανθεφήπων, οὐ πόσσος οὐλίος καθορᾶ.

Οὐ δέ θεοὶ πιμάσιν, οὐτὲ μωμεύμανος αὖν,

Αιδρός οὐτι πουσδὴ γίγνεται θάρεμία.

Θεοῖς δύο χρυσοῖς οὐτι μέγα κρέας, οὐτι ἀπερθεά,

Γίγνεται αἱ θεοφήποις, οὐτ' αἰγαθή, οὐτε κακέ·

Ανδρὸς αἰγαθὸν πενίη πομπών δάμιμοι μάλιστα,

Καὶ γήρως πολιχ, Κύρνε, καὶ οὐ πιάλευ·

Ην δὴ γέρη φθύγοντα οὐτε μεγακήτεα πόνην·

Πιστήν, καὶ πεβῶν Κύρνε κατ' οὐλισάτων.

Γαστρόφατηρ πενίη δεδμημάνος οὐτε πέπειν,

Οὐ δέρξαμεν αἴτην, γλαμάτα δέ οἱ δέδε).

Χρήγερὴ ὁμῶς οὐτὶ γένεται καὶ βύρεα τῶτα θαλασσῶν,

Διζεσθαι χαλεπῆς Κύρνε λύσιν πενίης.

Τεθνάναι φίλε Κύρνε πενιγρῷ οὐτε εργον αἰδροί,

Η λύσιν χαλεπῇ τεισθέμνον πενίη.

Κειγετοὶ μὲν, καὶ ὄντες διζήμεθα Κύρνε, καὶ οὐ πασσούς

Εὐγρέας, καὶ τις βάλεται δέ αἰγαθῶν

Βίσαθαι, γῆμει οὐτι κακῶν κακοῖς οὐτε μελεδαίνεις.

Εαθλὸς αὐτηρός, οὐ οἱ γέρηματα πολλὰ διδῶ.

Οὐδεμία κακὸς αἰδρός δινάνεται εἰς ἀκριτις

Γλαυσίς, δὲλλ' αἴφνεὸν βάλεται δέλτ' αἰγαθῶ.

Χρήματα μὲν οὐ μέσοι, καὶ οὐκέντεον εαθλὸς ἐγημε,

Καὶ κακὸς οὐτε αἰγαθῶ· πλάγιος ἐμέξε γένος.

Οὐτα μὴ θαύμαζε γένος Γολυπάμηδης τοῖς

Μαυρῶσθαι· οὐτα γένος μίσγει εἰσαγεῖ κακοῖς.

Αὐτὸς τοι ταῦται εἰδὼς κακόπατεν εὔσθη
 193
 Εἰς οἴκους ἀγεταὶ, γρῖμασι πειθόμενος,
 Εὐδόξος κακόδοξον, ἐπεὶ χρατερή μν αἰάλη
 Εντύι, οὐτ' αἱρός ταλίμωνα θῆκε νόον.
 Χρίματα μὲν φίλοθεν, καὶ σὺν δίκῃ διδέρι γένηται,
 Καὶ καθαράς, αἷε! Εἰ μόνιμον τε λέγει.
 Εἰσὶν δὲ δίκαιας τῷδε κακόν τυχόντος φιλοκερδεῖ θυμός,
 Κτήσεται, εἰθ' ὄρκῳ πᾶς τὸ δίκαιον ἐλών,
 Αὐτίκα μὲν οὐ φέρειν κέρδος δοκεῖ, εἰς δὲ τελευτὴν
 Αὖθις ἔγινοτο κακόν· θεατὴν μὲν ταράζει τὸν νόον.
 Αλλὰ τοῦτον δὲ φέπτων αἴπαται νόον· γάρ ἐπὶ αὐτοῖς
 Γίγνονται μάκαρες τορῆματος ἀμπλακίν.
 Αλλ' οὐδὲν αὐτές ποτε κακὸν γρέοσθος δὲ φίλοισιν
 Ατὰν δέξοπίσσα παγῶν εἰπεκρέμασσεν.
 Αλλοι δ' γάρ κατέμβριψι δίκην θάνατος γάρ αἰαδήν
 Γρεφθεὶς θνήτοις φέρεις εἴτε το κῆρος φέρων.
 Οὐδείς τοι φθίζεται φίλος, καὶ πιστὸς εἰταρεσσα·
 Τῆς δὲ φυγῆς δέτι τοτε τοτε φύροτεσσον.
 Οἶνόν τοι πίνειν παλιώ, κακόν· τούτο δέτις αὐτὸν
 Γίνηται πισταρήσως, γάρ κακός, δέλλας ἀγαθός.
 Κύριε, φίλος τοῦ πολύτατος θνήτερε φει ποικίλον ήδος,
 Οργὴν συμμίσσων, τῶντὸν ἔκαστος εἴχει.
 Παγαλύποδος * παγαλύποδος παγαλύποδος παγαλύποδος
 ηδονήρχε πολύ
 φρονος Τῇ πολυσομαλήσῃ, οὗτος ιδεῖν εἴφερόν.
 Νῦν μὲν τῇδε ἐφέπου, ποτὲ δ' ἀλλοῖος γρέοα γίγνου.
 Κραυγὴν τοι σοφίη γίγνεται βύζοτίν.
 Μηδ' ἀγαθούς ἀγαλλε ταραχομήσων πολιτῶν,
 Κύριε, μέσον μὲν ἔργου τελεόδην, ἀλλαρε εἴγα.

Οσις τοὶ δοκέτ τὸ πλησίον ἴδιμνα γέδεν,

221

Αλλ' αὐτὸς μοῦνος ποιίλα διῆνε ἔχειν.

Κενός γ' ἀφρων δέσπινος Βεβλαρμένος ἐσθλοῦ.

Ισως γὰρ πειώτες ποικίλον θετισάμεθα.

Αλλ' οὐδὲν σόκον ἔθελθε κακοκερδείησιν ἐπειδα,

Τῷ δὲ δολοπλοκίᾳ μᾶλλον αἴπεισι αἴδεν.

Πλάγια δὲ γέδεν πέρια πεφασμένον δινέφι ποιον.

Οἱ γὰρ οὐκ οὐδὲν πλέοντες ἔχοντες βίον,

Διπλάσιον σπεύδουσι. τις δὲ καρέσθα αἴπειν.

Χρήματά τοι Θυτοῖς γίγνεται αἴφεσσών.

Απιδέξαντης διδαφάνεται, οὐδὲν δόποτε Ζεὺς

Γέμιψε τειρομήνοις, δημοτεῖς ἔχειν.

Ακρόπολις καὶ πύργος ἐών κενεόφερης διήμερος,

Κύρος, ολίγης Ημῆς ἔμμορεν ἐσθλός διηρέως.

Οὐδὲν δὲ πιγέωρέπει οὐδὲν, αἵτινες Κρητομήνοισι,

Λύδη, οὓς πόλεως τείχη αἰλωσομένης.

Σοὶ μὲν ἐγὼ πίερε ἔδωκα, σοὶ δὲ ὅις ἐπὶ αἴπειρα πόντον

Γωτήσῃ, καὶ γλυκὸν πᾶσθμα αἴφεγμον

Ρηιδίως, θοίης δε καὶ φλαπίνησι παρέστη

Εν πάσσαις, πολλῶν κείριδμος σὺ σόμασι.

Καὶ σε σοὶ αὐλίκωσι λιγνοφθόροις νέοι αἴδρες

Εν κόσμῳ ἐργατὶ καλέστε καὶ λιγέα

Ασσονται, καὶ ὑπέρθινοφεροῖς ταῦτα κενθμασι γαίης

Βῆς, πολυκακούτυς εἰς αἰδοῖο δόμευς,

Οὐδέποτε σοῦ δέ τελινὸν δύπλας κλέος, σοῦ δέ γε ληστής,

Αφθητον αἴθερφοις αἵτινες ἔχων ὄνομα,

Κύρε, καὶ δέ εὐλάδα γλυκὸν φερόμενος, οὐδὲν αἰδανός,

Ιχθυόεντα τῷδε μὲν πόντον ἐπὶ αἴρυγετον,

B

Οὐχ ἵππων νόστοισιν ἐφίλημνος· δὲ λάσσει πέμψῃ

Αἴγαδι μουσάων δῶροιος Φάνων.

250

Γάστι γέ, οἵσι μέμηλε καὶ ἔστοληνοισιν ἀσιδή,

Εαυτὴ ὁμῶς, ὅφρ' αὐτὸν γῆτε καὶ ἀέλιος.

Αὐτὰρ ἐγὼν ὄλιγης τῷδε σῆς πυγάνω αἰδοῦς,

Αλλ' ὥστε μικρὸν πᾶσα δύστειρα μὲν αἴπαταις.

Κάλλιστον δὲ μηχανότατον, λώπον δὲ υγραῖν.

Γεῦγμα δὲ περπινότατον, δὲ πις ἐρεῖ τὸ τυχεῖν.

Ιππως ἐγὼν καλὸν δεθλίν, δὲ λάσσει κάκιστον

Αιδρα φέρω, καὶ μοι τὴν αἰπερέπταγον.

Πολλάκι δὲ μέλλοσα Διάφρεξασα χαλινὸν

Φεύγων, ἀστραμβήτην κακὸν ἕντοχον.

Οὐ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ τῷδε παῦει περείη

Αλλος αὐτῷ κατέχει, πολλὸν ἐμεῖς κακίαν.

Υυχέον μοι τῷδε τῇδε φίλοι πίνοντο τοκῆς,

Οσθ' ἀμάδειον δὲ μερύδιον, καὶ με γραμμα φέρει.

Ειδα μέσον τῷδε πᾶσα δασῶν αἰγάλην ἐφίλησα

Διφύλλων δὲ πέρσα φθέγγεται δὲ πόδοματος.

Γνωτή τοι πενίη, καὶ δὲ λαστείας ἐγσα.

Οὐτέ γέ εἰς αὐγορέων ἐρχεται, δέ τε δίκας.

Γαύτη γέ τολμασσον ἐχει, παύτη σε διπέμπικτος,

Παύτη δὲ ἐχερά δύμῶς γίγνεται, εἴδα τοῦτο.

Ισως τοι, ζει μὲν ἀμαθεοίς εἰντοῖς δὲ δερόποις

Γῆραστ' ἀλόγημον, οὐ νεότητος ἐδοσαμ.

Ταῖν παύτων οὐ κάκιστον σὺ δὲ δερόποις, θανάτῳ πε,

Καὶ πασίων νόσον δέσπι πονηρέτατον,

Πᾶσας ἐπεὶ θρέψασο, οὐ αρέμηνα πολύτα τῷδε γρεις,

Χρήματα δὲ ἐμπατεῖς, πόλλα διαρά πατάν.

Τὸν πατέρ᾽ ἐχάγευσι, καταραῖται δὲ Σπολέας, 277

Καὶ συγέστοις, ὡς ερωτῶντες ἐπεργέντων.

Εἰκὸς τὸν κακὸν μῆδρα κακῶς θείκητα νομίζειν,

Μηδεμίδην κατόπιν αἴσθομνον νέμεσον.

Διδλῷ γάρ τοι πάλαι μνα βροῦ πάρεστον πόλιν μελέας

Γάρ ποδὸς, ἥγεισθαι δέ, ὡς καὶ γὰρ πολὺ τιτεῖ.

Αὗτὴν μηδενὶ πιστὸς ἐών, πόδις τὸν δέ τε φέρειν,

Μήδιορχα πίσσων, μήτε Σωημοσιώη.

Μηδεὶς Ζεῦ ἐθέλει πῆρεν βασιλῆα μέγιστου

Εγκυον αἴτανάτων, πιστὰ τιθεῖν ἐθέλειν.

Εὐ γάρ τοι πόλις φίδε κακοφόρων αἰδάνεις δέν,

Ως δέ τοι σῶσαι, οἱ πολλοὶ αἴσθοτεροι.

Νῦν δέ τὸν αἴαθαν κακὸν γίγνεται εἰδητά κακοῖσιν

Ανθρώπων, γίγνονται δὲ οὐτε πάτεροι οὐτοί.

Αἰδὼς μὲν γάρ ὅλωλοι, μναδεῖν δὲ καὶ οὐτεις

Νικήσσονται δίκαιοι, γάλην καὶ πᾶσαι εἶχοι.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυται, δὲν δέ μην εἴμπης

Καὶ κρατερόν τοῦτο εἴνει αἵρεις αἴμην γανάν.

Κωπίλωμα δέ περ πάσι γάλεπάτατον αἴρεις,

Φεγίομνος δὲ αἴδαντος, οἷς πῆρη, μέλεται.

Ἐχάγευσι δέ πολύτες, διὰ μακάρην δὲ θητίμενοι

Ανθρώποις τοιάτης συμποσίων τελέσθη.

Οὐδὲ εἴθελει φίλος εἴτε, εἰπὼν κακὸν αἰδρίγινοται,

Οὐδὲ δὲν σὺ γατρὸς Κύρνε μαῖς γεγένη.

Πικρὸς, γάρ γλυκὺς οὐθί, γάρ αργαλέος, γάρ απίλων

Λάτειστος, γάρ δικροτίν, γείτοις τοι τοιούτοις.

Οὐ γένη κακοίδειν αἴαθαν βίον, δὲν δέ αἴτεμίδειν.

Τὸν δέ τον κακὸν κινεῖν, εἴστι αἴτιος ὁ φθόνος λαθόντος.

Οἰκανοὶ δὲ πάντως κακοὶ σὺν γαῖρος γεγένασιν, 305

Αλλ' αἰδρεωτοι κακοῖς συνθέμνοι φιλίων.

Εργατὲ δείλ' ἔμαδον, καὶ ἐπη δύσφημα, καὶ ἕβει,

Ελπόμνοι κείνης πολὺ τα λέγαν ἔτυμα.

Εν μὲν συστήσοιν διῆρε πεπνυμένος ἴσθι.

Γάιτα δέ μιν λήθην οὐδὲ ἀπέοντα δόκει.

Εἶδε Φέρδην Καὶ γελεῖα, θύρωφι δέ καρτερὸς εἴης,

Γιγνώσκων ὄργην οἵτινες ἔκαστος ἔχει.

Εν μὲν μεγαλομένοις μάλα μεγίνομεν, σὺν δέ μικροῖς

Παντῶν αἰδεψόπων δὲ μικρούτατος.

Πολλοί τοι πλάτησι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται.

Αλλ' οὐ μεῖς τάχτοις δὲ Διομείδους

Τῆς ἀρετὴς τῷ πλάτην, ἐπειδὴ μὲν ἔμπεδον αὗται,

Χρήματα δὲ αἰδεψόπων ἀμοτεῖς ἔχει.

Κύριον ἀγαθὸς μὲν αἰτηρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αὗται,

Τολμᾶσι δὲ τοῦ ἀγαθοῖς κείμενος, ἐν τε κακοῖς.

Εἰ δέ τοι κακῷ διδρὶ βίον, καὶ πλάτην ὀπάσει,

Αφράνων κακίων δὲ δινάτατη κατέχει.

Μή ποτὲ δέποι σμικρῷ περοφάσι φίλων δύσθραστολέσας,

Πρόδομος χαλεπῆ Κύρνε Διοσκολίη.

Εἴπις αὖτα ληπτοῖς φίλων δέποι πάντη γελῶτο,

Οὐ ποτὲ δὲ ἀλλήλοις αρρεμοῖς, δέ ποτε φίλοις

Εἴσοι. αὖτα λαγῆτο δέποι αἰδεψόποισιν ἔπονται

Θιντῆς Κύρνε, τεοὶ δέποι σὸν ἐθέλουσι φέρδη.

Καὶ βεργάδης διέβλωτος εἶλεν Ταχίνι αἰδρα, μιώκων

Κύρνε, σὺν δύτειν τελεῖν δίκην αἰθανάτων.

Ηουχος ὥσπερ ἔγω μέσον οὖδὲν ἔρχεο ποστί,

Μηδὲ ἐτέρωισι μίδους Κύρνε Καὶ τῷ ἐτέρῳ.

Μή ποτε φύγοντι αὐδρα ἐπ' ἐλπίδι Κύρνε φιλόησ.

Οὐδὲ γὰρ ὄπειρε βασίς, γίγνεται αὐτὸς ἐπι. 334

Μηδέν ἀγαν σπεύδειν, ποθέτων μέσον αρίστα, καὶ γάτως
Κύρν ἔξεις δρεπειν, ἥτε λαβεῖν χαλεπόν.

Ζεῖ μοι τῷ τε φίλων δοῖς πίσιν, οἵ με φιλοῦσι.

Ταῦτ' ἐγέραν μεῖζον Κύρνε διωκούμενον.
Χ' γάτως δὲ δοκέοιμι μετ' αὐτῷ παντων τεούς εἰ,

Ην αποποιόμενον μοῖρα κίχην θανάτου.

Αλλά Ζεὺς τέ λεσσόν μοι ὀλύμπιε κακέρον βίγιον,
Δὸς δέ μοι δότην κακῆν καὶ τι πατεῖν αὐτῷ.

Τερνάμεν δ', εἰ μήτι κακῆν ἀμπαν μακεσμυκαν
Εὐεργίμην, δοῖς τ' αὐτὸν αὐτοῖς αὐτίας.

Αἴσα γὰρ γάτως δέσι, πίσιν δὲ γάτη Φαίνεται ήμιν
Αιρόμεν, οἱ ζάμαρα γεννιματ' ἔχεσι βίην

Συλλόσυτες· ἐγὼ δέ κινούμενοι πέρησα χαραίδρια,
Χαμαρρώ ποταμῷ πομότ' ἀποσφάλμαν.

Ταῦτην μέλειν αἴμα πίειν, δέπι τ' ἐαθλὸς ἀροτο
Δάμινον, ὃς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσσει τάδε.

Ω δάλιπ πενίν, οὐ μόνος ταφλιποῦσα περίημον
Αιρόμενα· οὐ δέ μοι σύνελεντα φιλέσ.

Αλλ' οὐδὲ δόμον ὅμον ἐποίχεο, μηδὲ μοῖραν πρότι
Αἰεὶ δυτῖνά τεδε βίον μέτεχε.

Τόλμα Κύρνε κακέσσιν, ἐπεὶ καὶ θλοῖσιν ἔχαρες,
Εὗτέ σε καὶ γάτων μοῖρα ἐπεβαλλούσι ἔχιν.

Ως δέ τοι τέλος ἀγαθῶν ἐλαύνεις κακὸν, ὃς δέ καὶ αὖτις
Εκδιῆμα πειραῖς, τεοῖσιν ἐπειδή μόνος.

Μηδέ λίσιν ὑπέφαγε· κακὸν δέ τι Κύρν ὑπέφαγε.
Παύρος καὶ δεμόνας σῆς κακότηπος ἔχεις.

Ανδρός τι κερδίν μηνύθι μέγα πῆμα παθόντος 361
 Κυρὶ, ἐποιησομένης δὴ αὐξεται ἔξοπλος.
 Εὖ κάπι λεπτὸν ὅταν δὲ παροχείειος ἐλθῃ,
 Τίσαι νιν, ταφέφασιν μηδεμίαι τέλειος.
 Ιχε νόον, γλωσσής δὲ μείλιχη αὖτεν ἐπέσθι.
 Διδασκεῖ τοι τελέθη καρδίν ἐξυτέρη.
 Οὐδιώαμεν γνῶναι νόον ἀπότον ὅτιν ἔχουσιν.
 Οὔπερ γέ δὲ ἔρδων μαδδάνω, τε κακῶς.
 Μωμενίται δέ με πολλοὶ διμοσιεύκει, οὐδὲ καὶ ἄσθλοι,
 Μιμεῖσθαι δὲ γέδεις τῷδε ἀσφαν διωάπαν.
 Μή μι ἀέκειτα βίη κεντρῷ ὑφ' ἀμαζαν ἐλαυνε,
 Εἰς φιλότητα λίνε Κύρνε ταφεσελκόρδων.
 Ζεῦ φίλε θαυμάζω σέ· σὺ γέ πολύτεασιν μάδασεις,
 Τηρίων αὐτὸς ἔχων, καὶ μεγάλων διωάπαν.
 Αινεφέπων δηλαδίσα νόον, καὶ θυμὸν ἐκάστου,
 Σὸν δὲ κρείτος πολύτων ἔσθιπατον βασιλεύ.
 Γαῖας δὲ σεῦ χρονίδην τολμᾶνός αὐδρας ἀλιτές
 Εν ταύτῃ μοίσει, τὸν τε δίκαιον ἔχει,
 Ήντετέλι Φερεσούίνω περφῆνος, μὲν τε ταφέσις ὑπερ
 Αινεφέπων αδίκιας ἔργμασι πειθομένων.
 Οὐδέποτε κεκριμένον ταφέσι δαιμονός έστι Βερποῖσιν,
 Οὐδὲ δέδος, μὲν τούτῳ διατάσσοντι αἴδοι.
 Εμπητεύοντας θυμὸν διμονα· τοι δὲ πόλο δικλαδί^ν
 Εργαντορεοντας θυμὸν διμονα· πενίης.
 Μητέρα μηχανίνων ἔλαβον τὰ δίκαια φιλαδύντες,
 Ηττανδραν ταφέσις θυμὸν ἔστι μητλακίνω,
 Βερπίθος δὲ τηθεαν φρένας κερατερῆς τοιδε μάδην,
 Τολμᾶς δὲ δικιάνης ἔθελαι αἴχεα πολλὰ φέρειν,

Χρηματωή είκαν · ή δὴ κακά πολλά μιδσόντ, 389

Ψύλδει τ' ἔξαπάτας τ', οὐλεμένας τ' ἐγένεται,

Αιδρα καὶ σὸν ἐθέλοντα · κακὸν δέ οἱ σύνεν ἔστειν.

Η γένει καλεπήν Σκιάδ αμηχανίων.

Εν πενήνῃ δὲ, τε δῆλος δρόπορδ, τε πολλὸν αἱ μείνονται

Φανεται, ἐτούτοις δὲ κακημοσών κατέχει.

Τοῦ λόγου τοῦ Καΐμηκα Φεγνέος, οὐτε τῷ αὐτῷ αἰεὶ

Ιθεῖα γνώμην εἴθεσον εἰπε φύη.

Τοῦ δὲ αὖ, οὐτε κακοῖς ἐπεταύ νόος, οὐτε αἰγαδοῖσι.

Τὸν δὲ αἰγαδὸν Τελμαδὸν γένει τοῦ Καΐφέρδου.

Αἰδεῖας δὲ Φίλους, φθύγαντ' ὀλεσπήνοεσσι ὄρκεσσι.

Ειπετεπε δὲ αἰγαδάτων μηδὲν αἰλυδάρινος.

Μηδὲν δὲ γάρ απεύδειν τούρος δὲ δέπει πᾶσιν αἴσιος.

Εργασιῶν δὲ θερίπων, πολλάκις δὲ εἰς σφρετεῖ.

Σπάδει δὲ δρόπορχέρδος μηδένας, οὐδένα δαύρων

Πρόφροντος εἰς μεγάλων αἱ μηλακίων τοῦτον γένει.

Καλοὶ ἐθύκει δοκεῖν αὐτὸν οὐ κακόν, τοῦτον αἰγαδὸν εἶται.

Εὔμβρέως, δέρησθε οὐδὲν γενήσιμα, ταῦτα κακά.

Φίλαπτος δὲν τῷ μῆρτες ἐγὼ δέ τοι αἴτιος σύνειν.

Αλλ' αὐτὸς γνώμης σὸν αἰγαδὸν εἴτε χεῖ.

Οὐδένα θυσιαρὸν παροικαταθήσοι αἱ μείνονται.

Αἰδοδές, ητούτοις αἰδράσοι Κύρον ἐπεταύ.

Μηδενὸς δὲ θερίπων κακίας δόκει εἶται τούρος.

Ο γνώμη τοῦ εἰπεταύ Κύρε, καὶ φίδιαμις.

Πίνων δὲ οὐχ οὐτως θερίζομεν, σύνει μεσίνος.

Εξάγα, οὐτούτοις εἰπεῖν δάνοντες ποσούς τούτοις.

Οὐδένα σύμετον εἶμοι διωμάριμη μηδένας δύρδην.

Πιστὸν εἰπεταύρον, οὗτοι μήτις εἴνεσι δάλεις.

Ἐσβάσανον δ' ἐλθὼν τῷ θεῷ πείσομεν, ὡς τε μολίβδῳ
 Χρυσός· οὐδὲ τερψίς δ' ἀμμιτίνεστινός. 418
 Πολλά με καὶ σωμάτια περέρχεται, δὲλλ' ὑπ' αἰδίους
 Σιγᾶ, γηγενώσκων ἡμετέρων διεύαμν.
 Πολλοῖς αὖτε φόποις γλώσσῃ θύρᾳ σὸν ἔπικεινται
 Αρμέδια, καὶ σφιν πόλλα ἀμέληπτα μέλε.
 Πολλάκι γέ τοι κακὸν κατακείρθον ἔνδον, ἄλλοιν.
 Εαδόν δ' ὅξελθὸν λάβοις, οὐ τὸ κακόν.
 Πλάντων μὴ μὴ φέναι τητριζονίοισιν αρίστον,
 Μηδέ εἰσιδεῖν αὐγαῖς ὁξέος ηελίο.
 Φωτὰ δὲ πας ὥκισα πύλας αἴδησι τῇσισα,
 Καὶ κεῖαθα πολλῶν γῆν ἐπαμπάριθμον.
 Φῦσαγ καὶ θρέψαράδον βερτὸν, οὐ φρένας εἰδῆλας
 Εἰθέλθο. γδεῖς πω τοῦτο γέ επεφεύσσαρ,
 Οὐδὲς σώφρου ἔθυκε τὸν ἀφερνα, οὐ κακὸν ἐδλόν.
 Εἰ δέ ἀσκληπιάδης τοῦ ἔδωκε θεός,
 Ιᾶσθε κακότητα, καὶ ἀπερδίσ φρένας αἰσθανί,
 Γοργὸς δὲ μαδοὺς, καὶ μεγάλας ἔφερν.
 Εἰ δὲ ποιητές καὶ ἔνθετον διδρίγονομα,
 Οὐ ποτὲ δὲ ὅξ αἰαθόδηπαῖσι εἴθυτο κακούς,
 Γρήναμος μύδοισι σαέφερσιν ἀλλὰ διδάσκων
 Οὐ ποτε ποιήσεις τὸν κακὸν δόδρον αἰαθόν.
 Νήπιος, ὃς τὸ ἐμὸν μὴν ἔχει νόον σὺ Φυλακῆσ,
 Τὸν δέ αὐτῷ ἴδιον γδεῖν τητρέφεται.
 Οὐδεῖς τοι πολὺ τοῦτο πολὺ λέσιος, δὲλλ' οὐ μὴν ἐδλός
 Τολμᾶ ἔχει τὸ κακόν, καὶ σὸν ἔπιδηλος ὄμφας.
 Δέλθεις δέ γέ τε κακοῖσιν ἔπισταται, γέτε αἰαθοῖσι
 Θυμέν εἴχων μίμηψι. αἴθανάτων γέ δόσκε

Πριν τοῖαυ θυητοῖσιν ἐπέργεντ', ἀλλ' ὅτι πολλῶν 445

Χρὶς δᾶρ' αἰτανάτων, οἵα μιδόντιν, ἐχθρού.

Εἴ μ' ἐπέλαψις πλιώφυ, κεφαλῆς ἀρμάντον ἀπὸ ἀκρους

Αἰεὶ λαβυκὸν ὑδωρ ρῦσται τὸ ματέρης.

Εὐρήσθε δὲ με πᾶσιν ἐπὸν ἐργασιν, ὡσπερ ἀπεφθον

Χρυσὸν, ἐρυθρὸν ἴδειν, τελεόμνου βασάνῳ.

Τοῦ χρυσοῦς καθέναρθρο μέλας θυχὴ μπλεταῖος,

Οὐδὲ δύρως, αἷει δὲ δύναστε χρυσαρέν.

Ανθεφτοπός, κακώμυτος ἐλαφίης μέρος, ὡσπερ αἰοίν,

Καὶ σῶφρων θύτως, ὡσπερ ἀφρων ἐγένετο,

Πολλοῖς δὲ πηλωτὸς ἐφαγέο τὸ δε πολιτεῖν

Οὔτως, ὡσπερ νῦν θύδενος ἀξιοῖει.

· Όντοι σύμφερον δέτι γυνὴν τέα αὐδρὶ γέρεντι.

Οὐ γάρ πηδαλίῳ πειθεται, ως ἀκαρος.

Οὐδὲ ἀγκυρον ἐγένετον ἀπὸ ρῆξασα τοῦ δεσμοῦ

Πολλάκις σκληρότων θυμον ἐχει λιμένα.

Μή ποτε ἀφρήντοις νόον ἐχε, μηδὲ πλυνόντα

Χρίμασι, τῷδε μάντισι γίγνεται θύδεμία.

Εὐρὺς ἔως τοῦ χρυσοῦ μαθεῖοι δέσμον, τοῦτο οὐ διχλέον

Οὐτὸν ἀγαθὸν, χαλεπῶς δὲ ἐργαστικὸν δέχεται.

Αμφ' αρετῇ τελέσαι, καὶ σοι τοῦ δίκαια φίλον ἐσται,

Μηδέ σε νικάτω κέρδος, δέ τοι αἰχμὴν ἔστι.

Μηδέντα τῷδε δέέκεντα πλύνει κατέρυκε πρὸ τοῦ,

Μηδὲ θύραζε κέλθει σὸν ἐθέλοντ' ιέναμ.

Μηδὲ δύσμοντ' ἐπέγειρε Σιμωνίδη, θυτινή μήν

Θωρηκέντος οἴνῳ μαλαθακὸς ὑπνος ἔλει.

Μηδὲ τὸ αγρυπνέοντα κέλθει δέέκεντα καθευδρύ.

Πάν γε μάκρησιος χρυσοῦ μάνιαρὸν ἐφυ.

Τῷ πίνει δ' ἔτελοντι τῷ θεατὸν οἰνοχοέτω, 473
 Οὐ πάσας νῦκιας γίγνεται αἴρει πατεῖν.
 Αὐταρ ἐγώ μέτον γὰρ ἐγώ μελιπέος οἶνος.
 Τηνὶ λεσικάκου χιτσομενοῖς δ' ιών.
 Δεῖξω δ', ως οἶνος γαστεράπος αἰδρὶ πεπόλῃ.
 Οὐτέ πι γὰρ ηφώ, φύτε λίγων μεθύω.
 Οσηγὸν ταρβαλλη πόσιος μέρον, σοκὴ πι κεῖνος
 Τῆς ἀπὸ γλώσσης ηφαρτερός, σοσθὲνός.
 Μυθεῖται δ' αἴπαλαμνα, τὰ ηφάσος εἰδεῖς αὐχερό.
 Αἰδεῖται μὲν ἐρδῶν σοσθὲν, ὅταν μεθύῃ,
 Τὸν τορὸν ἐών σωφρων, τότε νήπιος· ἀλλὰ συζεῦται
 Γιγνώσκων, μὴ πινούσιον ταρβολαζόμενοι.
 Αλλ' οὐ τοιν μεθύσκεται αἴσασον, μὴ σε βιδάθω
 Γαστὴρ, ὡςει κακοὺν λαίτειν ἐφημέειον.
 Η πορφεὼν μὴ πινε· σὺ δὲ γέχε τῷ πο μετατον.
 Τῆς κυττάλης αἱ τύρενται τοι μεθύεις.
 Η μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, οὐ τοσφέκειται,
 Τινὸς δὲ θεοῖς σπένδεις, τινὸς μὲν δὲ τοι σοσθεῖται.
 Αρνεῖσθαι σοκὴ οἶδας, θυμίκητος δὲ τοι σοσθεῖται,
 Οσ πολλὸς πίνων μήτε μάταιον ἐρδεῖ.
 Υμεῖς δὲ δι μετεῖσθε τῷσι κρητῆι λιθότες,
 Αλλὰ λωνέειδας δινὸν αἴσθησκόμνοι,
 Εἰς τὸ μέσον φωνεύντες οὐκοῦς σοσθεῖται σοσθεῖται,
 Χ' ἄτως ουμπόσιον γίγνεται σοκὴ γαστεῖ.
 Αφεγος θυμόρος οὐκοῦς καὶ σωφρογος, οἶνος δὲ τοι δὴ
 Πίνεις ταρβίθμετρον, καθέφον ἐπικενόν.
 Εν πυεὶ μὲν γευσόντες καὶ σύρμετον οὐδρίες διδύμεις
 Γιγνώσκος, αἴσθρος δὲ οἶνος ἐδάξει νόον,

Καὶ μάλας ἡ πινετή, τὸν οὐρανὸν ἔρετο πίνων, γοι-

Ως καταγγείλας τὴν ἐόντα σοφέν.

Οἰνοβαρεῖ κεφαλίῳ Οινομάχριτε, καὶ με βιάταν.

Οἶνος· ἀτάρ γυώμης οὐκ ἔτ' ἐγὼ Ταρίνος

Ημετέρης, θέρι δῶμα τελετέχθι, δλλάρ' αὐτας

Γρύποισα, μή πως καὶ ποδαρίσσοντος ἔχη,

Καὶ νόον τὸ σῆματος· δέδοικε τούτον τοι μάταιον

Ερέω θαρρυθεὶς, καὶ μέγ' οὐρανὸς ἔχω.

Οἶνος πινόμηνος πουλὺς κακός· τοῦ δέ θεος αὐτὸν

Πίνη θητειαλήσως, κακός, δλλάρ' αὐτας.

Ηλθες δὴ Κλεαρχεῖ, βαθὺν ψήφι πόντον αὖτας,

Εν ταῖς δὲ ἐπ' οὐρανὸν ἔχεντι, ωζέραν, θάδεν ἔχων.

Νηός τοι πλημμύρην τὸν ζυγόν θησομένην μεῖσις

Κλεαρχοῦ δὲ ἔχομν, χρῖσια μίδουσι θεοί.

Ταῦτα δὲ οὐτων τῷ αρίτα πέριξ οὐδενί, τοῦ δέ θεος ἔλαθη

Ζεὺς φίλος ὁν, κατάκοφτος, ως φιλέστηρος ἔχεις.

Οὐτέπι τῷδε οὐτων ἀποθησομένη, θέτε πι μεῖσον

Σῆς ἐνεκα ξενίνης ἄμοθεν οἰσθομένη.

Ην δὲ τις εἰρωτᾷ τὸν Βίον, φέδε οἱ εἰπεῖν,

Ως δὲ μὴ χαλεπῶς, ως χαλεπῶς δὲ μάλιστα.

Ως δέντα μὴ ξένον πατερίον οὐκ ἀπολείπειν,

Ξενία δὲ πλέον ἔτερος δὲ μανατὸς πέριξ έχει.

Οὐ σε μάτια ὡς Γλαῦτε Βερποὶ θημῶσι μάλιστα,

Η γάρ ρηδίας τὴν κακότητα φέρεις.

Καὶ γάρ τοι πλεῦτον μὴ ἔχειν αὐταδοῖσιν ἔοικεν.

Η πενία δὲ κακῆ σύμφορες αἰδηρὶ φέρει.

Οἴμοι ἐγὼν ήτοις τὸ γέρασος θλομήσιο,

Τὸ μὴ ἐσθῆτον μήτ' οὐδὲ απεμισταλόντες.

Οὐτένια τερψύδωκα φίλον, καὶ πιστὸν ἐπάγεν, 529
 Οὐτὲ ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον γέδεν ἔνι.
 Αἰεὶ μοι φίλον ἡ τράγανα λεπται, ὅπωστέ ἀκεύσω
 Αὐλαῖν φθεγολόδιον οἱ μερέες αὐτῷ ὄπα.
 Χαίρω δ' οὐ πίνων, καὶ τοῦτο ἀλητῆρος ἀκεύσω,
 Χαίρω δὲ οὐ φθεγολόδιον χεροὶ λύρην ὥχέων.
 Οὐ ποτε δύλιν κεφαλὴ βύθεῖα πέφυκεν,
 Αλλ' αἱ τοιαὶ σκελή, καί υχένα λαξὸν ἔχει.
 Οὐ περ γένιον σκίλλης ῥόδα φύεται, γένος ὑδάκινος,
 Οὐδέ ποτε γένιον σούλης τέκνου ἐλθεῖται.
 Οὐ πιστὸν φίλε Κύρνε πέδας χαλκοῦ εται αὕτω,
 Εἰ μὴ ἐμὲν γνώμην ἔξαπατῶσι θεοί.
 Δημάνιω μὴ τεύδε πόλιν Πολυπάγη οὔτει,
 Ηττε Κενταύρων ὁμοφάγευς ὀλέσῃ.
 Μανύτεσιν, οἰωνοῖς τε, καὶ αἴθορμοῖς ιερῷσιν,
 Οφρα μὴ ἀμπλακίν αἰχρὸν ὄνδρος ἔχει.
 Χρὶ με τῷδε στήμην καὶ γνώμην τεύδε μηκόντα
 Κύρνε δίκην, ἵστον τὸν αὐτοτέρῳσι δόλῳ.
 Μηδένα πωκακότητι βιάζει, ταῦτα δικάγω
 Τῆς δύεργεσίν σύστεν δέσφοτερον.
 Αγελασία φθεγοῖς πόλεμον πολύδωκρων ἔγειρε
 Κύρν, ἀπὸ τηλευγέος φαγνόμηνος σκοπίν.
 Αλλ' ἵπποις ἔμβαλλε τερψύρεσσι χαλινάς
 Δηίων γάρ σφ' αἰθραῖν αὐτάστην δοκέω.
 Οὐ πολλὸν δέ μεσηγνύσσεταισι τοῖσι κέλθοι,
 Εἰ μὴ ἐμὲν γνώμην ἔξαπατῶσι θεοί.
 Χρὶ τολμᾶν χαλεποῖσιν τοῦ ἀλητεροῦ κείμηνον δύσθρα,
 Γρόσ τε θεαῖν αὐτεῖν ἐκλιποῖν ἀταγάτων.

Φελίξεο, κινδυνός τοι ὅπερ ἔνεργος ἴσαται αὐτῷ.

557

Αλλοτε πόλις ἔξεις, ἀμοτε πανερέττηρα.

Ωρεστή μήτε λίγων αὐτινέον κτεάτεων γνέας,

Μήτε σέ γ' ἐσ πολλών γενημοσιών ἐλέσου.

Εἴη μοι τάλαντα δύο τὸν ἔχειν, τὰς δὲ πόλις ὅπερ δύνανται.

Χρήματα τοῦ ἐγχρωτοῦ τοῖσι φιλοῦσιν ἔχει.

Κεκλῆται δὲ ἐσ δαῦτα, πᾶς ἐγένεσθαι τοῦ ἐδαλὸν

Ανδρα γένεων σφίντων πᾶσσαν ὅπερισάμνοι,

Τοῦ σπουδῆν, ὁ πότερον αὐτὸν λέγη σοφὸν, οὐ φερειδίδαμεν,

Καὶ τὴν εἰς σίκυν κέρδος ἔχειν αὐτοῖς.

Ηθει περ πόλιμος παιζωδησιν γένεσθαι

Γῆς, ὀλέσσας φυγειν κείσσομεν, ὡς λίθος

Αφθονος, λέγεται μὲν ἔχειν φάσος ἕνεκεν ιοίο.

Εμπητεῖ δὲ ἐδαλὸς ἐών ὄφειρα σύστην ἔτι.

Δόξα μὲν δόθεσθαι ποιοι κακὸν μέγα, πεῖρα δὲ αρίστον,

Πολλοὶ αὐτείρωται δόξαν ἔχειν αὐγαθῶν.

Εὖ ἔρδων, δῆ τε σύντητε. Οὐ κακέλεων δημονιάλλεις.

Τῆς δύεργεσίν δημίν αὐτελίν.

Οἶμε φίλοι τερψιδῶν σιν ἔπει τὸν γένερον αὐλοῦ μεγαλεῖν,

Ως τε κυβερνήτης γειτονίδας δύναλις.

Ρήμον δέ αὐγαθος θεῖναν κακόν, οὐ κακόν ἐδαλόν.

Μή με δίδασκο, γάτοι τηλίκος δύμι μαθεῖν.

Εὔθαρω κακὸν δόθειται καλυταράδην δέ πέρι.

Μικρὸς ὄρνιθος κάθφον ἔχεισσα νόον.

Εὔθαρω γάτην κατέιδρομον, δύμρα τε μάργον,

Ος τινὸς ἀλοτείω βάλεται αὐτοῖς ερωτῶ.

Αλλά τοι μὲν τερψείσην, αὐτοῖς δέ εἴνει γνέας.

Εργα, τὰς δὲ ἔξοπλοιαν τῇ φυγακῇ μελέτω.

Πᾶσιν τοι κίνδυνος ἐσ' ἔργα μαστιχάδες, 585
 Ποι ἔχοντι μέλαφ, φρήγματος δύρχολόν γ.
 Αλλ' οὐδὲ δύσκολεν πειρώνανος, διαφυνόσας
 Εἰς μεγάλων ἀτέλην καὶ χαλεπών εἴ πεσε.
 Τῷ δὲ καλαῖς ποιῶντι θεὸς αὐτὸν πονταπίθου,
 Συντυχίων ἀγαθῶν, ἐκλεοντι αὐθεντιών.
 Τολμῶν χρήσθαι διδοῦσι θεοὺς θυτοῖσι βεργροῖσι,
 Ρηϊάνως δὲ Φέρφι άμφι Φοτέρων τὸ λάχος.
 Μῆτε κακοῖσι νοσῶν λυπτὴ φρένα, μῆτ' ἀγαθῶν
 Τερφῆς ὅξαπίνης τῷ τέλος ἀκρούιδεῖν.
 Ανθεφτος, διλλήλεσσιν ἀπότελετον ὁ μὲν ἐταγεῖ.
 Γλώσσα τούτη, παντὸς χρήματος δέ τοι κορεῖ.
 Διεύδη καὶ φίλοι ὁμοίοι ἀπέρτη ἀγοισιν ὄμιλοι
 Ανδράσιν, οἱ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσσοι νόον.
 Οὐ μέλαφτες φοιτῶν κατ' ἀμαξιόν, οὐδὲ αὕτα τῷ
 Ηλαφίρφι, κλέπτων ἀμετέρων φιλίων.
 Ερρέ θεοῖσι τὸ ἔρθρον, καὶ δινέφεροι ποιοντι αἴπιτε,
 Ψυχὴ δὲ σὺ κόλπῳ ποικίλον εἶχες ὄφιν.
 Τοιάδε καὶ μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ἔρεις,
 Οἷα τομεῖσερίν τελέδε πολινκατέχει.
 Πολλῷ τοι πλέοντας λιμῷ κόρεος ὥλεσεν ἄδη
 Ανθρακούς, οἵσσοι μοίρης πλάνον ἔχον ἐθελον.
 Αρχῇ ἐπι φεύγοντος μικρὴ χάσις, εἰς δὲ τελούτιον
 Αἰχμῇ δὴ κέρδος καὶ κακὸν ἀμφότερον
 Γίγνεται· σύνετη καλέν, δέτα φεύγοντος φροσομῆτη
 Ανθρί, καλὸν ὅξελάθη τοι φέροντα δύπο σόματος.
 Οὐ χαλεπὸν φέξας τὸ πλήσιον, διδέκεν αὐτὸν
 Αἰνῆσαι, διλοίσις ανδράσι τοι πέλε.

Σιγᾶν οὐ σὸν ἐθέλουσι κακοὶ, κακὰ λεχάζοντες, 613

Οἱ οὐ αὐτοὶ ποδῶν μέτροι ἴσσοιν ἔχειν.

Ουδένα παμπήδην αὐτοὺν, καὶ μέτετον αὐτῷ

Ταῦτα δὲ πάντα τέλειος καθορᾷ.

Οὐ πάτερί μὲν ποιεῖ καταθύμηα ποθύτα τελεῖται.

Πολλὸν γὰρ θυτῶν κρέασσονες αἴσιατοι.

Πόλλον δὲ ἀμηχανίης κυλώδημα, ἀχνύμηνος κῆρ.

Ακρίν γάρ πενίν ψυχή τοφερά μελμένη.

Πᾶς δέ πλάστοις διόδρα γένει, αὖτε δὲ πενιχρόν.

Πᾶσιν οὐδὲ ποιεῖ πάντας ἔνειν νόος.

Παντοῖα κακότητες δὲ ποιεῖ ποιονταν εἰσιν.

Παντοῖα μὲν οὐ αρέται, καὶ βιότου παλαιμένη.

Αργαλέον φρενέοντα πᾶντας αἴφεστο πόλλον αὔγεροβίδην,

Καὶ σιγᾶν αἰεί τε πάντας γάρ διωαπόν.

Αἰχρέντια μεθύοντα πᾶντας αἰδράσι τίφρος ἐστιν,

Αἰχρόν οὐδὲ τίφων πᾶντας μεθύοντο μάνη.

Ηττη καὶ νεότης ὑπεικόφειται νόον διωδρός,

Πολλῶν οὐδὲ τέλειον θυμὸν ἐσ αὐτοῖς.

Ως μὴ θυμὸς κρέατων νόος, αἰείν δὲ αἵτας

Κύρνειν, καὶ μεγάλας κεῖται δὲ αὐτοῖς αὐτοῖς.

Βγλάδουν δέ τοις καὶ τελεῖδη, τοικούντει δέ τον νόον ἐλάσση.

Απηρεσι γάρ τοις λαζαρεσι αἵτηρ τελέσθησι.

Αἰδράσι τοῖς αὐτοῖς ἐπεταῖ γνώμην τε καὶ αἰδὼς,

Οἱ δέ τοις πολοῖς αἴτεκέως ὀλίγοι.

Ελπίς καὶ κίνδυνος δὲ ποιεῖ ποιονταν δύνατοι.

Οὕτοις γάρ χαλεποῖς δαίμονες αὐτοῖς περι.

Πολλάκι πᾶν δέξαι τέ καὶ ἐλπίδα γίγνεται δύρδην

Εργά τοις αἰδρῶν, βγλάμις οὐδὲ σὸν ἐπέγρυπτο τέλος.

Οὐτοι καὶ δύο εἰς, γέτε δύοντα, γέτε τὸ ἐρθρόν,
Εἰ μὴ ασυμάχης φρήγυματος θύτιπυχοῖς. 641
 Πολλοί ποτὲ χριτῆσι φίλοι γίγνονται ἔταισι.
Ἐν τῷ ασυμάχης φρήγυματος πανεργεσι.
 Παιώνες καὶ δεμόνας πιστούς δύονται καὶ ἔταιροι
Κείμονος σὺ μεγάλη θυμῷ ἀμυχδωνί.
 Ηδη νῦν αἴδως μὲν σὺ δύοντας ὅλωλει.
 Αὐτῷρις αὐταδεῖν γάγδοι διπέρεφεται.
 Α δάλη πενίη, οὐ ἐρωτοῖς καεδημόνιοιοιοι
Σαμακαπαραγενέσ, καὶ νοον η μέτεροι.
 Αἰχρεῖ δέ μ' θάτεροις ἐθέλοντα βίη, καὶ πολλὰ διδάσκεις,
Εδλάτη ποτὲ δύοντας ἡγελέτηταιαράδημον.
 Εὐδάίμονειν, καὶ θεοῖς φίλος αἴθανάτοισι
Κύρν, θρετή δημητρίς δύοντας ἐρεμαγ.
 Σωτὸς Κύρνε παθόντι κακῶς αἰσώμθα πορύτες,
Αλλά τοι διλότεροιν καὶ δος ἐφημέρειον.
 Μηδὲν ἄγαν γαλεποῖσιν ἀσῶ φρέα, μηδὲν ἄγαδοῖσι
Χαῖρ, ἐπειδή τοι δύοντας πολύτα φέρειν ἀγαδοῦ.
 Οὐδὲν ὁμόσαγ γένη τόποι, μηδὲ ποτε φρήγυμα τολμή ἐσται.
 Θεοὶ δέ γένη νεκέσωστοι, διστινέπειτελοι.
 Καὶ φρήγει μάρτοι οὐ καὶ σκεψάδεροι ἐγένοτο,
 Καὶ κακὸν τέλεος ἀγαδοῦ καὶ τε πενιχρὸς αἰπέρ
 Αἴτα μάλιστη πλάτησι, καὶ οἱ μάλιστα πολλὰ πέπαζαν
 Εξαπίστης, πολύτη οὖν ὥλεσε τυκτή μᾶ.
 Καὶ σώφρων οὐδέποτε, καὶ ἀφεντι πολλάκι δέξα
 Εσπερο, καὶ θηλεῖ κακοῖς ἀντεῖλαχεν.
 Ει μέντοι γένη ματέρες Σιμωνίδη, οἵδες δέ τοι δέδη,
 Οὐκ αὖ διδύμηις τοῖς ἀγαδοῖσι στενάν.

Νιῶ δέ με γηρώσκοντα πῆρέχεται· εἰμὶ δὲ ἄφωνος

Χρημασίη, πολλῷ γάρ τις αὐτὸν οἶπεν· 670

Οὐνεκανῶ φερόμεσθα, καθ' οἵτα λύκει βαλόντες

Μηλίς ὡς πόντα, νύκτα Διὸς διοφερίω·

Αντλίνοι δὲ σύκα ἐθέλεσσιν, τοῦτον δὲ τὸν λαχανα

Αμφοτέρων τοίχων, ἢ μάλα τὸν χαλεπῶς

Σώζεται· οἱ δὲ δύο δειπνοι, κυβερνήτις λόρδος πάντων·

Εαδλόν γένεσθαι φυλακίων εἰχεν· θηταὶ λόρδοις·

Χρίματα δὲ αρπάζοντες βίη· κόσμος δὲ ἀπόλωλε.

Δασμὸς δὲ σύκα ἐτίστως γίγνεται εἰς τὸ μέσον.

Φορτιγρίδα δὲ αρρέχειν, κακοὶ δὲ ἀγαθῶν καθίστανται,

Διμερίνω μητρῶς ναῦν καὶ κῦμα πή.

Ταῦτα μοι ἤνιψθα κεκρυμμένα τῆς ἀγαθοῖς·

Γιγάντων δὲ δύο τὰ κακά κακά, δύο σοφοῖς δὲ.

Πολλοὶ πλάντους ἔχοντες αἴδηρες, δέ δὲ Καὶ καλέται

Ζητῶσιν χαλεπῆ τειχόληνοι πενήν.

Ερδάν δὲ ἀμφοτέρους αρμυχθύνια τελείκειται.

Εἴργα γένθη τοὺς λόρδους γέρους, τοὺς δέ νόος.

Οὐκ ἔτι θυηρίσια ταῦτα ἀθανάτους μαχέσσεται,

Οὐδὲ σίκινα εἰπεῖν, γάδεν τῷτο θέμις.

Οὐ γένη ποιμανὴν, δὲ δὲ μὴ ποιμαντέον εἴη.

Οὐδὲ γέρδαν, δὲ μὴ λάθον δὲ τελέσσαι.

Χαίρων δὲ τελέσσας ὁδὸν μεγάλη Διὸς πόντου,

Καὶ σε Ποσειδάνιον γέρμα φίλοις ἀγάγει.

Πολλάς τοι κόρες αἴδηρας ἀπώλεσσεν ἀφεγνέοντας,

Γιαναγένθη χαλεπὸν μέτερον, δέ τ' εαδλά παρῇ.

Οὐδιώματι σοι θυμέτερον τελέσσειν αἴρεντα πολύτα,

Τέττλας· τῷ δὲ καλῶν γάπτιστὸν μάνος ἐρῆσ.

Εὗ μὴ ἔχοντος εἶμοι, πολλοὶ φίλοι· οὐδέ τι δύνονται
 Εἰκόση, παῦει πιστὸν ἔχεσθαι νόον.
 Γλάγλη ηδὲ τῷ αὐτῷ συνέπει τὸν αὐτὸν ὄφελος.
 Οὐδὲ εἰ φρεσούσιν μὴ ἔχοις Ραδαριδήνος αὐτῷ,
 Γλείονα μὲν εἰδένεις αἰολίδου. Σισύφος.
 Οὐτε καὶ ἐξ αἰδεών πολυιδρίησιν αὐτὸλθε,
 Πείσας Περσεφόνην αἵμαλίοισι λέγοις,
 Η τε βερποῖς πρέχει λιθεῖσι, βλαστίσσα νόημα.
 Άλλος δὲ πωλεῖς τῷ τρόπῳ ἐπέφρεσσατο,
 Οινινα δὴ θανάτοιο μέλειν νέφος αἱμφικαλύψοι,
 Ελθοις μὲν κρυελῷ γένεσιν ἀποφθιμών,
 Κυδνέαστε πύλας τοῦτο μέλειται, αἴτε θανόντων
 Ψυχας εἰργεσσον καὶ τῷ μάναγοντος.
 Άλλ' ἀρχακεῖθεν Σισυφος πάλιν ἀλυθεντὸς
 Ες φάσος κελίσ σφῆσ πολυφρεσσώμενος.
 Οὐδὲ εἰ φεύδει μὴ ποιοῖς ἐτύμοισιν ὅμοια,
 Γλωσσαρι ἔχειν αὐτὸν Νέστορες αἰτηθείσ.
 Ωκύπερος μὲν εἴησα πόδας Ταχεῖν θρηπαῖν,
 Καὶ παῖδαν Βορέα, τῷν ἀφαρεῖσι πόδες.
 Αλλάγε χρὴ πολύτας γνώμην τελέωνα πατέονται,
 Ως πλάγιος πλείσιν πᾶσιν ἔχει διώαμιν.
 Ισσόν πλάγιον, ὅτι πολὺς αὐτὸν γερέσσι,
 Καὶ γενοσθε, καὶ γῆς πυρεφόρη πεδία,
 Ιπποι δὲ, οἵ μονοί πε, καὶ φέπα δίοντα πρέστι,
 Γατρίτε, καὶ πλανράδης, καὶ ποσὶν αἰερὰ παντεῖ.
 Παγδός τ' οὐδὲ γνωμός, ὅτι δέκε τῷν αἴφικται
 Ωρη, Καὶ δέ οὐδὲ γίγνεται αρμόδιος.

Ταῦτ' ἀφενος θυηρίστας γένος πειρώσα παύται 725

Χρήματ' ἔχων οὐδὲν ἐρχεται εἰς αἴσιων.

Οὐδὲν αὖτις ποια μεῖψε θάνατον φύγει, οὐδὲν βαρεῖας
Νόσους, γέδει κακὸν γῆρας εἴς τε χόμπινον.

Ζεῦ πάτερ, εἴ τε γέροιτο θεοῖς φίλας, τοῖς μὲν αἰλιτροῖς
Υγειανίδειν, καὶ σφιν τῷ τοι γέροιτο φίλας,

Θυμῷ χέττα λέργα, μὲν φρεσὶ σῇσισ απηνήσ
Εργάζετο, θεῶν μηδὲν ὄπιζόμενος,

Αὐτὸν ἐπειτα πάλιν θέσῃ κακόν, μηδετέραν ὄπιστα
Γαπτὸς αὐταδαλίν παιοὶ γέροιτο κακόν.

Παῖδες δέ, οἵτινες αἰδίνεις πατρὸς τοῦ δίκαια νοεῖσθεντες

Ποιάσι, Κερνίδη, σὸν γέλων αἴζομενοι,
Εξ αρχῆς τὰ δίκαια μετ' αἰσθοῖσιν φιλέοντες,

Μήπιν τοιούτασίν μοντί θεοῖν πατέρων.

Ταῦτ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς φίλας· νῦν δέ οὐδὲν ἐρδῶν

Επιφύλαξ, οὐδὲν κακὸν δέ μηδεσπέστερον.

Καὶ τοῦτο, αἴθανάτων βασιλεῦ, πῶς δέστι δίκαιον,

Εργάνων σύστισιν δινήρος ἀκτός εἰσὶν αἰδίνειν,

Μήπιν τοιούτασίν ματέχων, μήδεσπέστερον αἰλιτρόν,

Αλλὰ δίκαιος εἴων, μὴ ταῦτα δίκαια παθεῖν.

Τίς δὴ καὶ Βεργὸς ὅμος ὄραν περὶ τοῦτο, ἐπειτα

Αἴσιοιτοι αἴθανάτες, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων.

Οπωστούσιν δινήρος αἴθανάτες, γέδειν δέ τε οὐδεποτέ,

Οὐτέ τοιούτασίν ματτιν αἴθανάτοις, τοῦτον

Υγειαίδη πλάττω κεκορυμμός, οἱ δέ δίκαιοι

Τρύζενται, χαλεπῆ τειρόμενοι πενήν.

Ταῦτα μαθὼν φίλος ἐτάρε, δίκαιος γενίματα ποιῶ,

Σώφερνα θυμὸν ἔχων ἀκτός αὐταδαλίν,

Αἰεὶ τὸν ἐπέσων μεριμνήσος, ἐσ δὲ τελευτὴν 753
 Αἰνόσις, μυθῷ σώφρου πειθόμενος.
 Ζεὺς μὲν τῆς δε πόλης τὸν φρέχοι αἰθέει ναίων
 Αἰεὶ δεξιτερών χειρὸν ἐπ' ἀπημοσιήν,
 Άλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί, αὐτὰρ οἱ πόλεων
 Αρδεψαγ γλωσσαν, καὶ νόον ἡ μέτερεν.
 Φόρμιγ' αὖ φέροισθ' ιερῷ μέλος, οὐδὲ καὶ αὐλῶν
 Ήμεῖς δὲ αποιδάσι θεοῖσιν πέρι εασάριμοι,
 Πίνωμεν, χαρέντα μετ' ἀνθίσιοι λέγοντες,
 Μηδὲν δέν μηδαν διδούτες πόλεμον.
 Ολίγοντος, καὶ ἀμεινον, ἐν φρεγα θυμὸν ἔχοντας,
 Νόσφι μεριμνῶν βύροσιν ὡς δισεγγίνεται
 Τερπομήνες, τηλοῦ δὲ κακὸς πόπο κῆρας ἀμινά,
 Γῆρας τὸν θάλαττον, καὶ θανάτοιο πέρης.
 Χρὴ μηδῶν θερεύοντα, καὶ ἀγελεν, εἴ τι πεισασθεν
 Εἰδείν σοφίας, μὴ φθονερέν πελέθεν.
 Άλλὰ τὰ μὲν μέσατα, τὰ δὲ δικινώματα, σημαῖα δὲ ποιῶν.
 Τίσφι χείσῃ μάνος θειστήριμος.
 Φοῖβε εάσαξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἀκρίων,
 Αλκαθέω Πέλεπτος παιδὶ χαρέζόμενος.
 Αὐτὸς δὲ ερα τὸν ὑπεριστὸν μηδαν ἀπέρυκε
 Τῆς δε πόλεως, ἵνα σοὶ λαοὶ διὰ βύροσιν,
 Ηρὸς ἐνθρημόνες καὶ τὰς πέμπτας ἐντόμβας,
 Τερπομήνοι κιθάρη, οὐέρατη θαλίη,
 Γαϊάνων τε γερσίς, ιαχάσσι τε σὸν ταῖς βαρών.
 Η γῆ ἔγωγε δεδοικέσθαιδίην ἐσοραῖ,
 Καὶ τάσσον ἐλλιώναν λαοφόρον. Άλλὰ αὐτὸι Φοῖβε
 Ι λαος ἡ μετέρων τηνδε φύγασε πόλιν.

Ηλαρνού μὲν γένεται εἰς σικελίνω πότε γάγδην, 781

Ηλαρνού δὲ Εὐβοίν αὐτελέσει πεδίον,

Σπῆται τὸν Εὐρώπα δονακοπέροφθαλμὸν ἀγαθόν,

Καὶ μέφιλεν τοφοφόρον πάντες ἐπέγραμψον.

Αλλ' ἡτοι μοι τέρψις ἔπει φράσι λαθεν ἔκεινων.

Οὕτως οὐδὲν ἄρδινον φίλτερον ἔμει πάτησι.

Μήποτε μοι μελέδημα νεώτερον ἔμει φανείν,

Αντ' ἐρχατῆς σοφίν, διλατάρεις ἀγέν ἔχων,

Τερποίμενος φόρμιγγι, καὶ ὄρχηθμῷ, καὶ ἀσιδῇ,

Καὶ μέτ' αὐτῶν ἀγαθῶν ἐαθλὸν ἔχοι μνόον.

Μήπεινα ξένον δηλούμενος ἐρυμασι λυγζοῖς,

Μήπειν τὸν σύδημον, διλατάδικυος ἔων.

Τινὸς σαυτῷ φρένα τέρπε· δυσοπλεγέων δὲ πολιτῶν

Αλλός τις σὲ κακῶς, ὅμος ἀμεινονέρφ.

Τὸς αὐτῶν διογκός δὲ πολεμεῖται, ὅμος ἐπαγρφ.

Ταῦ δὲ κακῶν μημηγένεται γενεμία.

Ανθεφτῶν δὲ ἀνεκλος ἔπει πονοὶ γένεται γενεμία.

Αλλ' ἀλατίον, δὲ μὴ πλεόνειται μέλι.

Οὐδεὶς διθεφτῶν γέτεται, γέτε πέφυκεν,

Οστις πᾶσιν αἴδων δύσας επαυεῖς αἴδει.

Οὐδὲ γέν, δὲς θυτοῖς Κατανάτουσιν διάσαται,

Ζεὺς χρονίδης θυτοῖς πᾶσιν αἴδει διώσαται.

Τόρης, Καταθμητος, Καταθμητος αἴθρα θεωρή

Εὐθύτερον γένη μν Κύρνε φυλαχούμενα,

Ωνί κεν Γυθῶν θεὸς γένοςς ιερεία

Ομφιώ σημέων πίονος ἔξ αἴδειτο.

Οὐτέ οὐδὲ τοφοφέταις, οὐδὲν κέ τι φέρμακον δύροις,

Οὐτ' αφελών πρὸς θεῶν αἴματακίνων προφύγοις.

Χρῆμ' ἔπαθον θανάτου λόγῳ αἰχνέος δὲ οὐ κακίον, 809

Ταῦτη δὲ ἀνγειον πομπὰν Κύρου διημέρεστατον.

Οἵμε φίλοις φρέσκωσκεν, ἐγὼ δὲ ἐρυθροῖσι πελαστεῖς

Εἰδήσω καὶ τών, διὸ θεος εὔον.

Βῆσ μοι ὅπερ γλωσσις κεραυνῷ ποδὶ λαβεῖς θεοῖς θεοῖς

Ισχει καπίλλῳ, καὶ τῷ θεοῖς αὐτῷ μηνον.

Κύρος ἔμπιπτος δέ οὐ, τι μοῖρᾳ παθεῖν, σὸν ἐσθὶ υπαλυξει.

Οὐτὶ δὲ μοῖρᾳ παθεῖν, γάτη δέδοικα παθεῖν.

Ἐς πολὺν ἀρρώκιον κακὸν ἕκομψιν, εἴθα μάλιστα

Κύρον σὺν ἀμφοτέροις μοῖρᾳ λαβέοι θανάτου.

Οἰδεὶς σύνηγοντας ἀτιμάζοεις Τεκῆας,

Τάχτων τοι χώρην Κύρον ὁλίγη πελέθη.

Μή τέ θεον αὖτε τύρεννον ἐπ' ἐλπίσιοι κέρδεος ἐστι,

Μήτε κιῆσαι, θεοῖς ὄρκια συνθέτεινος.

Πῶσιν τέτληκεν οὐδὲ ἀνηπτῆρος αἰείδειν

Θυμός γῆς δὲ γέρεος Φάνεται δέ τοις ἀγερῆς,

Ητε τε Φθικαρποῖσιν, οὐ εἰδαπίναις φορέοντας

Ξενθῆσιν τε κόμμας πορφυρέος τε φάνγες.

Αλλ' ἀγεδὴ Σκυθα κεῖται κόμμα, οὐ πόπανε δὲ κόμμοι,

Πένθη δὲ διάδημα χωρον ἀπολλύεινον.

Πίστει γενήματ' ὄλεαστα, απίστῃ δὲ ἐσάωσα.

Γνώμη δὲ διχαλέη γίγνεται ἀμφοτέροιν.

Γαῖας τοι δέ τοι κορφήκειται, καὶ σὺν φθορᾷ, σοθίπεις οὐδὲν

Αἴτιος ἀθανάτων, Κύρον, θεοῖς μακέρων,

Αλλ' ἀνδραίνετε βίον, καὶ κέρδεα πολλά, καὶ οὐδεις,

Πολλῶν δέ τοις ἀγαθῶν εἰς κακότητα τείσαλον.

Διασάγει τοι πόσιος κῆρες δικλεῖσι βερτοῖσι,

Δίψα τε λεσιμελής, καὶ μέθυσις χαλεπή.

Τύτωνδ' αὐτὸν μέσον τρωφόσμαχον, γάδε με πείσῃς, 837

Οὐ πεῖ μη πίνειν, γάτε λίγη μεθύειν.

Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἀλλὰ γαστρί επει, ἐν δὲ ἀγάθεσσος,

Εὗτ' αὖ θαρρέας μὲν οὐδεποτὲ ταρφός εὔχροὸν ἄγει.

Αλλ' ὁ πότερν καθένας τῷ θεῷ, ἐών τοι εὐεργέτε, γέμυνται,

Τυπάκις οἵκειδ' οὐδὲν πανούρημον πόσιος.

Εὖ μέρε κείμενον αὐτὸρα κακῶς θέμενον θύμρές βεῖται.

Εὖ γέ τέλον θεοκακῶς κείμενον, πέρι γαλεόν.

Λαξέντητα δή μοι πενεόφρενον τύπειον κέντεψω

Οξεῖ, γέ τριγλίων δύσιλοφον ἀμφιτίθη.

Οὐ γάρ εἴδομεν δῆμον φιλοδέσποτον φέδε

Αινεφόπων, ὁ πόσιος οὐλίος καθορεῖ.

Ζάδες αὐτὸρος ἔξολέσθεν ολύμπιος, ὃς τὸ έταῖρον

Μαλακάκι κατήλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει.

Ηδέα μέρε καθορεῖ, αὐτὰρ πολὺ λώρονα δήνιαν,

Τύγεικα τοῖς δάκρυσις γάδε μηδέτελχεισ.

Πολλάκις η πόλις οὐδὲ μὴ τὴν γερμόν τους κακότητα,

Ομωρ κακλιμένην ταῦς, τριβάγλινον ἐδραμε.

Ταῖν γέ φίλων εἰ μάνις οὐραῖ μετὰ δάκρυον ἐγένεται,

Αὐγέν' αὐτοτρέψας, γάρ εἴσσερεν ἐθέλει.

Ην δέπι μηδὲ ποθέν εἰδέλον, αὐτὸλακι γίγνεται αἰδρί,

Πολλάς αὐτοσημάτις καθολέστηταις ἐχω.

Οἴ με φίλωι ταρφόδιδοντι, γέ σοι ἐθέλενοι πιδούναι

Αιδρῶν φαρομένων ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτη,

Εστερείν τὸ έξαμ, καὶ ὅρθρίν αὐτοῖς ἐσήμι,

Αμοσ αὐλακητούν των φθόγονος ἐγένερη μάνιων.

Πολλοῖς αὐγενσοῖσι θεός μιδοῖ αἰδράστην οὐλέον

Εαδλοῖν, οὐδὲν γάτην αὐτῷ βέλτερος γάδεν εἰσῶν,

Οὐτε φίλεις, αρέτης δὲ μέγα κλέος γ' ποτ' ὀλέπται. 865
 Αἰχμητής γάρ αὖτε γίνεται τὸν σάσιον.
 Εν μετ' εἴπειται πέσοι μέγας γεγνός θύρως ὑπέρθιος
 Χάλκεος, οὐδὲ φέρεται δεῖ μα παλαιγνέω,
 Εἰ μὴ ἐγώ τοῖσιν λέπιον εἴρηκέ σω, διὰ με φιλέωσι,
 Τοῖσιν δὲ εὔχροοις αὐτὸν καὶ μέγα πῆμα ἔστομα.
 Οἶνε, τοι τοιούτοις σάρκας, τοι δὲ μέμφομεν· σαρδίνης πάμπολος
 Οὐτε ποτε εὔχροός, γέτε φιλέντι διώσαμεν.
 Εαθλὸς καὶ κακός εἴσι. Ήσαί σέ γε μοριόσαγτο.
 Τίς δὲ αὐτὸν παρτηση μέτεον εἴχειν σοφίαν.
 Πιν' οἶνον, τὸν εὔμηνος κερυφῆς ἀπὸ Τηνύγετοιο
 Αμπελοι οὐδὲν γέγονεν, τὰς εὐφύτευσον δὲ γέρων
 Οἰρέος σὲ βησαντοῖς θεοῖσι φίλες Θεότημος,
 Εκ πλατύμιου νησοῦ ψυχεῖον οὐδωρ επάγων.
 Τῷ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπάσσοντος μελεδῶνας·
 Θωρητεῖς δὲ εἴσει πολλὸν ἐλαφερέτερος.
 Εἰρώνη καὶ πλάτος εἴχει πόλιν, οὐ φέρει μετ' ἀγωναῖς
 Κωμαζοῖμι, κακῶν δὲ σόκοντας πολέμουν.
 Μηδὲ λίγων κήρυκες αὖθις εἴχε μακρὰ θοαντος.
 Οὐ γάρ πατέσθαις γῆς πέρι μηδιάνθα.
 Αλλ' αἰχρόν πῆρε εόντα καὶ ὀκνητόν θετιζόμενον
 Ιππων, μὴ πόλεμον δακρυόεντ' εἰσιδεῖν.
 Οἴμοι διαλκίνες, ἀπὸ λέπης Κήρυνθος ὄλωλε,
 Ληγάντες δὲ αἰχρόν κείρεται σινόπεδον.
 Οἱ δὲ αἰχρόι φθύγονται, πόλιν δὲ κακοὶ διέποσσοι.
 Ως κακολίγον Ζαδές ὀλέσσει γέρων.
 Γνώμης δὲ σαρδίνην αὖτε μενον διηπέρει εἴχειν γένειον,
 Οὐδὲν δὲ αἰχραμοσεύεις Κύρον αἰνιηρότερον.

Κύρε

Κύρνε μὴ δύδρασι πολύτα καταθυποῖς χαλεπαινήν,

Γιγράσκων ὡς νοῦν οἶος ἐκεῖνος ἔχει 894

Αὐτὸς δὲ εἰπεῖται, καὶ ἐργάματα τῷ τε δίκαιῳ

Τῷτον ἀδίκω μέρα κεν πῆμα βερετῶν ἐπῆ.

Επειδὴ μὲν χεῖσην, τὸ δὲ ἀμεινόν τον ἐργον ἐκεῖνου.

Οὐδεὶς δηλοῦσθε πῶν αὐτὸς ἀπάρτα σοφός.

Οστις ἀνάλωσιν πρέψει, καὶ γενήματα θυρῶν,

Κυδίσις θρετεῖται σωματικήν ἔχει.

Εἰ μὲν γάρ καπιδεῖν βιότης τέλος ἐνισθεῖσαν τὸν

Ημελόν τον τέλεσας εἰς αἰδίδαιον φέρει,

Εἰκὸς δὴν ὃς μὲν πλείω γεόνον αἴσθηται μητρεῖ,

Φείδεοθατοι μᾶλλον τῷτον οὖν εἰχε βίου.

Νῦν δὲ σόκον ἔστιν, ὃ δὴν καὶ ἐμοὶ μέρα πενθος ὄρωρε:

Καὶ δάκρυομεν ψυχὴν, καὶ δίχα θυμὸν ἔχω.

Εἰ πειόδωλός ἐστικα, δέντε εἰσὶ τοῦτοι τοιούτοις μοι.

Φευγτίζω, πούτων οὐτονόμων τοιούτοις μοι.

Η μηδὲν δαπάνων τεύχος βίον σὺν κακότητι,

Η τέλος τερπναῖς ἐργα τελῶν σλήνα.

Εἰδον μὴν γένεται γαγγή, ὃς ἐφείδετο, καὶ τοποτεγναῖρι

Σίτον ἐλθετέον πλάστοις οὐν ἐδίδου.

Αλλὰ φορίν τον τέλεσαν κατέβη δόμον αἰδίδαιον εἰσῶν,

Χρήματα δηλοῦσθε πῶνταν ὁνπιτυχῶν ἐλαφεν,

Οστρέταις αὐτοῖς ποιεῖν, καὶ μὴ δόμον, ὃς καὶ ἐθέλει τὸν.

Εἰδον δηλοῦσθε, ὃς ἡ γαγγή χαειρόμενος,

Χρήματα μὲν διέτρυψεν· ἐφη δηλοῦσθε πάγω Φρένα τέρψας

Πτωχεύει τοῦ φίλας πολύτας, ὁ τούτον τὸν ἰδη.

Οὕτω Δημόκλεις καὶ γενήματα αρίστον αἰπόλτων

Τῶν δαπάνων θεάθαι, καὶ μελέτιαν ἐχόντων.

Οὐτε γέρας τεσκεμὼν ὥδι καράτου μεταδόις,
 Οὔτ' δὴ πιωχεύαν δουλοσώμα τελέοις. 922
 Οὐδὲ εἰ γῆρας ἵκειτο, τὰ γέρηματα πολὺτ' ἀποδράψῃ.
 Εν τῷ ποιῷ δὲ γέρηματ' ἀρίστοι ἔχει.
 Εἰ μὴ γέρηματα πλατεῖς, πολλοὶ φίλοι· ἡδὲ πένηαι,
 Παῦροι. οὐκ ἔθιστοις αὐτοῖς διηρήσασθο.
 Φείδειαθανάτοις αὐτοῖς, ἐπεὶ σύνθετοντ' ἀποκλαύει
 Οὐδεὶς, τὸν μηδέποτε γέρηματα λαζπόντω.
 Γαύρωις αὐτοφέρων δρετὴ κακίας ὀπηδεῖ.
 Ολβίος, ὃς τοὺς των ἀμφοτέρων ἔλαχε.
 Γαῖτες μὲν ἄμωσιν ὁμῶσισσοι, οἵτε κατ' αὐτοῖς
 Οἰκότον χώρης, οἵτε παλαιότεροι.
 Οὐδέναμεν φανῆ λιγύρῳ φέρειν, ἀστερὸν αὐτῶν.
 Καὶ γέρηματα παρεργανώντες θνήτοις κακοῖς ἔβιον.
 Οὐδὲ τὸ αὐλητικὸν τερφασίγομα, ἀλλά μὲν ἐπαγγελία
 Εὐλείπει, σοφίας οὐκ ἀπιδόσιος.
 Εγένετο αὐλητῆρος δείσομα, ἀδεκαταστάς
 Δεξίος, αἴτανα τοῖς θεοῖσιν ἐπειλέμπω.
 Εἴμι τοῦτο σάθημεν ὅρθιαν ὅδον, σύνδετέρωσε
 Κλινόμονος. γέρηματα πολύτανος.
 Πατείδα κεροπίσω λιπτῷν ἡδονή, πόλιν, γάτην δέ μιν
 Τρέψας, τὸν αὐδίκειον αἰδράσοι πειθόμνος.
 Νεκρὸν τάσσεται ἐλαχίστοιο λέων ὡς, ἀλλὶ πεποιθός,
 Ποσὶ καταμέρτας, αἴματος οὐκ ἔπιστη.
 Τρέψας οὐκ ψυχαλίνη θνήτας πόλιν οὐκ αἰλαπάξα,
 Σελεύκημον οὐκ ἴππαντος ἀρματος οὐκ ἐπεβίω.
 Πρηξας οὐκ ἔφρηξα, ταῦτα οὐκ ἐτέλεσα τελέσας,
 Δροῦας οὐκ ἔδροντο, μέντος οὐκ αἰνόςας.

Δέλας οὐδὲν ἔρθοντι δύω καινότωντε γένος τοῖς 949

Χηρώσῃ πολλῶν, καὶ χάρεις σύζεμία.

Εἴ τι παθὼν ἀπὸ ἐμεῦ ἀγαθὸν μέχα, μηδὲ χάρειν οἶδας,

Χρήσιον ή μετέργες αὐτοῖς ἵκειο δόμας.

Ἐστε μὲν αὐτὸς ἐπινοεῖσθε καὶ κρίνετε μετανίστρος,

Ηδύτι μοι ἐδόκει καὶ καλὸν εἰ μὲν ὑδωρ.

Νῦν δὲ δὴ τεθόλωται, ὑδωρ δῆλος αὐτῷ μαρτυρεῖται ὑδάς.

Αλλοιος δὲ κρίνετε πόμφη, οὐ ποταμός.

Μηδὲ ποτὲ ἐπαιγνέσσοις, τῷν τοι εἰδῆσι αὐδρὰ σαφένεις,

Οργάνων, καὶ ρυθμῶν, οὐ έργον οὖσιν διὸ οὐδὲ.

Πολλοί τοι κινδύνους ὄπικοποιοῖς ἔχοντες, οὐδὲν δέ.

Κρύπτουσσος αὐτοῖς θυμὸν ἐφημέρειον.

Τάχτων δὲ καφάριψ πομφῶν χρόνος ἔχονται εἰκάσιον.

Καὶ γένος ἐγώ γνώμην πολλῶν ἀρός σκητὸς ἔβιω.

Εφθέντω οὐδὲ αἰνῆσσας, τῷν τοι πόμφη ποταμοῖς δαῦναι.

Ηθανάτοις οὐδὲ δημητρίοις, ναῦσις αὐτοῖς, εἴκασις μιέγχω.

Τίς οὐδὲ αρετὴ πίνονται ὄπιοντοιον αὐθαντικόν εἰλέσθη.

Πολλάκι τοι νησῖα καὶ κακὸς αὐδρὸς ἀγαθὸν.

Οὐδὲντος μὲν θεραπείαν, οὐδὲ πετεί ποτε γαῖα καλύπτη.

Εἰς τὸν ἐρεβός καπαβῆ, δῶμα τε Γερσεφόίνος,

Τέρπεται, γέτε λύρης, γέτε αὐλοπῆρος ἀκόσων,

Οὐτέ πε Διωνύσου δῶρος ἐσαφερίμνος.

Μηδὲντος εἴη γλώσσαν φίλος, δῶλα καὶ ἐργα.

Χερσὸν τε απεύθυνι, χρημαστὸν τὸν αὐμόφοτερον.

Μηδὲ τελεῖται κρητῆρος, λέγοισιν ἐμίλιον φρένα πέρποι,

Αλλ' ἔρδων φαγοῖται, εἴ τι διώσεται ἀγαθὸν.

Ήμεῖς δὲ σὺ θαλήισ φίλον καταθάμεθα θυμόν, 977
 Οφρέπει τερπωλῆς ἔργυ ἐργατεινὰ φέρη.
 Αἴψα γέ, ὡς εὐόμα, πῆρέ ρεχεται ἀγλαὸς ἥση,
 Οὐδὲ πτωτούρμη γίγνεται ἀκτέρη,
 Αἵτε τῷ αἰδρᾷ φέρεσοι μοριασόν εἰς πόνον αἰδρῶν
 Λάζρως, πυρφόρῳ τερπόλιμναι πεδίῳ.
 Γένν, ὅποτε πίνωσι, ὅταν τοι θυμὸν ἀστρις.
 Μηδεὶς δὲ θεφάπων γνῷ σε βαριώλιμνον.
 Άλλοτε τοι πάχων μριήσει, ὅμοτε δὲ ἔρδων
 Χαρίσην διώσασι, ὅμοτε ὅμος αἰρό.
 Εἴδεις εἰς σὲ Ακαδημεέ φίμερον ὑμιν δείδην.
 Αθλον δὲ σὺ μέσατα πάσι καλέον μήδος ἔχων.
 Σοί τ' εἴπει ἐμοὶ σοφίν πέρι μηροσμήν.
 Γνοίς χρέασον ὄνων κρέαστες ἥμιονοι.
 Ήμεις δὲ νέλιος μὲν σὺ αἰδέει μάνυχας ἐπων
 Αρτι τοῦτον, μέσατον δὲ μῆδης ἔχων,
 Δείπνη δὲ λήστριμον, ὅπου οὐαὶ θυμός μένων,
 Γηννήσιαν ἀγαθῶν γατρὶ χαειρόλιμνοι.
 Χέρισα δὲ αἴψα θύραζε φέρει, τε φανώματα δὲ εἰσα
 Εὐδήσιαν γέροντα Λάχενα κόρη.
 Η δὲ αρετὴ πόλη δὲ θλον σὺ αἰθερόποιον αρίστον,
 Καλλισόν τε φέρει γίγνεται αἰδρὶ σοφῷ.
 Ξινῶν δὲ ἐσθλὸν τόπο πόλητε, πιθυτὶ τε δέ μα,
 Οσις δὲ προφέτεια σὺ τερψμέγισι μένοι.
 Ξινῶν δὲ αἰθερόποιοι οὐ ποθίσμαχοι φέρει οὐδὲν
 Αγλαὸν αἰθος ἔχων, καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῦ,
 Τῶν αὐτῶν κλεδύσαν δὲ παρέλιμνον γένν αἰτεῖσι
 Δις πέλεται ταχὺς θεῶν, οὐδὲ λύσις θανάτου

Θιντοῖς δὲ θερψόποισι· κακὸν δὲ ἔπειται γῆρας ἐλέγχος.

Οὐλέμπιον, κεφαλῆς δὲ ἀπίτεται ἀκροτάτης. 100

Ως μάκερ, δύδαγμα τέ, καὶ ὄλβιος, δέσις ἀπειρος.

Αθλων, εἰς δέδους δῶμα μέλαν κατέση,

Πελν τέ θερψόποισι· καὶ ταῦτα αἱ πολειρος.

Εξεπάσαν τέ φίλας, ὅντας ἔχοντα νόον.

Αυτίκα μοι καὶ μάχοις ρέδεις ἀστετος ιδρως,

Πτοιχόμενοι δὲ ἐσσρῶν αἴθος ὁμηλικίν,

Τερπνὸν δὲ μάχην καλέν, ἐπει πλέον ὁ φελετεΐ,

Αλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὁ στερόναρ.

Ηένη πιμένατα, τὸ δὲ γλέμπιον καὶ ἀμορφον

Αὐλίχ' ταῦτη κεφαλῆς γῆρας ταῦτα ματατα.

Οὐ ποτε τίς θερψόποισι ταῦτα ξυγένιαν χέντα θίσα

Δύσλεφον, δολούς εἰ μοι Τμῶλες ἐπειτι κάρη.

Διλεῖται κακέτητι ματαύπεροι νόοι εἰσι,

Τῶν δὲ αἰγαθῶν αἵει τοιχίεις ιθύτεραι.

Ρηιδίν τοι τορῆς σὺ δύνασθε ποιεῖν κακότητος,

Τύ δὲ αἰγαθός χαλεπὴ Κύρε πέλας παλάμη.

Τόλμα θυμέτε κακεῖσιν, δύναμις δὲ τλητα πεποιθώς,

Διλεῶν τοι κρεμίν γίγνεται δεξιτέρη.

Μηδὲ σὺ γένεται τοιχίοισιν ἐπὶ ἔργυμασιν ἀλγος δεξιῶν

Ἐγέναι, μηδὲ ἀγέναι, μηδὲ φίλας δύνα,

Μηδὲ θερψός δύναφαγε· τούτων δὲ εἰ μήτινά δῶρα

Οὐκ αὖ ρηιδίας θυτὸς δύναται φύγοι,

Οὐτ' αὖ πορφυρέτης καταδύς εἰς πυθμήνα λίμυνς,

Οὐδὲ ὅταν αὐτὸν ἔχει τάρταρος οὐραφός.

Αιθράται ἔτει αἰγαθῶν χαλεπώτατον δέξαπατῆσαι,

Ως δέ έμηγνάμη Κύρε πάλαι κέκριται.

Ηδέα μὴν καὶ περιθεν, αὐτάρ πολὺ λατίους ἔδη. 1033

Οὐκέται τοῖς δάχνεσι σύμμεμιν ἔστι γάρ εἰς.

Αφεντες δὲ θεοφοι καὶ τίποι, οἵτινες οἶνον

Μή πίνοσσον ἀπρόκακον κακόσαρχονδίνη.

Δέος Κύων αὐλητῆς τεθαυκλαμψοντι γελῶντες

Πίνωμεν, καίνις κακόσιοι τερπούμενοι.

Εὔδωμον· φυλακὴν δὲ πόλιδες φυλακίσκεοι μελπόσι,

Αργυφέλινος ἐρατὸς πατείδος ἡμετέρης.

Ναὶ μὰ δί' εἴ τις τῷδε καὶ ἐβίκεκαλυμμένος βύδη,

Ημέτερον κῶμον δέξεται ἀρπαλέως.

Νῦν μὲν πίνοντες τερπάμεθα, κακῷ λέγοντες,

Αστα σῇ ἐπειτὲ ἐσαΐ, ταῦτα θεῖσιοι μέλει.

Σοὶ δὲ αὖ σοί τε παρδίφιλῳ τοσοθίσματι αὐτὸς

Εσθλάσι σὺ δὲ τὸ θυμαῖον καὶ φρεσταῦτα βαλε.

Μή ποτὲ ἐπειγόντος φρεγῆς κακοῦ, διλαδόσα τείνῃ

Σῆ φρενὶ βάλθυσακού, σῶν ἀγαθῶν τε νόστε.

Ταῖν γὰρ μέντοι μέντοι μάχεται θυμός τε, νόστε.

Βελὴ δὲ εἰς ἀγαθὸν καὶ νόσον ἐσθλὸν ἄγε.

Αλλὰ λέγοντο μὲν τῷτον ἐάσασθαι· αὐτάρ εἴμοι σὺ

Αὔλα, καὶ μουσῶν μητόσμενος ἀμφότεροι.

Αὗται γὰρ ταῦτα ἐδωκεν ἐχθρούς κερδεισμένα δῶρα

Σοὶ καὶ ἐμοὶ καὶ μὲν ἀμφιτοξεύσινος.

Τιμαζόσα πολλῶν ὄργην αὐτάτερον ὄραντι

Γιγνώσκειν χαλεπὸν, καί τῷρες ἐόντι σοφῷ.

Οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἐχοῖσι

Πλαγτῶν, ποὶ δὲ πρετέλην ἀλογόνη πενίη.

Εν δὲ τῇ τεθαυκλαμψίᾳ μέντοι μέντοι βύδην,

Ιμερτῶν ἐργανήμεσσι εἰμίνον.

Εσι δέ κωμαίοντα μετ' αὐλητῆρος αἰείδει.

1051

Τάπαν οστέν Τι ὅμοιό περ πυνότερον

Ανθράσιν ήδε γυναιξί, τι μοι πλάγιος τε καὶ αὐδώς.

Τερπαλήνικῇ πομήτα Σωβόφερσινή.

Αφερετεῖνας ποικίλης ποικίλης, οἵτε θανόντας

Κλαψός, γάζης ήδης αὐθίς σπολλύτηνον.

Τέρπεος μοι φίλε θυμέ, τάχις αὐτίνες ὅμοιοι εἰσιν γε

Ανθρες, ἐγὼ δέ θανάντας μέλανον εἰσιν γε.

Κύριε Φίλης ωρὸς πομήτας θητερεφε ποικίλειν ήδος,

Συμμισχων ὄργην, οἷος ἔκκεσος εἴφου.

Νῦν μὲν τῷ οὐρανῷ εἰσέσθη, ποτὲ δὲ ὅμοιοις πέλευς ὄργην.

Κρεβάτιν τοι σοφίην, Καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

Πρήγματος ἀφρίκηιου χαλεπώτατον δέ τε λαδυτῶν

Γνῶναι, ὅπως μέλλει τῷ τοι θεοῖς τελέσσῃ.

Ορφνὴν δέ τέπαται ποτε δὲ τῷ μέλλοντος εἰσαθαί

Οὐξινετὰ θυντῆς πείρεστε αἱμηχνίης.

Οὐδέντα τῷ εὔχραβῳ μαμήσομεν εἰσθλὸν εόντα,

Οὐδὲ μὲν αἰγήσω δψλὸν εόντα φίλην.

Οὐτως χεὶ τὸν γένεθλον θητερέψιμαν νόμα

Εμπεδον αἰένει γέχειν εἰς τέλεος αἰδρὶ φίλων.

Δῆμον δὲ ἀξία πολλὰ φέρειν Βαριέ· γάρ δέ θητη

Τῷ δέ ερδήν, οὐδὲ σοι μὴ καταθύμιον δέ.

Κάσορ δέ Γολύδηκες, οἵ τοι Λακεδαίμονες δέη

Ναίετε εἰπεῖν Εὐρώτα καλιερέψα ποταμῷ,

Εἰ ποτε βγλούσσαμι φίλων κακὸν, αὐτὸς εἴχοιμι

Εἰ δέ τι κεῖνος εἴρηται, δέσις γέσσον αὐτὸς εἴχοι.

Αργαλέως μοι θυμὸς εἴχει πειστος φιλέτητος.

Οὐτε γάρ εὔχραβον, οὐτε φιλέντον δωμάτην,

Γιγνώσκων χαλεπὸν μὲν ὅταν φίλος αὐδρὶ γένηται, 1089

Ἐχθάρφυ χαλεπὸν οὐ δύναται φιλέντι.

Σκέπτεο δὴ νῦν ἄμμον· ἐμοὶ γέρει πάτερ δόδαγκη

Τάχιστον τῷ μοι παρέσθαται χάσμα θεοσοῦ.

Ηδη καὶ πλεύγεσιν ἐπαίρουμεν, ὡς πετεινόν,

Ἐκ λίμνης μεγάλης αὐδρα κακὸν παραφυγῶν,

Βεβήχον ἀπορρίξας σὺ οὐ ἐμῆς φιλέστηρος αὐδρτόν,

Τρεψεν ἥμετέρων γνώση θητιφερούσιν.

Οσις Τίτανος εἰ μείνει πέλει, καὶ σὸν οὐκέτελθειν

Οἴχεαθα παραλιπόντι ἥμετέρων φιλίνω.

Τίτεις καὶ μάγητας ἀπάλεσε, καὶ Κολοφῶνα,

Καὶ Σμύρνην, παρήτως Κύρνε καὶ ὕμμας ὁλέ.

Εἰς βάσιμον δ' ἐλθάν, τοῦ θατειρόνδην τε μελίσθαι

Χρυσὸς ἀπεφθόεισι, καὶ λέσις ἀπασινέσῃ.

Οἴμοι ἐγὼ δάλες, οὐδὲν κατάχθρων μὴν ἐχθροῖς,

Τοῖς δὲ φίλοισι πόνος, δάνα παθάν, γλυκύμενοι.

Κύρνοι τοιούτοις ἀγαθοῖς, νῦν αὖτις κακοῖς οἱ δὲ κακοὶ τῷρι,

Νῦν ἀγαθοῖς θίσκειν ταῦτα ἀλέχοιτε ἐστρῶν.

Τάχιστον μηδὲν ἀπιμοτέρους, κακίς δὲ λαχόντας

Τιμῆς μητεύει δὲ σὺ κακοῦ ἐαθλὸς αἵρε.

Αλλήλας δὲ ἀπατῶντες ἐπὶ δαλλήλωντος γελῶσιν,

Οὔτ' ἀγαθῶν μητήμενοι εἰδότες, δέ τε κακῆροι.

Χρήματα ἔχων πενίεις μὲν ἀνείδισσες. Διλλάται μέν μοι

Εστι, τὰ δὲ ἐργάσσομεν θεοῖσιν ἐπιδεξάρηδης.

Γλύπτε τεῶν καλλιτε, καὶ μερέσατε παρήτων,

Σωτῆσοι, καὶ κακές ἀντανταί, γίγνομεν εαθλὸς αἵρε.

Ηέντις μέτεον ἔχοιμι, φιλεῖ δέ με φοῖβος Απόλλων

Δηροίδης, καὶ Ζεὺς ἀπανάτων βασιλεὺς,

Οφραξίος

Οφει βίον γάρ ομηκακήν ἔκποθεν ἀπόβτων, 1117

Ηδη καὶ πλέτω θυμὸν ιαγόμνος.

Μὴ με κακῆν μίμησοκε, πέπονθά τοι διάτ' Οδυσσέα,

Οστ' Αἴδης μέχα δῶμιν ἥλυθεν σέξακαδύς.

Ος δὴ καὶ μητρῆς εἰς αὐτούς ετοιτλεῖ γαλκᾶ,

Πίνελέπτης ἐμφρων καρδίας ἀλέγει.

Η μὲν δῆθι ταῦτα μεινε φίλως τεσσαράς παῖδις μάρτσα,

Οφει τε γῆς ἐπέτην, δικιαλέεις τέ μυχούς.

Εἰ πίομψ, πενίνις θυμοφθόρος καὶ μελεδαίνω,

Οὐδὲν διδρασκέτων, δι με λέγεσι κακᾶς.

Αλλ' οὐδὲν ἐρατὺς ὄλεφύρεμψ, οὐδὲν διπειλείπει.

Κλάμω δὲ σέξγαλέον γῆρας ἐπεργέμνον.

Κύρνε πρᾶσι φίλεισι κακάς καταπαύσομεν αργήν,

Σητῶ μὲν δὲ ἔλκει φαρμακα φυομένω.

Ελπίς δὲ αἱ δερφίποιοι μόνη θεός ἐσδῆται ἐνεστιν,

Αλλοι δὲ ἀλυμπόνδηστοι πάντες ἐβασι.

Ωχετο μὲν πίσις μεγάλη θεός, φέρετο δὲ αὐτρῶν

Σωφροσώνη, γάρειτες τούτοις φίλε, γλωσσαὶ ἐλίπον.

Ορκει δὲ οὐκ ἐπιπιστοὶ δὲ μόδερφίποιοι μίκησοι,

Οὐδὲν γέρες γέμεις ἀτεταστάτος.

Εὔσεβεων δὲ διδρῶν γένος ἐφθιτο, σύστηματας

Οὐκ ἐπιγνωσκόσ, σύστηματας δισεβίας.

Αλλ' ὁ φερόπης ζώη, καὶ οὐδὲν φάσος πελάσιο,

Εὔσεβεων αὐτοὶ γέρες ἐλπίδα περιμενέτω.

Εὐχέσθω δὲ γέροισι, Καὶ ἀγαθὰ μητέρεια κατέων,

Ελπίδι τε περιφθῆ καὶ πυκάτῃ θυέτω.

Φερέσθω δὲ αἵδικων αὐτρῶν σκλιτὸν λόγου αἵει,

Οἱ θεοὶ αἴτανάτων μηδὲν ὅπιζόμνοι,

- Αἰὲν ἐπ' ἀγοτεῖοις κιεδύοις ἐπέζησον νόμοια, 1145
 Αἰχδα κακοῖς ἔργοις σύμβολα θυγάτιμοι.
 Μή ποτε δύν πρεσόνται μεθεῖς φίλου, ὄμοιον ἔρδυνται,
 Διδλῶν ἀνδεσφίπων ρήμασι πειθόμνος.
 Εἴη μοι πλάγιοις κακῆν ἀπάτερδε μετεμνάν
 Ζώδην ἀβλαχέεως, μηδὲν ἐζηντὶ κακόν.
 Οὐτ' ἔργαμη πλάγτειν, γάτ' θύχημα, δύναμοι εἴη
 Ζῶν δύπλον ὅλην, μηδὲν ἐχοντὶ κακόν.
 Γλαῦρος καὶ Κεφίν θυτοῖς ἀμαχώτατην αἵει·
 Οὐτέ γένος αὖ πλάγτης θυμὸν ταραχήσας·
 Ως δὴ αὔτως σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ δύποφθύγει,
 Άλλ' ἔργαται, θυμὸν δὲ γδυώσαται τελέσας.
 Οὐδένα θυταρέον καταθυσάσθιν παγοῖν ἀμενον.
 Αἰτήσι δὲ ἀγαθοῖς ἀνδράσι Κύρε δίδου.
 Οὐδεῖς δέ γένος πολέτ' οὐδὲ πομόλειος, δύνατον δὲ οὐδὲν
 Τολμᾶς ἔχειν δύνακόν, οὐκ ὑπέδηλον θύμως.
 Διδλός δέ γένος ἀγαθοῖσιν ὑπέσαται, γάτε κακοῖσι
 Θυμὸς θύμως μίσγειν, αἴθανάτων δὲ δίσκος
 Γραντοῖα θυτοῖσιν ἐπέρχονται, δύνατον δηλομάν
 Χρῆ δῶρον αἴθανάτων, οἷα δίδουσιν ἔχειν.
 Οφθαλμοί, καὶ γλῶσσα, καὶ γάτα, καὶ νόος ἀνδρῶν
 Εν μέσω τηθῶν τοι σωεργοῖς φύεται.
 Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δέ μήποθεν μέρτει,
 Εὗτ' αὖ δόδος τελέης, τέρματά τ' ἐμπορίου.
 Ταῦν ἀγαθῶν ἐδλάτη μὲν ἀπέκρισις, ἐδλάτη δέ τεργα.
 Ταῦν δὲ κακῆν αἴθεμοι διδλάτη φέρεοντες πτη.
 Εκ καχεταρείν κακὰ γίγνεται· δέ δὲ καὶ αὐτὸς
 Γιωσόν, ἐπεὶ μεγάλας ἡ λίτες αἴθανάτως.

Γνώμην Κύρνε θεοί θυητοῖσι μίδοῦσιν ἀρίστων. π. 73

Ανθεψίπα γνώμη πείρατα πόμπος ἔχει.

Ω μάκαρός θεοί δέ μη εἴχει Φρεσίν· ἢ πολὺ κρείσσαν
Υπεριος θλεμόντις, λαμπαλέου τε κόρη.

Επικακὸν δὲ βεργοτοῖσι κόρες, τῷν' οὐ πικάκιον.

Πᾶσα γάρ σὺ τάχτην Κύρνε πέλει πακότης.

Εἰδος εἴνεις ἐργατικήρων ἀπαθής, καὶ αἱρησός

Κύρνε, μεγίστην καν πεῖσαιν ἔχεις ἀρετή.

Κύρνε, θεάς αἱδού, καὶ δεῖδητι τὴν γῆν αἱδρά

Εἰργασμήδιον ἔρδειν, μήτε λέγειν αστεῖη.

Δημοφάγον δὲ τύχεννον, οὐ πας ἐθέλεις, κατακλίνει

Οὐ νέμεσις ταπεζεῖαι γίγνεται σύδεμία.

Νῦς αἱαθός, καὶ γλώσσα, Τάλης σὺ παύειοι πέφυκει

Αιδράσιν, οἵ τά ταν αἱμοφοτέρων ταρίμα.

Οὐδεὶς ἀπονα μίδοντος θάνατον Φύγει, οὐδὲ βαρβάρος

Δυσυχίαν, εἰ μὴ μοῖρ' έπειτα τέρμα βάλει.

Οὐδὲ μὴ μυστρεσσίας, οὐτε δὴ θεός ἀλγεα πέμπει,

Θυητός αἱπέρ δώρωις βαλέθενος ταφούρει.

Οὐκ ἐργαμένη κλιστρῷ βασιλεῖ φέγκατακεῖ θάτη,

Τεθρεώς, ἀλλά οὐ μει γίγνεται γένοιτο αἱαθός.

Αισάλαθοι τάπποιν ὄμοιον τραβμα θανόντι.

Τὸ ξύλον οὐ σκληρέν γίγνεται, οὐ μαλακόν.

Μήτε θεάς ἐπίορκεν ἐπόμυνθι· οὐδὲ μάκελον.

Αθανάτος κρύψαι χρεῖσθαις οὐ φέλεθνον.

Ορνίθος Φωινώ Πολυπάμον δέξει Βοῶσης.

Ηκάστος, οὐ γέ βεργοτοῖς ἀγέλεσες οὐδὲ δρόπου

Οραίς, καὶ μει κραδίην ἐπάταξε μέλαγνα,

Οποιοὶ μοι διάντεις ἄμοι εὔχεσον αἱρέσθαι.

Οὐδὲ μοι ἡμίονοι κύριοι φωνὴ ἐλκεσσον ἀρόπες,

Τῆς δημητρίου μυνῆς εἴνεκα ναυτιλίνης.

Οὐκ εἶμ, οὐδὲ τὸ εὔχεται κεκλήσεται, οὐδὲ τὸ πέμψει

Οἰμαθεῖς, θητογένεις εἰσι τύραννος αὐτὸς.

Οὐδὲ αὐτὸς εὔχεται τελετόποτες γέτε αὐτῷ,

Οὐ τεκτέ βλεφάρων θερμὰ σάλαι μάκρα.

Οὐ τέ σε κακάζει αὐτὸν κεραυνός, οὐ τε κελάζει.

Αργαλέος γάρ εἰσιν, καὶ φίλες, οὐτέ μὲν απῆς.

Αἴθαν μὲν γέρμος εἰμι· πόλιν δὲ πείχει Θηβαί,

Οἰκῶ, πατρώας γάρ εἰσι αὐτοικόμυοι.

Μήμεν αὐτελάσι πάντα σα, φίλας μὲν δύναται οὐκέτις

Αργυρεῖς σοὶ μὴν γάρ μούλιον οὐδὲ πί.

Ημῖν οὐδὲ λαδαρίον οὐδὲ γόνατα κακά πόλει, οὐπεὶ σὺ γάρ

Φθύγειν, οὐδὲ γαλέη μὲν σὸν εἴπι μούλοσσων,

Οὐθὲν μᾶς αὐτονάσι· πόλις δὲ μὲν οὐδὲ καὶ οὐδὲν

Καλὴ λιθαίω κεκλημένη πεδία.

Μή πατε ποτὲ κλασσος καθεδρόμοι γελάσσωμεν,

Τοῖς αὐτοῖς αὐγαθοῖς Κύρον θητερπόμυοι.

Εὔχροὸν μὲν γαλεπόν, καὶ μυσμενὴ ἔξαπατῆσαι

Κύρε· φίλον δὲ φίλωράδιον ἔξαπατᾶν.

Οὐδὲν Κύρον ὄργης αδικάτερον, οὐτέ τε χοιπα

Πημαθίδη, θυμῷ δικλεί γαλεπόμυον.

Οὐδὲν Κύρον αὐγαθῆς γλυκερώτερον οὐδὲ γαλακός.

Μάρτυς ἐγώ, σὺ δέ με μάγιης αληθοσωμένης.

ΤΕΛΟΣ.

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ
ΓΟΙΗΜΑ ΝΟΥΘΕΤΙΚΟΝ.

MΗ^τ Γαμοχοπέδιν, μη^τ ασελγέα κύφων οσένδιν,
Μή^τ εδόλγει χάπιδιν, μη^τ άγνατι χείρα μαρνδιν
Μή^τ πλατεῖν αδίκως, δλλ^τ σέξ οσίων βιοτεύδιν.
Αρκειαθαί πήρέοιτο καὶ δλλοτείνων απέχεαθαί.
Τύμβεα μη^τ βαζίν, ταὶ θ^τ ετήτυνα παντάλγορθίν.
Πρωταί θεὸν Κύμα, μετέπειτα δὲ σεϊο γρηναί.
Γάστι δίκαια νέμειν, μηδὲ κρίσιν ἐς χάρειν ἔλκειν.
Μή^τ ρίψης πενίων· αδίκως μη^τ κρίνε πορώσωπον.
Ην σὺ κακῶς δίκαιος, σὲ θεός μετέπειτα δίκαιως.
Μαρτυρίων φευδήν φθάζειν, ταὶ σίκει^τ αἰγορθίν.
Παρθενίων τηρεῖν, πίστιν δὲ^τ πᾶσι φυλάξασειν.
Μέτησα νέμειν ταὶ δίκαια, καλέν δὲ^τ επι μέτεν ἀπασι.
Σπαθμὸν μη^τ κρούειν ἐπεργάζουν, δλλ^τ ισσον ἔλκειν.
Μήτ^τ θητορκήσης, μήτ^τ αγνώσ, μήτε ἐκοντί.
Τύμδορκει^τ συγένειας διμερετρος, οἵστις ομόσαη.
Σπέρματα μη^τ ικλέστηδιν, εὐθύσαμος, οἵστις ζηστα.
Μιαθὸν μορθίσθητι δίδου. μή^τ θλίτε πέντα.
Γλώσση νοῦν ἔχειδην, κρυπτὸν λόγουν δι^τ φρεσίν ισχίν.
Μήτ^τ αδίκειν ἐθέλησ, μήτ^τ διων αδίκοιωντα ἐδάσης.
Πτωχῶδ^τ διδύ^τ δίδου, μήτ^τ αύριον βρέθηδην εἴπησ.
Γλυπτώσας σέο χεῖρ^τ ἔλεον γεζήσυπι ταῦθαίχουν.
Αρεγον^τ δι^τ οῖχν δέξαι, καὶ τυφλὸν οδῆγα.
Ναυπηγοις οἰκήσειν, ἐπεὶ πλόος οἴστιν αἰδηλεις.
Χεῖρα πεσόντι δίδου, σῶσον δὲ^τ ανθεῖσαπον δι^τ σρα.
Κοινὰ πάθη παντων, ο βίος Εὔχος, αἰσαπος ο λέος.

A

Γλωστόν ἔχων σὴν χεῖρα πεντεύθουν ὄρεξον.
 Ωὐ τοι ἐδωκε θεὸς, τούτων γενήσοι τοῦτοί σου.
 Εἳς κοινὸς ἀπας ὁ βίος, ἐς ὅμιφρενα πάντα.
 Τοξίφος ἀμφίβαλλος μὴ τοσθές φόνον, ὃντος ἐς ἀμυναν.
 Εἴ τε δὲ μῆχεν τοις μητρὶς αἰνομα, μητρὶς ἀδίκωσις.
 Ήν γὰρ ἀποκλείνεις ἐγχρόνον σέο, χεῖρα μαίνεις.
 Αγρός γέτονέοντος ἀπόρρεο, μηδὲν τράχηλον.
 Πάντων μέτενται αἰτιοί, τοῦτον διατίθενται.
 Μηδὲ οὐδὲν ἀνέρων καρπὸν λαβούσσαν αρεύτην.
 Ετοσθιν ὄρθιτιμοι ἐπήλυδες σὺ πολιτάκι.
 Γράπτες γὰρ πενίς πειρώματα τῆς πολυπλάκης.
 Χώρη δὲ την Βέβαιον ἔχει πέδην δρόσεσσό ποιαν.
 Η φιλοζηρμοσῶν μητρὶς κακότητος ἀπάστοι.
 Χρυσὸς δεὶς δόλος δέστη καὶ αργυρεός αἰνεστότοις.
 Χρυσὲν τεκτὴν διέχητε, βιοφθόρε, πάντα χαλέπια,
 Εἴ τε σὲ μὴ θυτοῖσι γλυκέστατη πῆμα ποθήνον.
 Σὺ γὰρ ἔκητι μάχαρι τέ, λεπτασία τέ, φόνοι τέ.
 Εγχράδι τέκνα γονέων σιν, ἀδελφοί τε συνάμφιοι.
 Μηδὲ τετρεγνη κενήντη καρδίη νόσου, ὃντος αἰχρόβιων.
 Μηδὲ ὡς περιφυῆς πολύποις κατέχεται πάντες.
 Οστις ἐκών αδίκει, κακὸς αἵματος δὲλλος τοις αἰδίκης,
 Οὐκ ἐρέω δέ τέλεσ, βραλλειλού διαγένεται εἴκαστον.
 Μὴ γανερδούσοφῆ, μητρὶς δημητῆ, μητρὶς σὺ πλούτων.
 Εἰς θεός δέστη σοφὸς, διωνατός θάμψα καὶ πολύολβος.
 Μηδὲ ποτὶς οἰχομόνοισι κακοῖς τεύχου τεὸν ἥπορ.
 Οὐκέτι γὰρ δινόσαται δέ τετυγμένος εἰς ἀτυκίον.
 Μήτερ πετῆς ἐς χεῖρα, χαλινοῖς δὲ ἀγέλον ὄργια.
 Γονλάκι γὰρ πληγέας αἴκινον φόνον ἐξετέλεστες.

Εγω κοινά πάθη, μηδὲν μέχα, μήδ' οὐδεὶς οὐκλον.

54

Οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζων ἔφυ θυτοῖσιν οὐδεῖς.

Η πολλὴ δὲ τρυφὴ ταχὺς ἀμετέχεις ἐλκεῖ ἔρωτας.

Τραυχεῖ δὲ ὁ πολεὺς πλοῦτος, καὶ εἰς εἴσειν αἴτιος.

Θυμὸς οὐδεὶς μήνος μηδίνων ὀλοφερεῖται πεύχει.

Οργὴ δὲ τοῖν ὄρεσιν, οὐδεὶς μηδίνων.

Ζῆλος τῷν ἀγαθῶν ἐσθλός, φαύλων δὲ οὐδεργέσι.

Τόλμα κακῶν ὀλεὴ, μέγ' ὀφέλεις οὐδὲν ἐσθλὰ πονηταῖς.

Σεμνὸς ἔρως πρετῆς, οὐδὲ καταριδος αἰχος ὀφέλεις.

Ηδὺς ἀγαθὸς φρων κακλόποκεται σὺ πολιταῖς.

Μέτηφα μὴν φαγέειν, πιεῖν, καὶ μιθολογεῖν.

Παντων μέτηπον ἀερισον, οὐδεῖσιν δὲ μηδεγέντι.

Μὴ φθονέης δὲ ἀγαθῶν ἐπάεισιν μὴ μᾶνον διδάσκῃς.

Αφθονοι γέγονται διὰ διλλήλων τελεθοειν.

Οὐ φθονέη μηδὲν πολὺ κρείασσιν ἡλίου αὐγάκις.

Οὐ γένει γέγονοις οὐδείμασι νέρθεν ἔησσα.

Οὐ ποταμοὶ πελεγεῖσιν αὖτε δὲ ὅμοιοισι ἐχεσθι.

Εἰ γένεις μακάρεσσιν ἔνι, διὸν αὐτὸν πόλεσιν εἶται.

Σωφροσύνην δὲ αἰσθηταί χραῖν δὲ ἔργων αἴπεχεας.

Μὴ μηδέκακοττα, δίκην δὲ αἴπαλεψιν αἴμυνα.

Πέφων μὲν γένειος, εἴτε δὲ γένειον αὐτοῖς φυτεύει.

Μὴ πίεινε Κάχια, τοὺς αἴτεκέως πέρας οὐδεῖς.

Νικηφόρον ταῖς ἔπειται πλεούεσσι καθίκει.

Καλὸν ξενίζειν ταχέως λιταῖσι πεπάτεσσι,

Η πλείστης δολίασις βεβαίωσσις ταῦτα κατεύνει.

Μηδέποτε γενέτης πικρὸς γένης μηδέποτε πείστη.

Μηδὲ τις ὄρνιθας καλίνεις ἀμα παύεις ἐλέοθω.

Μητέρη δὲ σκυρεωλίποις, οὐδὲ γῆς πάλιν τίδεν νεοτίους.

Μηδέ ποτε κρίνει αἰδανόμενας δύσπρατος ἐδίστης. 82
 Τινος σοφίαν σοφὸς ιθύνει, τέχνας σοῦ ὁ μότεχρος.
 Οὐ χωρὶς μεγάλης αἰδανοῦ αἰδίδακτος αἰκενεῖν.
 Οὐ γὰρ δὴ νοέσσοις οἱ μηδέποτε ἐαδλαὶ μαθόντες.
 Μηδὲ τραπεζούσερις κέλασκας ποιεῖσθαι ἐταῖχεις.
 Γολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιος εἰσιν ἐταῖχει,
 Καφερί θανάτου τε, ἐπὶ τῷ καρέσσασθαι ἐχωσιν.
 Αὐθόντοι μὲν ὀλίγοις, τὸ πολὺσσεπόσις δέτιν ὄμιλοις.
 Λαός μὴ πίστευε πολύσεπόσις δέτιν ὄμιλοις.
 Λαός τοι, καὶ ὑδωρ, καὶ πῦρ ἀκατάχετα πολύτα.
 Μηδὲ μάτιος δέτιν πῦρ καθητας μινύδης φίλον ἥτορ.
 Μέτρα δὲ τεβῆχε θεοῖσι· τὸ γὰρ μέτρον δέτιν ἀειστοι.
 Γαῖαν ὕπημοισχαθαι ἀπαρχύτοις νεκύεσσι.
 Μὴ τύμβοι φθινόμων θύσιον ξῆτης, μηδὲ ἀθέτητα
 Δεῖξης ἡλίῳ, καὶ δαμαγόνιον γέλον ὄροις.
 Οὐ καλὸν αρμονίαν αὐταλυέμενον δέσποιο.
Καὶ τάχα σοὶ σὺν γάινος βρύπιζομενοὶ εἰς Φάος βγῆται,
Λείψιοι ἀπογολεύοντος, οπίστω δὲ θεοὶ τελεθόνται.
Ψυχὴ γὰρ μίμησον αἴκενοι σὺν φθινόμοισι.
Πινδυμαχήσασθεοῖς χεῖστοις θυτοῖσι καὶ εἰκῶν.
Σαμαραὶ σὺν γάινος ἔχομεν καὶ πολύτες εἰς αὐτοὺς
Λυσόρεμοι κάνεις ἐσμένειν, ἀπὸ μὲν ἀνδρὸς πινδυμαχαὶ δέδεκται.
Πλάγιοι μὴ φείδου, μέμυντος ὅπι Σηνῆτος υπὸ γῆς.
Οὐκ ἔντεις ἀδίκων ὄλεον ἔχειν, καὶ γείματ' ἀγεαῖς.
Παῖτες ἵσσοι νεκύων· ψυχῶν δὲ θεοῖς βασιλεύειν.
Κοινὰ μέρα θραδόμαν αἰγανία καὶ πατεῖσις ἀδην,
Ξωσὸς γάρεσσα ἀπασι, πεντοῖς τε καὶ βασιλεύοντοι.
Οὐ πολυών δέσποις γέμειν γέροντος, δέλλοντες κακερόν.

Τυχής ἀθάνατος, καὶ ἀγύρως οὐδὲ πάντος. 110

Μήτε κακεῖς ἀγέρου, μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο γέρρημη.

Πολλάκις δὲ βιότῳ καὶ θαρράλεοισιν ἀπίστον.

Καιρῷ λατέριδιν, μηδὲν ἀντίπνειν διέμοιοι.

Πῆμα καὶ ἀγέρολθύοισικακέλαυσις ἡ λυθεῖν ἀφίκω.

Μὴ μεγαληγείτεν φῶν φρένα λυασαθείν.

Εὔεπιλιν ἀσκεῖν, οὐτις μάλα πολὺς ὁνήσῃ.

Οπλον τὸ λόγος διδοῖ πομάτερνότι σιδήρου.

Οπλον ἐκάρτων νέμετεος φύσιν ηερέφοιτον,

Ορυισ μὲν πολλεῖν ψεχτῆτ', δηκήν τε λέγοι.

Ταύρωισον αὐτοχύτοις κεράσεσιν, κένταρα μελίσσας.

Εμφυτον δηγαρέ εἶδωκε, λέγοις οὐ έρυμ' αὐτοφόροισι.

Τῆς δὲ θεοπνότου Σφίντος λόγος δεῖν αρίστος.

Βῆγτερος δηγκήσιτος ἔφυ σεσσοφισμένος διήρ.

Αγροις καὶ πόλιας σοφίν καὶ ιῦνα κιβερνᾶ.

Οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸ ἀπάθαλεν δηδρα αἴπον.

Αλλὰ γένη κακοεργὸν ἀπόδειπασαθα διάβακη.

Πολλάκις αὐτοίσικεσικακεῖς οἱ συμπρέεόντες.

Φωραῖν μὴ δέξῃ κλοπίμιν αἰδραῖν τοῦτον.

Αμφότεροι κλεψίτες, καὶ οὐ δέξαμνος, καὶ οὐ λέψας.

Μοῖραν πᾶσι νέμειν, ισότης οὐ δὲ πᾶσιν ἀείση.

Αρρέμνος φείδου πομάτων, μὴ τέρμ' θητότους,

Μὴ κιλώοις θητοῖο Βορέων καὶ μέτεν ἐληνα.

Κλιών οὐδὲ εὔθροιο πέση καθίσσοδοι, σωμέγκερο.

Γλαζέμηντε Βεργέν καὶ αλίζεπον δὲ όπαλυνδεῖς.

Βῆγτερον δούτ' εὔθροις τυχέδιν φίλου δηλητέοντος.

Αρρέμνοι δὲ κακὸν κόπτειν, ἐλκεῖς τὸ ἀκέσσαθα.

Μηδέπι θηροβόρον δαίσι κρέας, αργύριον δὲ

Λείψυνα λέπτε κυσίν. Τηραν ἀπό θῆρες ἔδονται. 138
 Φάρμακα μὴ τεύχου, μαγισθν βίσλων ἀπέχεσθαι.
 Νηπιάχοις αἴπαλοις μὴ μῆκτις χεῖρα βιαίας.
 Φεῦ γε μιχοσασίων καὶ ἐξ πολέμου πεφοίντος.
 Μὴ κακὸν δῆ ἐργῆς πείρην ἴσσον ἐτούτῳ πόντῳ.
 Εργάζου, μολύβων ὡς τέλειον βιοτεύσῃς.
 Γαῖς γὰρ ἀεργες αἴπρετον καρπίμων διπλὸν χήραλν.
 Μηδ' ἀγύρα τελεῖον δικράτος ἔδοις σκυθαλισμα βαπτίζεις.
 Αλλ' ἀπό τούτων βιότων φαγέοις μνήσεισος.
 Εἰ δέ οὖς δὲ μάνικε τέχνης, οὐκαπίστο μίκελλη.
 Εἰσι βίφραδον ἐργον, ἐπιθύμη μολύβειν ἐτέλησθαι.
 Ναυτήροις εἰ πλάσιν ἐθέλεις, δύρτα διάλεισα.
 Εἰ δέ γεωπονίαν μεθέπειν, μακρά τι αὔραμ.
 Οὐδὲν διέθυνε καρμάτου πέλειδα μάδρασιν δύπτετες ἐργον,
 Οὐδὲν ἀμετούς μακάρεατ· πόνος δὲ αρέτη μέγ' ὄφέλλει.
 Μύρμικες γάρ τις μυχάτοις πεφλελειπότες οἴκοις,
 Εργανταί βιότοιο κεχειριμόι, ὁ παστός αὔραμ
 Λαΐα κεισθέντα καρπῶν πλήθοσιν ἀλωάδει.
 Οἱ δέ ἀμετούς πυροῖ νεοτελεῖσις ἀγρός ἐχοσιν,
 Η κριθαῖραις δέ φέρων φορέοντα διώκει,
 Εκθέρεος ποτί χεῖμα βορίων σφετέρων ἐπάγοντες
 Απειπον, φύλων δὲ ὀλίγων τελέσθαι πολύ μολύδον.
 Κάμινδεις ἀνέρεφθοιτος διχριστόνος τε μέλισσα,
 Ή πέτρης κοίλης καὶ χρυσαράβην, διδούσσεισιν,
 Η μρυὸς ὠγυγίνης καὶ κοιλαῖδες, ἀνδρίσσυμβλων
 Συμβίεσι μωρού τητακατέδικτα κηρεδομοδόσα.
 Μὴ μείνης ἀγαμος, μὴ πως ναύτυμος ὀληναι.
 Δόσεις φύσεις καὶ αὐτός τέκε εἴμι παλιν ὡς ἐλαγχεύθης.

Μὴ τεραγωγεύσης ἀλογον, σέο τέκνα μάμνων. 166
 Οὐ γὰρ παῖδας ὁ μόνος μοιχικὲ λέκισθος.
 Μητρός μὴ φαινέ γε διπέρα λέκισθα γενῆς.
 Μητέρα σῇ ὡς οὔμα τὸν μητέρας ἵχνα βᾶσιν.
 Μηδὲ καστρίτης ἐστὸς περὶ εἰλικρίνης.
 Μηδὲ γυνὴ φειρῆ βρέφος ἐμβρυον ἐνδιγαστρός.
 Μηδὲ τεκνόσακισθήσῃ γυψίν ἐλαφρεῖ.
 Μηδὲ οὐσῆς ἀλογῷ ἔγκυμον χεῖσθα βαίνηται.
 Μηδὲ γυναικεῖσθα αἰγαλοῖς λεχέεσται.
 Μὴ τοῦτος δύνατος φύσεως εἰς κύτωριν ἀπομένον.
 Μηδὲ ἐστὸς γυναικὸς ἀπαρθύσης ἀκάθεκτον.
 Οὐ γὰρ ἔρως θεός δέται πάθος μὲν ἀδικίαν αἴπομπτων.
 Μηδὲ καστρίτων ἀλογῶν δέμηται βαίνειν.
 Σπέργε τελοῦ ἀλογον. Οὐ γὰρ ἕδυτερη καὶ ἄρδον,
 Η ὅτου μνήμῃ γυνὴ φεγγένη φίλα γῆρας ἀγει,
 Καὶ πόσις ἀλογῷ, μηδὲ ἐμπέσῃ σὺ δικανέκος.
 Μηδὲ οὐσῆς αἱρέσενται βίη κούρησι μιγεῖται.
 Μηδὲ γυναικακήν οἰκειον στοῖον ἀγειδαί.
 Λαπεδύης μὲν ἀλογῷ λυγεῖσθα χάρτιν εἰνεκα φέρνει.
 Ιππαῖς σῇ δύνενται δίζεσθαι μὲν καὶ οἴκου,
 Ταύροις μὲν ἑψιτένονται, ἀπάρ σκυλάκων ποναβέοις.
 Γῆρας μὲν ὥστα ἀγαθῶν ἐξαδάκηνδιν ἀφεγγέονται,
 Οὐδὲ γυνὴ κακὸν μέδρος ἀπομνάνεται ἀφεὸν ὄνται.
 Μηδὲ γάμῳ γάμον ἀλογον ἀγητοῖς δέται πήμα.
 Παῖσι δὲ μὴ χαλεπαῖνε τεοῖς, δὲλλοῖς δὲ πτοῖσι ιδεῖ.
 Ή δέ τις πάῖς ἀλογίτη, κωλυέτω φέα μήτηρ,
 Η καὶ φερεσύται γένεσι, ηδὲ μηρογέφυτες.

Μή μέπ' ἔργον παμί τέφεν, χάτης πλοκαμῆδος.
 Μή καρυφίω πλέξης, μήδ' ἀμματα λεξά κερύμβων.
 Αροτον οὐκ ἐπέσικε κέμην· χλιδαῖ γε γωνάξιο.
 Γαῦδος δὲ βύρροφου φευρός νεοτήσιον ὄρην.
 Παρθενικὴν ἐφύλασσε πολυκλείσις θαλάσσιοι.
 Μηδέ μιν ἀγέλη γάμων τερψίδας δόμων ὅφ θεῶν εἴσαται.
 Καμήλος δεστήρπον ἐφι παίδαν τοκεῖστι.
 Συγκέσσιον φιλότητανέμοις, ὁσίων θεομένοιδι.
 Αἰδεῖαθαυπολιοκροτάφοις, εἴκειν δὲ γροσοιν
 Εδρης καὶ γεράσιον παθύτων· γλυκῆς δὲ απάλαχντον,
 Γρεοσιών ὄμηλικα πατέσιστοις θυμαῖσι γένερε.
 Γαστρὸς διφλέλιμον δασομὸν περίέχου θεράποντο.
 Δούλω τακτὰνέμοις, ίπα τοι καταθύμος εἴη.
 Σπίγματα μὴ γράψῃς ἐπονθεῖζον θερψίποντα.
 Δούλοις μὴ βλαστήσις τίκακη γερέων τερψίδας δύνακτα.
 Λάμβανε καὶ οὐνλιὸν τερψίδα οἰκέτου διφευγέοντος.
 Αγνάτα Τυχῆς, τῇ σώματός εἰσι καθαροί.
 Ταῦτα δικαιοσύνης μυθίστα, οἵα βιβλίτες,
 Ζωὴν οὐκτελέοιτο ἀγαθῶν μέχρι γέρεος οὔδοι.

ΧΡΥΣΑ ΕΓΗ ΓΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Θανάτους μὴν περὶ τα θεοὺς νόμω,
ώς Διάφενται,
Τίμα· καὶ σέβε ὄρκον, ἐπειδὸν πρῶτας
ἀγανούς.
Τούς τε καταθυσίας σέβε δαμάσμοντας
ἔπομα ρέζων.

Τούς τε γενές οὐ μα, τούς τὸν καὶ τὸν σκηνογαμτας.

Ταῦ δὲ ἀντανακλετῆ ποιῶν φίλον δοῖς αριστος.

Περιέστι οὐ εἶτε λόγοις ἔργοισι, τὸν ἐπωφελίμοιο.

Μηδὲ ἐπιταρε φίλον σὸν αἰρεῖται μάδος εἴνεναι μικρῆς,

Οφελόντη· διαύλαμις γάρ οὐδιγκης ἐγένετον αὐτόν.

Ταῦτα μὴν οὐτασίαδε· κερατεῦν δὲ ἐπίτεο τῷδε.

Γαστρὸς μὴν περιτίσα, καὶ ὑπνον, λαγηνέος τέ,

Καὶ θυμόν· αρηξέος οὐ αἰχρέον ποτε μήτε μετ' αἷλος,

Μητέ ιδίη· πλήντων δὲ μάλιστ' αἰχρέοσαντον.

Εἴτα δικηρούσιν αὐτοῖς ἔργα τέ λόγω τέ.

Μηδὲ αἰλούτας σαυτὸν ἐχειν πειτεῖ μηδὲν ἐπίτε.

Αλλὰ γνῶθι μὴν οὐδενέδι περιποταμάπασι.

Χρήματα οὐδὲν ποτε μὴν κλαστα φίλα, ἔμοιον ὀλέας.

Οατέ δαμάσμοισι τύχαις βερποὶ αἱ λγέ εἴχοσιν,

Ων αὖ μοῖραν εἴχης, αράσως φέρε, μηδὲν αἰγανάκτι.

Ιαδαί, οἵ τε πεικαδόσιν δύνη· ὡδε δὲ φρέσκοι.

Οὐ πολὺ τοῖς αἰγαδοῖς τούτων πολὺ μέρος μέδωσι.

Πολλοὶ οὐ αἰδεσθεῖσι λόγοι δικλείτε καὶ εօδλοι

Περιπτίσθεισος, ὃν μήτε οὐ πληκταρεο, μήτε αρέσκατος

Εἰργεαίσι σαυτὸν, φεῦδος δὲν πέρ πι λέγηται,

Γράφως ἵχος ὅδε τοι ἐρέω, θέτε πλην τελείωθω. 24
 Μηδεὶς μήπε λόγω σὲ πᾶς εἰπη, μήτε πι ἐργα.
 Γρῆξαι μηδὲ εἰπεῖν δέ, τι τοι μὴ βέλτερόν έστι.
 Βουλθύς δὲ τοφέργου, δέπως μὴ μωρώ πέληπται.
 Διλεῦ τοι φρήσειν τέλεγχον τὸ αἴσιον τοφέρος.
 Αλλὰ τάδε σκέπτελεν, ἃ σε μὴ μετέπειτα δημιούρη.
 Γρῆπετο μηδὲν τὸν μὴ πίστασαι, ἀλλὰ διδάσκοιν
 Οατα χρεών, καὶ τερπνότατον βίον φέδει φέρεις.
 Οὐδὲ γένεις τῆς φεύγοσθαι μέλιθρον ἔχει χεῖ.
 Αλλὰ ποτοῦ τε μέτεον καὶ σίτου γυμνασίων τε
 Γοινόθαν μέτεον δὲ λέγω τοσοῦ, δέ μήσαντο.
 Εἰ θέζου δὲ διάγετον ἔχειν καθάρφον, ἢ θρυπτόν.
 Καὶ πεφύλαξό γε τῶν ποιεῖν, δύσσα φθόνον ἔχει.
 Μηδαπανῶν τοφέρον καθάρφον, δύσσα καλαίναδαν μέσον.
 Μηδὲ μνελαθερούσι, μέτεον οὐδὲν πᾶσιν αρίστον.
 Πρῆπε δὲ τῶν δὲ σε μὴ βλέψῃ λόγοις δὲ τοφέργου.
 Μηδὲ γένον μαλακοῖσιν ἐσθόμμασι τοφέρεξαλλ,
 Πελν τὸν ἡμεριῶν ἐργων τελεῖν κατον ἐπελθεῖν.
 Γῆ παρέβοι, οὐδὲν δέξα, οὐ μοι δέοντον ἔπελέσθη.
 Αρξάμνος οὐδὲποτε τοφέτου ἐπεξίθι· καὶ μετέπειπαι,
 Διλαχθεὶς δὲ σκέπτεσας, θετιπλήσιο· χεινα δέ, τέρπου.
 Ταῦτα πόνι, ταῦτα τὸ μελέπτα· τότεν χεὶς ἐργούσε,
 Ταῦτα σε τῆς θείας αρετῆς εἰς ἴχνα θίσσ.
 Ναὶ μάτι αἱ μετέραι ψυχᾶς τοφέδοντα τετρακοίνη,
 Παγδράκαδέ φύσεως. ἀλλ' ἐρχεντεπ' ἐργού,
 Θεοῖσιν ἐπεξάδαμνος τελέσσαι· τότεν δὲ κρατήσαις,
 Γνώση ἀθανάτων τε θεῶν, θεοῦθμοτὸν δέσφιπων
 Σύνσασιν, οὐ τε ἐκεῖσα διέρχεται, οὐ τε κρατεῖται.

Γιώσηδ' ἡ θέμις δέτ φύσιν τῷ πόλυτος ὁ μόνιν . - 52
 Ωστέ σε μῆτε δέλπι' ἐλπίζειν, μῆτε πλήθην.
 Γιώση δ' αὐτοφίους αὐτάρετα πήματ' ἔχεντας.
 Τλήμονες, οἵ τ' ἀγαθῶν πέλασον των θηκῶν εσφράσαι,
 Οὐ τε κλύσαι λύσιν δὲ κακὸν παῖς εριστίσαισι.
 Τοῖν μοῖρᾳ βερτῇ βλαχίπηφι φρένας. οἱ δὲ καλάνδροις
 Αλλοτ' ἐπὶ σῆμα φέρενται, ἀπείσοντα πήματ' ἔχεντες.
 Λυγρὴ γὰρ σωσοπαδὸς ἐεις βλαχίπλοσα λέλυθε
 Σύμφυτος, οὐδὲ τοποσύνη, ἐικονταὶ φθύγαν.
 Ζῦ πάτερ ή πολλάν γε κακὸν λύσας ἀπέμυτας,
 Η πᾶσιν δείξας, οἴω ταῦταί μοι χρεῶνται.
 Αλλὰ σὺ θάρση, ἐπεὶ θεῖον γένος δέτ βερτοῖσιν,
 Οἷς ιερῷ τοποφέρεντα φύσις δείκνυσιν ἐκεῖστα.
 Ων ἐι σούλια μέτει, κρατήσῃς ὃν σε κελθὼ
 Εξακέσσας, ψυχὴν δὲ πόνων δύπλῳ δε σαώσῃς.
 Αλλ' εἰργουν βρωτῇ μὲν εἰς πολὺν, σὺ τέ καθαρμοῖς
 Εν τέ λύσι ψυχῆς κρίνων, καὶ φρεσίζειν ἐκεῖστα,
 Ήνίογε γνώμην εἴσας καθύσθειν ἀρίστην.
 Ήνδ' δύπλειψας σῶμα ἐσ αἰθέρ' ἐλθεῖσεν ἐλθῆς,
 Εαει αὐτάνατος θεὸς ἀμβροτος, σὸν ἐπιθυμτός.

ΤΑ ΕΚ ΠΑΛΑΙΟΤΑΤΩΝ
ΤΙΝΩΝ ΓΟΙΗΤΩΝ ΓΝΩ-
ΜΙΚΩΝ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

ΕΚΤΩΝ ΣΟΛΩΝΟΣ ΕΛΕ-
ΓΕΙΩΝ.

ΜΝημοσωνὶς καὶ Ζηνὸς ὄλυμπίας αἰγαῖα τέκνα
Μῆσαι πιεσίδες, κλεῖτέ μοι βίζειανίφ.
Ολβον μοι τῷρὸς θεάν μεκάρων δότε, καὶ τῷρὸς αἴπανθισ
Ανθεφέπων αἵει δόξαν ἐχθρὸν αἰγαῖον.
Εἶναι δὲ γλυκών φέδε φίλοισι, ἐχθροῖσι δὲ πικρόν,
Τοῖσι μέρεσι δόξιον, τοῖσι δὲ δάκρυον ιδεῖν.
Χρίματα σῆμαί μείρω μέν ἐχθρούς, αἰδίκως δὲ πεπᾶνθαι
Οὐκ εὐέλω πολέτως ὑπερον ἅλατε μίκη.
Πλάγιον δὲ μέν δῶσι θεοί, ταῦθα γίγνεται μέρε
Εμπεδος δὲ καὶ νεάρου πυθμήσος εἰς κορυφῶν.
Οὐ δέ μέρες οὐ μῶσιν, οὐδὲ ὑπερον δέ κατέστησεν
Εργεταί, δέλλας αἰδίκως ἔργυμασι πειθόμενος,
Οὐκ εὐέλων ἐπεταί, ταχέως δέ μέραμίσχει ἀτη.
Αρχὴ σῆμαί δέ ὄλιγον γίγνεται, ὡστε πυρέσ,
Φλάμη μέν τοι ταῦθα τον, αἰνηρὴ δὲ τελεύτη.
Οὐ γέ δέντις θυτοῖς ὑπερον ἔργα πέλε.
Αλλὰ Ζεὺς πολέτων ἐφοεψε τέλεσ. ἐξαπίντης δέ
Ωστε αἴεμος νεφέλας αἴγα μίεσκέδασεν
Ηεινός, δις πόντου πολυκόμονος αἴτευγέτοιο
Πυθμήα κινήσας γλῶς καὶ πυεφρόσεν,

Δημόσιας καλοφέργα, θεών ἔδος αἴπιων ἵκενδε

Οὐρανὸν, αἱ θρύλων δὲ αὐτῆς ἐθηκεν οἰδεῖν.

Λάμπει δὲ ελίοιο μήνος καὶ πίονα γαῖαν

Καλέν, ἀπάριε φέων οὐδὲν ἐπ' ὅτινι οἰδεῖν.

Τοιαύτη Σιωπὴ πέλεται θύσις, γάλη ἐφ' ἑκάτῳ

Ουσερ θυηρὸς μάνηρ, γίγνεται οἶξύ χολος.

Αἰεὶ δὲ γέτε λέληθε Διόμητρές οὖσις ἀλιτρὸν

Θυμὸν ἔχει, παντως δὲ ἐς τέλος ὑζεφαίνει.

Αλλ' οὐδὲν αὐτίκ' ἐπισεν, δὲν θύεται· εἰ δὲ φύγασι,

Αὐτοὶ, μηδὲ θεῶν μοῦρον οὐπιθυσα κίχη,

Ηλυτὸν ποιήτως, αὐτίκ' αἰσθάντα ἐργα θύσια

Οἱ πάγδες τούτων ἡγεμόνων οἵπισσι.

Θιητοὶ δὲ ἄδει νοθύρων οὐκούσιοις αἴγαδος τε κακός τε,

Εσθλεῖ, οὐδὲν δόξαντες οἴκαστος ἔχει.

Πείνη παθεῖν, πότε δὲ αὐτῆς οὐδύρεται· ἀγένει δὲ τούτου

Χάσκωντες, κούφατε ελπίσι τερπόμεθα.

Χ' φέντε μὲν οὐδοσισιν τάσσοντας αἴργαλένησι πιεσθή,

Ως υγής ἔσαι, τῷ τοι κατετεφεύσατο.

Αλλος δάκλεστες ἐών αἴγαδος δοκεῖ ἐμμναμένηρ,

Καὶ καλέσ, μορφωτὸς χαρείσατον ἔχων.

Εἰ δέ οὐδὲν αἴγενον, πενίης δέ μιν ἐργα βιάται,

Κτησαθατε ποιήτως χειρίματα πολλὰ δοκεῖ.

Σπάδες δὲ ἀλλοθεν ἀλλος, οὐ μέντος καὶ πόντον αἴσχαται

Ἐν τησσι, χειρίζεται οἰκαδέ κέρδος αἴγαδι,

Ιαθυόειτε, αἰέμενοι Φορβίλινος αἴργαλέοισι, Σέμα

Φεδωλεῖς θυγῆς οὐδέμινος θέληνος.

Αλλος γάλη τέμνων πολυδέιμρεον, εἰς ἀνιστόν

Λαπτεύει, τοῖσιν καμπτίλοντα μέλει.

Αλλος Αθηναίος τε καὶ Ηφαίσου πολυτέχνεω

Αργαλέοιν χθεοῖν ξυλέγεται βίοις.

Αλλος ὀλυμπιάδον μοσέων πάρεστι δῶρον μεταχθεῖς,
Ιμερτὸς σοφίας μέτρον θητεῖσθαι μνος.

Αλλοι μοδύτινον ἔθικεν δύαξιν εκάερος Απόλλων,
Εγνωσθεὶς αὐτῷ κακὸν τηλέτεν ἐρχόμενον,

Ω Γιωνιθήσωσι θεοί. Καὶ οἱ μόροι μεταπομόντες
Οὔτε Νιοίων δύστεται, φέρεις ιεροῖς.

Αλλοι πατανός πολυφαρμάκου ἐργαζόμενοι

Ινθεῖ, καὶ τοῖς σύνδεντις πέντε τέλεσ.

Πολλάκι δὲ ἔξι λίγης οδυνῆς μέγα γίγνεται ἄλγεσ,
Κούτις λύσας τὸν ἡπατικὸν φαρμακὰ δοὺς.

Τὸν δὲ κακοῦς νόσοις κυκλώμον, σύργαλλος τε
Αφάνινος χθεοῖς, αὖτα Νιοίων.

Μοῖρα δέ τοι θυητοῖσι κακὸν Φέρει, οὐδὲ καὶ ἐθλὸν,
Δῶρα δὲ αἴφυκτα θεῶν γίγνεται αἴθανάτων.

Πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπὶ ἐργμασιν, σύνδει Νιοίδει
Η φόσφην μέλλει χρήματας δέρχομόρ.

Αλλος δὲ δύναται πειρώμονος, φέρειν οἵσας
Εἰς μεγάλων ἀτίκης καλεσμένης ἐπεσε.

Τῷ δὲ κακῶς ἐρδοντὶ θεὸς αὐτοῖς πομπά δίδωσι
Σωτυχίων ἀγαθῶν, ἐκλυσιν αἴφεροισί.

Πλάγου δὲ σύνδεντις τέρμα πεφασμένον διδράσι κεῖται.
Οἱ γέννηται δέ μέσων πλάγων ἐγένονται βίοιν,

Διπλασίως απεύδουσι, οὐδὲ δύο πορέσδια αἴπομπτας.
Κέρδεια τοι θυητοῖς ὥπασδιν αἴθανατοι.

Απτερὸς δὲ αὐτῶν δύναφαίνεται, οὐδὲ δύο πότερα Ζεὺς
Γέρινὴ θυητομόρ, αὐλοτες αὐλοις ἐχει.

Τέταρτη

Οὐδὲ μάκαρς οὐδεὶς πέλεται βερπός, ἀλλὰ πονεῖ
Πάτερς δύος θυηρούς ἡέλιος καθορεῖ.

Τέταρτη

Μηδὲ μοι ἀκλαυτος θάνατος μέλει, ἀλλὰ φίλοι
Καλλείποιμι θανάτῳ ἀλγεα καὶ σοναχάς.

Τέταρτη

Εἰ νεφέλης πέλεται χίόνος μήνος, οὐδὲ χαλαζίης.
Βερπή δὲ καὶ λαμπτεῖσι γίγνεται ἀτερπής.
Εξ αὐτῶν δὲ ταῦτα ταρασσάσται· τὸν δὲ οὐδεὶς αὐτῶν
Μὴ κινῆ, πολύτων οὐδὲ δικαιοτάτη.
Ανθραῖν δὲ καὶ μεγάλων πόλις ὅλη, εἰς δὲ μοιάρχα
Δῆμος αἰδρείη δουλοσούιν ἐπεσε.
Δῆμοι μὲν γένονται τὸ σον κεφάτος, δύοτον ἐπέρχεται,
Τιμῆς γένος ἀφελῶν, γένος ἐπορεξαμένος.
Οἱ δὲ εἴχον δινάματιν, οὐ γείμασιν ἵστημι ἀγητοῖ,
Καὶ τοῖς ἐφεροδιμένι μηδὲν αἴκες ἐχειν.
Εσην δὲ αὐτιβαλῶν κεφατερψιν σάκες αὐμοτέρωι,
Νικᾶν δὲ σὸν εἶδας αὐμοτέρως αἰδίκως.

Τέταρτη

Αλλὰ σὺν Σολίοισι πολιών γεόνον αὐταῖσιν αἰδάσαν
Τινός τε πόλιν νάσις καὶ γῆρας οὐ μέτεργη.
Αὐτάρ εἴ με ξεῖνη δοῦ οὐ κεφατηῖσι πόλιν ησός
Ασκηθῆ πέμποι κύπερις ιοτέφανος.
Οἰκισμῷ μὲν δέ τις γένει γάρ εἰναι καὶ μόδος ὁ πάρεστος
Εσθλὸν, καὶ νόσον πατείειν ἐστὶ μετέρων.

Τέταρτη

Εἰ δὲ πεπονθατε λυγεῖα διὰ μετέρων κακότητα,

Μήτι θεοῖς τύπων μοῖραν ἐπαμφέρετε.
 Αὐτὸι γάρ τουτοις πολέμοις ρύσια δύντες,
 Καὶ Δῆμοι τακτικῶν ἔχετε δυνατοστών.
 Υμῶν δὲ εἰς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἵγια βαῖνε,
 Σύμπασιν δὲ σύμην χαῖνος ἔνεστι νόος.
 Εἰς γένδι γλωσσαθμὸν ὅργοτε, καὶ εἰς ἐπος αἴσιον δύστρος,
 Εἰς ἔργον δὲ σύδεν γίγνομνον βλέπετε.

Τάξις αὐτῆς.

Δεῖξε δὴ μηδίλια μοῖρά μοι βαῖος χρόνος αἰσοῖς,
 Δεῖξε, ἀληθεῖς ἐς μέσον ἐρχομένης.

Τάξις αὐτῆς.

Ημετέρη δὲ πόλις καὶ μηδίλιος γέποτε ὀλέστη
 Αἴσθη, καὶ μεκάρων θεῶν φρένας αἴσανάτην.
 Τοῖν γένδι μεγάθυμος ὄπιστος πόλει μερπάτην
 Γαλλαῖς Αθηναῖς χεῖσις ὑπῆρχεν ἐχθρός.
 Αὖτε δὲ φεύγει μεγάλιοι πόλιν αἴφεσθησον
 Άσοι βάλενται χεῖμασι πειθόμνοι.
 Δήμαρχος δὲ γεμόνων ἀδικεσθοός, οἶσιν ἐργῆμα
 Υπεισιος δὲ μεγάλης ἀληθεας πολαῖ παθεῖν.
 Οὐ γένδι ὄπισταν ταῦτα κατέχειν κύρσι, σύδεν πολέμοις
 Εὐφεροστῶν αἱ κοσμήσιν δακτὸς ἐν πονηχίᾳ.

*

Πλάξτησιν δὲ αἵμακοις ἐργμασι πειθόμνοι.

*

Οὐδὲ ιεραῖς κιεδοῖς, γέπτε δὲ δημοσίαις
 Φθεδόμνοι καλέπιοσιν ἐφ' αρπαγῇ ἀγοραῖς ὅμοιος.
 Οὐδὲ φυλακίστονται σεμνὰ δίκαια δέμεθλα.
 Ησιγάσσασιν οἰδεῖς τὰ μηνόμνα ταχέτε ἐόντα,

Τῷ δὲ χρόνῳ πολύτεως ἦλθε ἀποτίσαι αὐτῷ.
 Ταῦτη δημι πάσῃ πόλει ἐρχεται ἐλκυστέοντος
 Εἰς ὅκακον Ταχέως ἡ λύτρη δουλοσούλων.
 Η σάσιον ἔμφυλον, πόλεμόν τοι δύδοντος ἐπεγείρει,
 Ος πολλῶν ἐργάτων ὠλεστον ἥλικίλεων.
 Εκ γένους δυνατενέων Ταχέως πολυήρετον ἄγαν
 Τρύχει τὸν Κωδόδοις τοῖς ἀδικώσι φίλοις.
 Ταῦτα μὲν τὸν δῆμον εργεταὶ κακοὶ, τῷδε πεντεχεί
 Ικνοῦται πολλοὶ γάιδην ἐσ ἀλλοδαπῶν
 Περιθέντες, δειροῦσι τὸν ἀφελούσιον δεθέντες.

*

Οἱ τα δημόσιον κακὸν ἐρχεται οὐκεῖτον ἐκεῖτο,
 Αὐλαῖοι δέ τοι ἐχει τὸν ἐτέλεσον θύραν.
 Υψηλὸν δὲ τοῦτον ἐρκει τοῦτον θύραν, δύρει τοῦ πολύτεω
 Εἴ γέ τις δὲ φύγων τὸν μαχῶν ταλαχίμω.
 Ταῦτα διδάξαι θυμός αὐτωμάτους μεκελούς,
 Ως κακὴ πλεῖστη πόλει δυσονομία πρέχει.
 Εὐνομία δὲ δύσκομα τοι αρτία πολύτον ἀποφαίνει,
 Καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκοις αὐτοῖς πέδας.
 Τρυχέα λαβαῖν, παύει κόρεν, οὐδειν αὐτονερῆ,
 Αὐδάρηδη τοῦτον δινέστεια φύσιμα.
 Εὐθωδὲ δὲ δίκαιοι σκολιαῖ, τοῦτον φανάτη τοῦτον ἐργα
 Γραφέντες, παύει δὲ τοῦτον διηγεστοῖς.
 Γαύδει τοῦτον διχρυσαλέντες ἐερεδος γέλον, έτει δὲ τοῦτον
 Πολύτα κατετοι αὐτοῖς πολύτα τοῦ πινυτα.
 Τοῦτον δέ τοι
 Τίκλι τοικόρες οὐδειν, οὐτοι πολιτοῦ ὀλβος ἐπιπτα.

ΕΚΤΩΝΤΥΡΤΑΙΟΥ, 7
από πολεμικῆς οἰρᾶς.

ΟΥτὸν δὲ μυστήματα, γέτε τὸν λόγον δύδρα θεῖαν,
Οὐ πεποδῶν ἀρχεῖν, γέτε παλαιομοσωμάτης.
Οὐδὲ εἰ κυκλώπων μὲν ἔχει μέγεθός τε βίω τε,
Νικών γέτε θεῶν θρησκίου βορέων.
Οὐδὲ εἰ Τιθωνοῦ φυλὴ γερείτερος εἴη,
Πλαγών γέτε Μίδεων καὶ Κινύρεο πλέον.
Οὐδὲ εἰ τριταλίδεω Πέλοπος θαυμάτερος εἴη,
Γλῶσσαν δὲ Αδρίτης μειλιχέγγυρων ἔχει.
Οὐδὲ εἰ πᾶσσαν ἔχει δέδειν, πλέων διούρειδος ἀλλῆς.
Οὐδὲ αὐτὸράγαδος γίγνεται τὸν πολέμων,
Εἰ μήτε πλαύτον μὲν ὄρῶν Φόνον αἴματεντα,
Καὶ δηίσαντον ὁρέγειται ἐγένετο ισάρδην.
Ηδὲ ἀρχεῖν, τόσην ἀεθλον τὸν διδεφίποιον ἀεισον,
Κάλλισόν τε φέρειν γίγνεται διδρίνεω.
Ξωὸν δὲ ἐδάλον τῷτο πολλήτε ποντί τε δήμῳ,
Οσὶς διηρίτις τοιούτοις ποτέ μηδενός.
Νωλεμέως, αἰχράντης γέτε Φυγῆς θητιπάλγυρος γένηται,
Ψυχλῶν γέτε θυμὸν τλήμωνα πέρημονος.
Θαρσωὴ δὲ πεσεῖν τὸ πλοῖον δύδρα πέρεσται,
Οὐρας διηράγαδος γίγνεται τὸν πολέμων.
Αἴψα δὲ δυσμενέων δύδρων ἔτεψε φάλαγγας
Τρυχείας, σπουδῆς τοιούτης γέρεται μεταμόρφωσις.
Αὐτὸς δὲ τὸν ποτερόν τοιούτοις ποτεν Φίλεν ἀλεσε θυμὸν,
Αἶνον τέ καὶ λαζήν γέτε πατέρος δύκλείσας.
Πολλὰ διφοτέρων τοιούτων δύδρας ὅμφαλος είσαις,
Καὶ σφίτις θάρηκος ποτερόν ἐληλαγμόνος.

Τὸν δὲ λαφύρου τὸν μὲν ὅμοιον τοῖς, οὐδὲ γέρεντες,
 Αργαλέῳ δὲ πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις.
 Καὶ τύμβοις, καὶ πάθεις σὺν ἀρχέροις αἰείσποιοι,
 Καὶ πάθων πάθεις ἐγένος ἔξοπίοι.
 Οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν πέπλλυται, φέρε δὲνομόν αὐτόν,
 Άλλα τελεγῆς τῷ εἰών γίγνεται αἴταναροι,
 Οὐνιν' αἰειτεύονται, μάρσονται τε, μέρνα μάρνον τε
 Γῆς πέρι ἐπάθων θυνερος Αρης ὄλεση.
 Εἰ δέ Φύγοι μὲν κηρευτομηλεγέος θανάτοιο,
 Νικήσας δέ αἰχμῆς αὐγαστὸν βῆχος ἔλει,
 Πάρτες μὲν θυμῶσιν ὁμοῖοις νέοι, οὐδὲ παλαυοί,
 Πολλὰ δέ τερπνά παθῶν ἐργεται εἰς αἰδίων.
 Γηράσκονται δέ αἰσθοι μεταφρέπει, Σοῦδας αὖτε
 Βλαστίψ, φέτη αἱδομές, φέτε δίκης ἐθέλει.
 Γράπτες δέ σὺν θάνατοιν ὅμοιοις νέοι, οἵ γε κατέ αὐτὸν
 Εἴκοσ' όκη χάρης, οἵ τε παλαυότεροι.
 Ταῦτης μὲν θνήσας αὖτε αἴρεται εἰς αἴκρον ικέσθαι
 Πρεσβάτω, θυμὸν μὴ μεθείσ πολέμου.

Τούτοις δέ Καρδία.

Μέγετις τεν κατάκεισθε, κότερον ἐξετε θυμὸν,
 Ωνέοι, φέρε δέ αἰδεῖσθαι μεταφρέπειν οντας
 Ωδε λίνω μεθιέντες, σὺν εἰρίων δὲ δοκεῖτε
 Ησθαί, αὖτε πόλεμος γαῖαν ἀπασθρέψῃ.

*

Καὶ θνήσας δύπολησκονται θάτερον αἴρεντοσάτω.
 Τιμῆν τε γέροντος καὶ αὐγαστὸν αἰδρὶ μετέχεσθαι
 Γῆς πέρι, καὶ πάθων, κατερμάντηστον αἴλοχον
 Δυσμενέσιν θανάτος δέ ποτε ἐσται, ὥπωστε κει δή
 Μοῖρας

Μοῖραν θετικλώσωσ', ἀλλά τις ιδύειται,
Εἶχες αὐτόχθονος, καὶ τοῦ ἀστίδος ἀλκημονῆτορ
Ἐλσας τὸ περιθέν μηγνυμένος πολέμου.

Οὐ γάρ κας θάνατον γε φυγεῖν εἰ μὴ ληφθόν τοῖν
· Αὐτῷ, οὐδὲ εἰ περιγένεται οὐδέποτε.

Πολλάκι διηστήτα φυγὴν καὶ διδύπον ἀκόντων
Ερχεται, σὺ δὲ οἴκω μετέρια κίχει θανάτου.

Αλλ' οὐδὲν οὐδὲν ἔμπατς διχλῆ φίλες, οὐδὲ ποθήνος
Τὸν δὲ ὀλίγες σενάχτης, καὶ μέγας, τοῦτο πάθη.

Λαζαρὸν δὲ ξύμπαντι πόθος κερατερέφερος αὐτὸς
Θυντήσκεντος, ζώων δὲ ἀξιος οὐ μηδέων.

Ωστεργάρος μη πόργων σὺ οὐ φθαλμοῖσιν ὅρῶσιν,
Ερδάς γένος πολλῶν ἀξια μοιώσεισιν.

Τὰ αὐτά.

Αλλ' Ηερακῆνος γένος αἴκητοι γένος εἶτε,

Θαρσεῖτ', οὐ πω Ζεὺς αὐγένα λαξὸν ἔχει.

Μηδὲν αὐτρῶν πληθων διμερίστε, μηδὲ φοβερός,

Ιθὺς δὲ εἰς περιμέχοντας ἀστίδος δύνηρ ἐχέτω,

Ερθραὶ μὲν ψυχὴν θέλμος, θανάτῳ δὲ μελαίνας

Αὐγαῖσιν κηρεῖται πελίοιο φίλας.

Ιτε γένος Αρεως πολυδακρύτου ἔργον αὐτίδηλα.

Εὖ δὲ ὄργην ἐδάιτος αργαλέος πολέμων.

Καὶ μὲν Φθυγόντων τέ διωκόντων τὸν ἐγκέφαλον,

Ω νέοι, ἀμφοτέρων δὲ εἰς κόρευντι λαζίστε.

Οἱ μὲν γένος πολυμῶσι πῆρος διλλόλεισι ληφθόντες,

Εἰς τὸν αὐτεργεδίνον καὶ περιμέχοντας ιέναι,

Γανέρτεροι θνητογενεῖ, σάσονται δὲ λαζόν ὀπίστων,

Τρεασθήτων δὲ αὐτρῶν πᾶσιν διπλωλαρετοῖς.

Οὐδὲ εἰς οὐδὲ ποτε ταῦτα λέγαντιν σέα ἔκεισα,

Οως, οὐδὲ αὐχερεὶ πάθη, γίγνεται αἰσθήτη κακό.

Αργαλέον γὰρ ὁ πιθεμετάφρενός τοι δαιδαλός

Αινδρὸς φύλυτος δηίφορος πολέμω.

Αἰχθότερος τοι δέ νέκυς κατακείμενος σὺ κονίησος

Νῶτον ὄπισθ' αὐχμῆς δυνεός ἐληλαμδόν.

Αλλά οὐδὲ τοι φέρεις μηδέτω ποσὸν ἀμφοτέρων.

Σπιελεῖτες ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακάνω.

Μηρός τε κυκίμας τε κέτων καὶ σέρνα καὶ ὄρμους

Ασσίδεος θρέπεις γατρὶ καλυτάμον.

Δεξιτερῆ δὲ σὺ γάλει θηταστέτω ὄβευμον ἐγχος,

Κινείτω δὲ λόφον δάκρυον τοῦρον κεφαλῆς.

Ερδων δὲ ὄβευμα ἔργα διδασκεάδα πολεμίζειν,

Μηδὲ σκόπος βελέων ἑστάτω ασσίδεος ἐχω.

Αλλά πις ἐπίσιων, αὐτοχεδὸν ἐγχει μακρῷ

Ηξίφρετος τοι δάκρυον ἐλέτω.

Καὶ πόδα πῆδι ποδὶ θεῖς, καὶ ἐπὶ ασσίδεος ασσίδεος ἐρείσας,

Εν τῷ λόφῳ τε λόφῳ, καὶ κινέειν κινέη,

Καὶ σέρνους σέρνους πεπαλημδόν διδομή μακέδω,

Ηξίφεος κιώπιν, ή δόρυ μακρὸν ἐλῶν.

Τυμεῖς δὲ ὡγυμῆτες τοῦρον ασσίδεος ἀμοθεν ἀμοσ

Γτωάσοντες, μεγάλεις βάλλετε χερμαδίσιοι,

Δουλεῖστε τε ξεσοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐσ αὐτούς,

Ταῦτοι πάνω πλίαντες πλησίον ισάρμονοι.

Τύρταιος.

Τεθνάμνοι γάρ καλέοντες τοφεμάχοισι πεσόντα

Αινδρὸς αἰγαδόν, τοῖς δὲ πατεῖδι μῆναρμνον.

Ταῦτα δὲ ἀντί τοφελιπόντα πόλιν τε πίοντας ἀγρεῖς

Πτωχεύσν, πδύτων εῖς αἰμερταῖν,
 Πλαζόμενον τινὶ μητὶ φίλῃ καὶ πατεὶ γέρουτι,
 Γαγκί τε σωματικροῖς, καὶ ερδίῃ τ' αἰλόχῳ.
 Εὔθρος μὲν γένεσι μετέστηται δέ τοις καὶ ἵκηται,
 Χρηματοσεύν τ' εἴκων καὶ συλερῆ πενή.
 Αἰσχεύτε λόγος, τοῦ δ' αἰλούσιν εἶδος ἐλέγχει,
 Πᾶσα δ' αἰτημία καὶ κακοτητης ἐπεταῖ.
 Εἴτ' ὅτας ἀνδρός τοι ἀλωμάνης σοδεμῖς ὥρη
 Γίγνεται, δέ τ' αἰδώς εἰς ὄπιστα τελέθη.
 Θυμῷ γῆς πέρι τὸ δε μεχάρμενα, καὶ τοῖς παίδων,
 Θιτίσκωμεν, φυγέων μηκέτι φέδοντες.
 Ω νέοι, ἀλλὰ μεχάρεσ πάντας ἀληθεῖσιν μάνορτες,
 Μηδὲ φυγῆς αἰχρεῖς δέχετε, μηδὲ φόρος.
 Αλλὰ μέγαν ποιήτε καὶ ἀλκιμον σὺ φρεσὶ θεμένι,
 Μηδὲ φιλοψυχεῖτε δύναράσι μῆναί μηνοι.
 Τάς τοι παλαιότερες, ὃντας κατέτι γενώματε ἐλαφρεῖ,
 Μή καταλείποντες φύγετε τοῖς γερασίσ.
 Αἰχρεῖ γέδητε τοῦτο μέτι τοσαμάχοισι πεσόντα
 Κέφαται τοσφεδε νέων ἀνδρα παλαιότερον,
 Ήδη λαβούν εἴχοντα καίρη, πολιόν τε γέρον,
 Θυμῷ διποπνείοντες ἀλκιμον σὺ κονίη,
 Αίματόστοις αἰδοῖσι φίλας σὺ χεροῖν εἴχοντα.
 Αἰχρεῖ τά γ' ὁ φθαλμοῖς καὶ νεμεσοῖς ιδεῖν.
 Καὶ γέρον γυμνωθέντα νέοισι τοῦ πατέρος ἐπέοικεν,
 Ο φράρεα τὸν γένεσιν αἰλούσιν μένεστε χη.
 Αινδράσιν ἔντοροῖσιν ιδεῖν, ἐρεπτός τοι γυμνᾶς
 Ζωὸς εἴων, καλέσ δ' τοι τοσαμάχοισι πεσόν.
 Αλλά οὐδὲ δικαῖας μηνέτω ποσὶν αἰμοτέρεσι
 Στηερθεὶς θέτε γῆς, γεῖλος ὁδοῦσι δακῶν.

ΕΚ ΤΩΝ ΝΑΥΜΑΧΙΟΥ.

ΚΑλέν μὲν, δέμας ἀγρὸν ἔχειν, ἀδ μῆτά τε μίμηδ
Γαρθεικὴν, καθαροῖς τ' αἵ τι μηδεδήμεσι χαίρειν.
 Μήτε βαρυτάτων λαζένων πέρι φόρτον ἀγενσθε,
 Μήτε πόνον Θεμέουσθε ἀγάσσονον Εἰλιθύην.
Αλλ' ἥδας βασιλεῖς ἀφανεῖν θηλυτεράτων,
 Ψυχῆς ὄμμα φανὸν τράχη βιόπιο χέουσθε,
 Εντα γάμοι κεδνοὶ καὶ ἀληθέες, εἴθα μητεῖσα
 Θεσπεσίοις ἐπέεισι νοήματα φέατα Κικῆ.
 Εἰ δέ σε καὶ ξυνοῖο πόθος βοιότοιο κιχθέει,
 Καὶ τῷ τοτεροδατεῖς ἐρέω, πῶς ζεῦ σε αφῆσαι
 Τὸν πλοιῶν, ὡς φασιν, τὸ δύλτερον δύφερον θυμῷ.
 Εἶτα Κικῆ πόσις σύντη, ὃν μὴ κρίνωσι Ζεκῆς.

Καὶν μὲν ἔη πινυτός, σὺ μακαρτάτη· εἰ δέκεν ἄλλως
 Ανέρει μοιρόσαρο, φέρειν καὶ τῶν μηδίγκη.
Αλλ' οὐ μόνης Κικῆ πεπνυμένος ὅτι κεν εἴπη,
 Γείθεο· μηδὲ ἔτσι βίος ἀδικία· γείνεο μὲν αὖτις
 Μελιγρέ, ο καὶ μᾶλλον ὅταν οὐ οὐκέτης ικδυή.
 Αινθρὶ γὰρ ἀρχαλέωτη πρώτη φασίς οὗτην ἀκοιτίς.
 Λέπε δὲ οἱ Καθύρη, Καὶ καὶ διωάτα πονέεαται,
 Σοὶ δὲ οἰκωφελίν μηδέτω, μηδερύτε φυλάσσειν.
 Μηδέ μηδέερέθνε, Καὶ μὴ θέμις οὗτη γυναικας
 Ιδμηναγ· εἰ δὲ μῆτρος σ' ἐθέλει συμφερόμονα θέατρα,
 Σωθεο μὲν Κάχα μούσα· ἀμείβεο δὲ οὐτε Κικῆς αὖτις
 Φεραζούδην, καὶ μηδὲν ὑπέσχεο, μηδὲ κέλθε,
 Σῆρεξφιότηπ· δέ γὰρ τέλος οὗτην ἀφανεύν.
 Κουειδίος πινυτή πόσις Ξύριος· οὐδέτ' ἔκείνω

Διδύτερος ἀρχόντις λεγέων ἐπομένῳ αὐτοῖσθι.
 Γραμταὶ μὲν ἀφράγνοντος δύσαρχοι· καὶ γὰρ αἰδίκη.
 Πολλάκι γὰρ καὶ νούσου δύσαρχοι κηδομήνη τῷ.
 Ιχεοὶ δὲ σέρνοις οὐσαὶ κηδεῖαι, μηδὲν ἀγέρμεν
 Γράσσιν δέσσαται τρήσει, μηδὲν ἐνεπε πολύτα τοκεῖσι.
 Μουνὶ δὲ ἀφρεδόντα πινυατέμην, δύλακατον ἀσθμόν.
 Καὶ πινυτὸν δεδάκικρόν ερεθίζει μηδέρει λάθη.
 Γολλάκι δὲ πίπιος δύσαρχοι ἀφρενα μῆδος ἐθελεῖεν.
 Εἰ δὲ ὄλοσοις ἐπάρεισιν ἐφεστόμηνος κακός εἴη,
 Μὴ σὺ μὲν ἀρτίσιν κείνου, τέκος, εἰς ἔρειν ἐλθῆς.
 Αλλ᾽ ἐπάρεις ὅτεως μὲν σφίσιν νείκεα βαλλεῖ.
 Ρηϊδίν δὲ ὁδὸς ἥδε Διακρίνα φιλότητα
 Λθυγαλέων· ἐπάρεισις δὲ φίλον ἀγαθῶν θύεσθαι,
 Καὶ πινυτοῖς. Ήσι γάρ κανέκαν φίλον ἀφρενα θεῖο.
 Καὶ σὺ μὲν ᾧς φίλον αὐτὸν καὶ ἀτεκνέως ἀγάπατε.
 Γιώτω δὲ ἀμφαδίλων καὶ σὸς πόσις, ὅπικε τέκνα
 Εκ θυμοῦ φιλέντος· ἐπεὶ οὐτε γε θύος ἐτύγχη,
 Οὐ τέρχει φιλότητα, καὶ ἥτε πιστὰ δαίνων.
 Παρθενικὴ σὺ δὲ ἀκούεις, οὐ σε γένει πολύτα φυλάσσειν.
 Μήτε φιλορυμφδῆς μάλα γίγνεο, μήτε κατηφῆ.
 Μήτε ἐσο πάμπον αεργέσ, ἀλλισ δὲ ἐχεὶς πόνουν ἐργον.
 Μήτε κακὴ δυμέσαι τεοῖς ἐσσο, μήτε μάλιστα ἐσθλή
 Φαγέο· ρηΐτεροι γὰρ δέι που πῆμα φέρενται.
 Θάρσεις διδύτων μάλιστα ὅπικρατεοδοντον δύσακτες.
 Οὐτείων φιλότητας αἰμάντος, τορίν καν αἴποτεν
 Εἰδείμες ἐπύμως μηδεδύματα, καὶ νόον αἴταν.
 Μήτε γραῦν ποτὲ θύοι κακὴν δέξασο μελάθρεοις.
 Πολλῶν γρῆνες ἐπέσθμον ἐύκλιτα δώματα φάτων.

Μηδὲ μιν ἀκριτίμῳ έπανείσασα γυναικεῖ.
 Κεδνὰ κακεὶ Φθείρεσσοι γυναικῶν οὐδεις μῆδος.
 Μὴ σύ ποτε γευσάσθε μαίνεο, μήτι θέτε διφρῆς
 Γορφυρέων υάκινθον ἔχοις, οὐχὶ χλωρέντιαστιν,
 Τοῖς ἐπι φισιόωσι δαλίφερες. ἀλλὰ σὺ κόσμου
 Παρθένε τηύσιον μὴ διέσο, μηδὲ κατόπριν
 Χθεὶ Διακρίνοντα τείνω αὐγάζεο μορφάν.
 Μηδὲ κόμης αείσαλλα πολυγρέβεας πλέκε στεφάνης,
 Μηδὲ μήγαντε πεοῖσιν οὐδὲ βλεφάρωσιν οὐ πωπάδις.
 Οὐ γάρ θηλυτέρας δέμας ὥπασεν οὐ μιτέλεσον
 Μορφάν, οὐ φερεῖ καὶ ἀλλα τεῦχοι γεδί τε χρήσαντο.
 Παῖς οὐδὲ κερδεῖ διώμαο δακτύμων φάντι φανῶν,
 Θυητὸν ἐφημερίη κεμιδῆ γεόα ποικίλλοντα.
 Εξ ἐτέρης ἐτέρης σὲ, καὶ διῆλιν μήδοτε λαβάσω,
 Φαιγομόνιν πολλῆσι μίδυ μορφῆσι γυναικα.

Τῷ αὐτῷ.

Χρυσός τοι κόνις οὐδὲ γέργυρες, οὐδὲ καὶ αὖτι
 Λᾶες οὐδὲ ρυγμῖνι πολυψήφιδι διαλέσαντις.
 Γοργοὶ οἱ ἐρρίφαται ποταμῷ τεῦχοι χείλεσιν αὔτως.
 Εἴματα οἱ εἰαλίνις ἐρυθράντες αὔματι κόχλου,
 Τοῖς ἐπι φισιόωσι δαλίφερες αἴσαλινες.

ΕΚ ΤΩΝ ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ.

ΗΜῆσις οἱ, οἵ τε Φύλλα φύς πολυαύθεμος ὥρη
 Ήρος, ὅτ' αὖτις αὐγὴν αὔξεται οὐελίου,
 Τοῖς ἵκελοι, πήχυον οὐτε γέρόνον διέτεσσιν οὐκέτις
 Τερπόμεδα, ταῦχος θεᾶν εἰδότες οὐ τεκακού,
 Οὐδὲ αγαθόν· κῆρες οὐ πρεστήκεσσος μήγαντα,

Η μὴ ἔχουσα τέλος γέγονα λέου·

Η οὐ ἐτέρη θανάτου· μίνια δα ἡ γῆρες ἡβης

Καρπός, δύσον τ' ὑπὲ γενεῖ κίδνα ταῖς οὐέλιος.

Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ τῷ το τέλος φέρε μείνεται ὥρης,

Αὐτίκει δὴ τεθνάμα βέλπου, οὐ βίοτος.

Πολλὰ δὲ σὺ θυμῷ κακὲ γίγνεται, ἀμοτέ τ' οἶκος

Τρυχοῦται, πενήτης οὐ ἔργον ὁδωπορεῖ πέλαφ.

Αλλος δ' αὖ πάιδαν ὑπειδούεται, οὐ τε μάλιστα

Ιμέρων καὶ γῆς ἔργεται εἰς αἴδην.

Αλλος νομσον ἔχει θυμοφθόρου. Καὶ οὐδὲν

Ανθεψίων, φέρεται πολλὰ μᾶλιστα.

Τῷ αὐτῷ.

Αλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται, οὐτε πολλὸν αρ,

Ησει οὐ μήεστα, δὲ οὐ δέγναλέον καὶ ἄμορφον

Γῆρας τῷ κεφαλῆς αὐτίχ' οὐτοφρέμαται,

Εὔθρόν ὁμῶς καὶ ἀνημον, δέ τ' ἀγνωστον οὐτει δύσμα,

Βλασπήμηστος ὁ φθαλμοὺς καὶ νόσον αὐτοφιχθέν.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸ πορνέων κάλλιστος, ἐπὶ δὲ φέρε μείνεται ὥρης,

Οὐτε πατήρ παῖσιν οὐ μηδενιούτε φίλοις.

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ω Μοστεν, δίλλαδέχουσι, θεα, Τούποις σὺ ἔρωπ
Ορκεις μηδεμίνοισι οὐτετέστητε αἰθανάτων.

Τῷ αὐτῷ.

Καὶ γένεται τὸ μὴ δακα καρπαπτῆμος ἐδωκε

Σεμνὰ τούτοις μοις ἀκρεβατιπῆς τε φαίοις,

Απνοα παντετέλεσθαι τὸν δέρην οὐατετέστητων

Εγδοινιδαίρεν τ' εἰς αὐχέντον ἔδυ,
Καὶ τὴν ψόδην ἐμεινεν ἐσ αὔχελον· οὐασιν αὐχενάς
Εισεθέμεν, ἐπι μοι μοῦνα πῆρεντείταδε.

Τρίτης.

Οὐτ' αὔρετης ἀτερ ὅλβος θητίσαται αὐδρας αὐξέντη.

Τέταρτης.

Αεὶ τοῖς μικροῖς, μικρῷ μιδοῦσι θεοί.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΗΝΟΥ ΠΑΡΙΟΥ.

ΠΟλλοῖς αὐτιλέγειν μὴν ἔθος τεῖν πομπέος ὁ μοίωσ.

Ορθῶς δ' αὐτιλέγειν ψήκετι τῇ τ' Καὶ.

Καὶ τεφές μὴν τάποις αρκεῖ λέγεσσος ὁ παλαρός,
Σοὶ μὴν ταῦτα δοκοῦντ' έστιν, ἐμοὶ δὲ ταῦτα.

Τέταρτης.

Γεφές σοφίας μὴν ἔχειν τόλμαν, μάλα τε σύμφορεν έστι.

Χωεὶς, καὶ βλαψερή, καὶ κακότητα φέρει.

Τοις δέκτης.

Πολλάκις δὲ θεφές παντρυγήνον ἐξεκάλυψε

Κρυπτόμδυον, μανίας πουλὺ χερφότερον.

Τέταρτης.

Φημὶ πολυχρόνιον μῆγέ τινα ἔμναν φίλε, καὶ δὴ

Ταῦτα δὲ θεφές ποιοι τελετῶσιν φύσιν έστι.

Τοις δέκτης.

Πάντα δὲ αἰακτών τεφέγμ' αἰαρὸν ἔφυ.

ΕΚ ΤΩΝ ΡΙΑΝΟΥ.

ΗΑρχαδὴ μάλα πομπέοις αἱ μῆτρίοις πελάμεσσα

Αἱ θεφές ποιοι. Φέρερμὴν δὲ αἱ έτεροι θεφές πα δῶρα

Αφεαδέη

Αφενδέντι κραδή. Βιότοιο μὲν ὅσκ' ἔπιδελνε
 Σπεωφᾶται, μακάρεσσιν ὅπερι φόρον αὐγὸν οἰστοῖει
 Αχιλλίδης, σφετέρων δ' ἔρετειν καὶ θυμὸν ἀπέξει.
 Οὐδέ πιθαροσαλέος νοέδν εἴπος, οὐδέ πιρέξαι,
 Ερρίγως, ὅθι τὸν δρες ἐχεκλέασοι πρέωσι.
 Καὶ οἱ θυμὸν ἔδογσι κατηφίν καὶ αὔξει.
 Ος δέ κεν δύο οὐρανοῖς, τρίσις δ' ὅπερι ὁλέον ὄπαζε
 Καὶ πολυκτερεσίνα, ὅπερι λίθηται θύνει τοι γαῦδην
 Γοσσιν ὅπερείδει, Θυητοὶ δέ οι εἰσι θηῆες.
 Άλλ' οὐδοπλήν καὶ αἱ μῆτρα λῃστοίοι
 Ισσα Διὸς βερυμένη, κεφαλὴν δ' οὐδὲν αὐχένας ἴσχε,
 Καὶ τῷρε ἐών οὐλίσσει, μνᾶται δ' δύπτηχοι Αθηνῶν.
 Ήντιν ἀπεσπιττεκ μετέρεται οὐλυμπόν δέ,
 Ως κε μετ' αἴθανάτοισιν αἰείθυμος εἰλαπινάζη.
 Η δ' ἀτη αἴπαλεσσοι μετατρωχῶσσα πόδεσσοι,
 Ακρης δὲ κεφαλῆσσον αἰώισσος καὶ ἀφαντος,
 Άλλοτε μὲν χραίσσοι νεωτέρη, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Οπλοτέρησσον γρητὸν ἐφίσαται αἱ μπλακίσσοι,
 Ζηνὶ θεαὶν κρείοντι, δίκητον ὅπερα φέρευσσα.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Οινός τοι πυελίσσον εἴχα λιθός δύτ' αὖτον εἰς διδρά
 Εληγμονικαίδε, οἵα λίθου ασθνάλη
 Βορρᾶς, ήτε νότος. Ταὶ δέ καὶ κεκρυμμένα φαίνει,
 Βυασίτερ. Καὶ δ' αἰδραν πολύτ' ἐνιαλέει νόον.

ΕΚ ΤΩΝ ΓΑΝΥΑΣΙΔΟΣ.

Ξεῖν ἄγε δὴ καὶ πῦν, δρεπή νύτις ἔστι καὶ αὐτή,
Ξοκόδραμον πολὺ πλάγεσσον ἐν εἰλασπίνη μέσην πέ
 Εἴ τε ἐπιταμνώσις, ἀμα τὸν Φωτα κελεύῃ. (νη
 Ισσον τὸν δέ τοι δακτύλην πολέμων θόσος διώρ
 Υφινάσσει πων Καλασπενθέας, ἐνθά τε παιῆροι
 Θαρσαλέοι τε λέθουσι, μνύσοι τε θύεσοι ἀρπα.
 Τῷ μὲν ἐγὼ θείμινος ίσσον κλέος, ὃς τὸν δακτύλην
 Τέρπηται παρεών, ἀμα τὸν θυμόν γε οὐαίωγη.
 Οὐ γάρ μοι ξώδην γε δοκεῖ Βεργέτος, δέδε βιῶντα,
 Ανθεφόπαιο Βίον Καλασφενος, ὃς τοις αὖτοις
 Θυμὸν ἐρπτύσσας, πάντα ποτὸν θυμόνεος Φρων.
 Οἶνος γάρ πυελίσσον ἐπιχειρίσσοισιν ὅνφαρ.
 Εαδλὸν, ἀλεξίνακεν, πάσοις σωσοπηδόνας οἰδη.
 Εν μὲν γάρ θαλίνις ιερόν μέρος ἀγλαεῖν τέ,
 Εν δέ γεροις τυπίν, σὺ οἱ μερτὶ φιλότητος,
 Εν δέ γε μὲν δήρης καὶ δυσφεροσκέπης ἀλεχάνης.
 Τῷ σε γένη τοῦδε δακτύλεις μένον βύφρονι θυμῷ,
 Γίνεντο μηδὲ βορῇ κεκακω μνύον πύτε γῦπα,
 Ησθα πλημμύροντα λελασμένον βύφροσσενάων.
 Τῷ δέτο.

Οἶνος μὲν θυμοῖσι θεᾶν πάρεδωρον αρίστον,
 Πινόμνος καὶ μέσην, τῷ μέσων δέ γερείσων.

ΕΚ ΤΩΝ ΛΙΝΟΥ.

Φραγέο δή, σπουδὴν στιγμάτων μνος διάκυνθος,
 Μήτην ή μετέρων αἰτεαπόνων ωρὸς πάρτος αληθῆ.

Κῆρας ἀπωσάμνος πολυπήμενας, ἃτε Βεβίλων
Οχλον αἰτῶσαγ, ἀταγ πεδέ πεδύτα πεδώσι
Παρπίαγ, μορφῶν χαλεπῶν ἀπατήμετρον ἔχουσαγ.
Τὰς μὲν ἀπὸ Φυλῆς εἰργάνθη πολικότας νόοιο.
Οὗτος γέρχεται σε καθαρμὸς μητέρως ὁσιόντος,
Εἴ κεν ἀληθεῖη μισθέσθαι λόδον γέρνος αὐτῶν.
Η δ' ὄλιων περιφέρει τοιούτην δάπτεισαν αἱ πόλιται.
Η ὄπισθυμία πνιοχεῖ μητρούσι χαλινοῖς.

Τῇ αὐτῇ.

Ελπεσθαγ γενή πολύτ', ἐπεὶ σὸν ἔτι ποτέντεν αἱ ελατοῖν.
Ράδια πολύτα θεῶ τελέσαγ, καὶ πνήνυτον ποτέντεν.

ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

Γηρας ἐπεδὴ μὲν ἀπῆ, πᾶς δέ γέτε. οὐδὲ ποτὲ ἔληπη,
Μέμφεται. ἐστι μὲν αἱ εἰργάσιον ὁ φέλεμνον.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΣΙΔΙΓΡΟΥ.

Ποίνης βιότοιο Σάμοις τείβου εἰν αἴγερῃ μὲν
Νείκεα καὶ χαλεπάρη τορῆτεσ. οὐ δέ δόμοις
Φευγτίδες. οὐδὲντος αἴγερης, καμῆλος αἴλις. οὐ δέ ταλάσσαν
Θάρρος. οὐδὲντος δέ, οὐδὲντος πί, δέος.
Η δ' αἴρητης, αὐτορόν. ἔχει γάμον; σὸν αἱ μέρμηνος
Εσεμαγ. οὐ γαμέεις; ζῆτε τούτης ἔρημότερην.
Τέκνα, πόνοι. πήρωσις, αἱ πάμις βίος. αἱ γεότητες
Αφεγνες, αἱ πολιαρχοὶ ἔμπαλιν αἱδρηνέες.
Η αἴρητην δυοῖν ἐνὸς αἱρεσις, ηδὲ γένεσθαι
Μηδέποτε, ηδὲ ταντὸν αὐτῆς οὐκτόμνον.

σὺ τῷ σκαντίου.

Π Αὐτοίνι βιότοι τάμεις τείχοις εἰν ἀγρῷ μὲν,
Κίδεα, χαὶ πινυταὶ τρηξιεῖς. οὐ δέ δύεις,
Αμπανι. οὐ μὲν ἀγροῖς, φύσιος γάλεις. οὐ δέ ταλαῖσι,
Κέρδος. οὐτε ξείνις, οὐτε αὔχησι, κλέος.
Ην μὲν ἀπορῆς, μόνος οἰδας. οὐχὶς γάμον; οἶκος αρίστος
Εαρεται· οὐ γαμήσεις; οὐτε εἴ τε ἐλαφεύτερον.
Τέκνα, πόθος. οὐ φευγτίς αἴ παντας βίος. αὐτούτης
Ρωμαλέαμ. πολιαὶ μὲν ἔμπαλιν βοσκέες.
Οὐκ ἄρα τὸν διατῶν ἐνὸς αἵρεσις, οὐ τὸ γενέσαται
Μηδέποτε, οὐ τὸ θανάτον. ποθύτα γνῶν ἐδλάβι βίου.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ο γένει οὐ αὐτεργάποιοι μάνδραζοῦ μὲν εἴ μπεδον αἷει,
Εν δέ τοι καλίσιον χίος εἴπεν δύναρο.
Οἴης φύλλων λύνει, τοῦδε καὶ δυσδρῶν.
Παῦροί μιν θυτὴν γάστοι δεξάμηνοι
Στέρνοις εἴκατε τεντο. ποῖεις εἰ γνῶν ἐλπῖς εἴκεται
Ανθρώποι, οὐτε νέαρ εἴθεσιν ἐμφύεται.
Θυτὴν μὲν ὁ φρεσ. οὐσ αἴδος εἴχει πολυτήρατον ήρων,
Κοδφον εἴχων θυμὸν πόλλα ἀπέλεστα νοσ.
Οὐτε γνῶν ἐλπίδες εἴχει γηρασαέ μέν, οὐδὲ θανάτος,
Οὐδὲ οὐχὶς ὅταν οὐ, φευγτίσῃ εἴχει καμάτου.
Νήπιοι, οἷς ταῦτη κείται νόος. οὐδέ τε ισασιν
Ως γεόνος εἴσθι οὐδεις καὶ βιότοι ὄλιγος
Θυτοῖς. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθάνι βιότου ποτε πέρμα
Ψυχῇ τὸν ἀγαθῶν τλῆν γαλεῖσθε μήνος.

Ἐκ τῷ τῦ ἀντὶ ιάμβων.

Χωεὶς γυναικός, θέος ἐπίστουν νόον
Τὰ πεζῆτα τὸν μὲν ἔχει, τὸν δὲ περιπλέγει,
Τῇ πολὺτελεῖ οὐκεν Σορβόρῳ πεφυριδίᾳ
Ἀκοσμα κεῖται, καὶ κυλινδεῖται χαμένη.
Αὐτὴν δὲ ἀλευτος, ἀπλυτός τὸν εἶμασιν,
Εἰκοσιρίσιν εἰ μόνη πιάνεται.

Τὸν δὲ ἔχει ἀλιτρῆς θεὸς ἐπικόνιον ἀλώπεκος,
Γυναικα πολύτων ὕδριον Καστόν μικραῖον
Λέληθεν Καστόν, ζεῦ τῷ ἀμεινόνων.
Τὸν μὲν γάρ αὐτῷ δεῖ πολλάκις κακόν.
Τὸν δὲ ἐδαλόν ὄργων δὲ σημοτὸν τὸν οὐρανόν.

Τὸν δὲ σκηνῶδες λιτοργὸν αἴτε μήτορα,
Η πολύτην ἀκεῦσα, πολύτην δὲ εἰδέναι θέλει,
Παίτη δὲ παπιλίνος καὶ πλάνων μόνη
Λέληκεν, ἢν καὶ μηδέν αὖθερπτων οὐχι.
Παύσης δὲ μνηστήρα τὸν πειλήνος αὖθηρ,
Οὐδὲν εἰ γελωθεὶς σέξαρχον λίθον
Οδόντας, ζεῦ δὲ μειλίχως μαθεύμενος,
Οὐδὲν εἰ πολύτην είνοισιν ήμόν τύχη.
Αλλ' ἐμπεδῶς ἀπορηκίον αύοντεν ἔχει.

Τὸν δὲ πλάσιον τες γηνίνων ὀλύμπιον
Εδωκόμενοι πονηρόν. οὔτε γάρ οὐκανόν,
Οὐτέ δὲ δαλόν ζεῦ οὐδὲ τοιαύτη γυνή.
Εργαντὸν μοιῶν ἐσθίειν ἀπίσταται.

Χ' ὡτδρ κακὸν χάμωνα ποιόση θεός,
Ριγάσσα μίφερον ἀστον ἐλκεταί πυρεύς.

Τὸν δὲ σκηνῶδες, ηδὺ σὺ φρεσίν γε ηδυνόδιον.

Τέω μὴ γῆγά τε καὶ γέγοντεν οὐκέπιν.
 Επαρέσθι μὲν ἔστιος σὺν δόμοις ίδων,
 Οὐκέ εἴτιν ἀγη τῆςδε λαϊσσων γυνή
 Εν πᾶσιν αὐτοφύοισιν, σύνθετη καλλίσον.
 Η δέ σὸν μνεκῆσος, οὐδέ τοι ὁ φθαλμοῖς ίδειν,
 Οὐτέ δέσποιν εἰλθεῖν, δύναται μείνεται χρόνε
 Απλητον, οὐτοφύοισιν καὶ οὐκέπιν.
 Αμείλιχος δέ πᾶσι, καὶ ποθυμία,
 Ερθροῖσιν οὐτοφύοισιν γίγνεται.
 Ωτοφύοισιν θάλασσα, πολλάκις μὲν αὐτοφύεται
 Εσπερί αὐτοφύεται, χάρμα ναύτησιν μέγα,
 Θέρεος σὺν ὥρῃ, πολλάκις δέ μείνεται
 Βαρυκέποισιν καὶ μασσιν φορθυμόν.
 Ταύτη μάλιστροικείοικε τοιαύτη γυνή
 Οργήσι. φυγήσι δέ πόντος δύλοίσιν εἴχει.

Τέω δέ σὸν τέ σπουδῆς οὐτοφύοισιν παλιντελέος ὄνου,
 Η γεωτέρι μνάμη, γεωτέρι σύνπησιν μόγις
 Ερεξε γεωτέρι μποντα, οὐτοφύοισιν πονήσατο
 Αρεσά. τόφρει δέ εαδίδει μὲν σὺν μυχῷ
 Περινέπερι μέρη. εαδίδει δέ επ' ἐχάρη.
 Ομῶς δέ οὐτοφύοισιν εργαναφερομίσιον
 Ελθόνθε επανεργον οντηνοῦ εἴδεξατο.

Τέω δέ σὸν γαλῆς δύσπινον οὐτοφύοισιν γήλος.
 Κείνη γέδοι πικαλέοι, οὐδέ τοφίμερον
 Περοστον, σύνθετη τερπνόν, οὐδέ τοφερομόν.
 Εύνης δέ αδίληνης οὐτοφύοισιν.
 Τόν δέ μνημα τὸ περίσσοντα ταυτή μεδοῖ.
 Κλέπτοντα δέ ερδή πολλὰ γείτονας οὐκέπιν.

Αθυτα δ' οὐ πολλάκις κατεσθί.

Τὴν δὲ πόσος αἴρη χαρτίεας ἐγένετο,
Η δυύλι ἔργα τὰ δύνα πεπέπει,
Κοῦτ' δὲ μύλης φαύσει, οὐτε κόσκινον
Αρφεν, οὐτε κόσκινον δέξαιοκν βάλει.
Οὐτε περὶ ἵππου αἰσθόλιν ἀλθυμόν
Ιχθίτ', αὐδίκη δὲ μύλρα ποιήσαι φίλον.
Λοιπαὶ δὲ πάσις ἡμέρης ἀπὸ ρύπου
Διεῖ, ἀλλοτε τέλει, καὶ μύρεις ἀλείφεται.
Αεὶ δὲ χαρτίων σκτενομένων φορῇ
Βαθεῖμ, αὐθέμοισιν ἐσκιασμένων.
Καλέντι μὲν διάματιαντι γυνὴ
Αλλοιοι, τῷ δὲ ἔχοντι γίγνεται κακόν,
Ην μή οὐδὲ τίχεινος, ηδὲ σκηπτοδόχος ἦ,
Οὐδὲς τειστοις θυμὸν ἀγλαῖζεται.

Τὸν δὲ σκηπτικευτήτῳ δὲ Διάκριδον
Ζεὺς μύλράσιν μέγιστον ὥπασεν κακόν.
Αἴγιτα μὲν περώσωπα, τοιαύτη γυνὴ
Εἶσιν δι' ἄρεος πᾶσιν αἰθέροποις γῆρας.
Επ' αὐχένα βεργίτια κινέται μόγις,
Απυγος, αὐθέκαλος· αὖτε τρίχας μύρη,
Οὐδὲς κακὸν τειστον ἀγκαλίζεται.
Δινέα δὲ πατέται καὶ Σέπος θητίσαται,
Ως τῷ πίθηκος, οὐδὲν οὐ γῆρας μήδε.
Οὐδὲ δὲ οὐδὲ εἴρξεν· δλλά τέλος ὄρα,
Καὶ τήτῳ πᾶσιν ἡμέρην Βουλθύεται,
Οκως πλ., χ' αἷς μέγιστον εἴρξεν κακόν.
Τὴν δὲ σκηπτικευτη, τὴν τις δύτυχεῖ λαβὼν.

Κείνη γδοῖ μῶμος οὐ περιστρέψα.
 Θεός δὲ τὸν αὐτὸν καὶ πατέρα βίος,
 Φίλη δὲ σὺν φιλοῦντι γηράσκει πάσῃ,
 Τεκνόσα καλὸν κούνομάκλυτον γένεται
 Κάρενθεπής μόνος γαμαξί γίγνεται
 Γάσποι· θείη δὲ αὖ Φιδέμροιδι γάρ εἰσι.
 Οὐδὲν δὲ γαμαξίν οὐδεπαύκαθηται,
 Οκεν λέγοντις ἀφερεισίους λέγεται.
 Τοίας γωνίκαις μόδρασιν γαείζεται
 Ζδές τε αείσας, καὶ πολυφραδεστάτας.

Τὰ δὲ μῆτρα φίλα τῶν τα, μηχανῆ Διός
 Εἰν τέ πολύτα, τῷ πᾶντὶ αὐτράσιν μάνδ.
 Ζδές γδέ μέγιστον τὴν ἐποίσεν κακόν,
 Γωνίκαις, τούτη δοκῶσιν ὡφελεῖν.
 Εχονταί μέλιστα γίγνεται κακόν.
 Οὐ γάρ κατ' θύμοντι μέρια μιέρχεται
 Απασθροῦστις τούτη γωνίκη πέλλεται.
 Οὐδὲν δὲ φίλα λιμόνοικίν ἀπώσεται,
 Εὔθρόν τοιοικητῆρε, δυσμενέα θεάν.
 Αντὸς δὲ τοῦ μάλιστα θυμιδεῖν δοκεῖ
 Κατ' οἴκον, ηθεοῦ μοῖσαν, ηθοφόπου γάρ εἰν,
 Εὐεργόσα μάζην εἶ μάχλιον κορύσεπαι.
 Οκου γωνία γάρ δέσιν, οὐδὲν εἶσοικίαν
 Ξένον μελέντα περιφερόντως μεχοίαν.
 Ηπις δέ τοι μάλιστα θεφενένδιν δοκεῖ,
 Αὕτη μέγιστα τυγχανόντα λωσαμέρην.
 Κεχιλότος γδέ μόδρος, οἱ δὲ γείτονες
 Χαρέσυστοισιν τοῦτον, ὃς αὖ μήτραν.

Τέλος

Τινὸς ἡγένετος αἰγάλεος μεμυηθός
 Γιωαγκά, τίνῳ δὲ θατέρου μωμησεται.
 Ισπν σὶ ἔχοντες μοῖραν οὐ γνώσκομεν.
 Ζδές γὰρ μέγιστον τῷτ' ἐποίσεν κακόν,
 Καὶ δεσμὸν ἀμφέπικεν ἀρρήκτον πέδη·
 Εξ οὗ πετεῖται μὴν αἴδης ἐδείξατο,
 Γιωαγκέσ εἶνεν ἀμφιδηλομένος.

Τῷ αὐτῷ.

Γιωαγκός οὐδὲν γεῦμά δινόρ ληίζεται
 Εαθλῆς αἵμενον, οὐδὲν ρίγον κακῆς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ο πᾶς, τέλος μὴν Ζδές ἔχει βαρύκιτπος
 Γηράτων, ὅστις, καὶ θίγος ὅπηθελε.
 Νέος δὲ ἐτούτῳ δεσφοισιν οὐκ ἐφημέρεσι
 Εῖτ', ἀλλ' ἐφημέρειοι βρεποὶ μὴ ζώομεν,
 Ο πως ἔκαστον ἀκτελθυτῇ θέος.
 Ελπίς δὲ πελάτας κάλλεσιν θείη τρέφει,
 Αθρητοί οἱ ματίνας. οἱ μὲν ἡμέραι
 Μένοντον ἐλθεῖν, οἱ δὲ ἐτέων πεπλασματεῖν.
 Νέωτα δὲ οὐδὲν ὅστις οὐ δοκεῖ βρεπέω,
 Γηράτων τέκνα γαρδοῖσιν ἴξεσθαι φίλος.
 Φθάνει δὲ τὸ μὴ γῆρας ἀγηλον λαβεῖν,
 Γεῖν τέρμ' ἔκπται. Τοιὲς δὲ διέσηνοι νόσοι
 Φθείρεσσιν θνητῶν. Τοιὲς δὲ ἀρεῖ δεδμηθόμενοις
 Γέμπει μημάντης αἴδης ταῦθενονός.
 Οἱ δὲ σὺν θαλασσῇ λαίλαπτι κλονθόμενοι,
 Καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἀλός
 Θητοκυνοῖσιν, θῦτ' αὖ μὴ διωκονταί ζώειν.

Οι δ' αἰγάλεων ἀνθρώποι δυστήναι μόραι,
Καὶ αὐτάρχετοι λείποντιν ἡλίου φάσι.
Οὔτω κακῆν ἀπ' οὔτεν· ἀλλὰ μυεῖσα
Βερτοῖσι κῆρες, καὶ νεπίφεροι δύσαι,
Καὶ πήματ' ἔτενεὶς δὲ μοιπηδίατο,
Οἴκις αὖ κακῆν ἐρῶνται, οὐδὲν δὲ ἀλγεσι
Κακοῖς ἔχοντες θυμὸν αἰκίζομεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτερποσέων μὴ ποτε φίσησθε, τι γίγνεται,
Μηδὲ διδραΐδῶν, οἵσσον γεόνον ἔασται.
Ωκεῖα γάρ, οὐδὲ τῷμυπερύζου μήτις
Οὔτως αὖ μετάσπισις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάμποδιν ἀμαρμοσούτις, οὐδὲν αἰκίερος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ο δὲ αὖ θάνατος ἐφῆκε καὶ τὸ φυγέμαχον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ μὲν θανόντος σύκοισιν σιδηρούμεθα,

Εἴπι φεροντοι μὲν, πλάσονται μέρες μιᾶς.

ΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΓΡΑΦΑΙ, ΚΑΙ
σφῆματά τινας μιωρθάσσεις.

Εν τις τῷ Θεόγνιδος.

51χ.		22 Θεύγνιδος
2	Ἐδὲ δικαπανόμηνος	29 γράφε, ἀδίκειοι
6	ράδινης	44 κακεῖσι δοκῆ
12	Ησαΐ	64 μηδὲν, τι δῶμα

- 94 ἵππος
 119 γε ἀντίχειτος
 127 ἐστὸν
 139 γε. τεῖχος γῆγενε
 145 δύστερέων
 155 Μήποτε τοι
 αἰδοῖς χολωθεῖς
 156 ἀγενμεσηίων θλο-
 μήνων πεφ.
 158 ἄλλοτε δ' οὐδὲν
 177 Καὶ γὰρ αἴτη
 181 Κτησαθαι, γῆμεν
 186 πολλὰ φέρῃ
 190 πλοῦτον
 198 αἱεὶ γὰρ
 203 εἴτε αὖτες
 204 Τίνονται.
 ἄλλ. τίνονται
 207 Αὐτὸν δ' οὐ
 217 τότε δ'
 219 γε. Μηδὲν αἴγαδον
 221 ἔμμεναι οὐδὲν
 226 μάλλον εἴτε εἰσὶ φίλοι
 227 πεφασμένον αἰδρά-
 σι κεῖται
 230 Κέρδεα! Ήτοῖς ὡς
 πασχει αἴθανατοι.
 231 οἵτινες αἴται
- 236 Αλύψι πόλεως ὥσ-
 ποθ' ἀλωσ.
 242 Καὶ κεύμασι
 253 γε. τεῖχος οὐδὲν θείτω.
 256 Πανταν δ' οὐδὲν, γ
 ἄλλ. Ηδίσον οὐ τυχεῖν
 οὐ πις ἐκεῖσος ἐργά.
 268 εἰς αἰγαλεῖς
 296 παρῆ, πέλεται
 310 γε. Παντα δ' οὐδὲν
 πέν
 311 Εἰς οὐδὲν, θύρη φιδε
 315 Γολλοί μὲν
 316 Σεύτων
 344 δοίων
 387 γε. Βλαχπούσ
 398 Ζάτε
 409 Θυσιαρέου καταθήσει
 οὐδεν αἴμενον
 410 οὐδὲν αἰγαδοῖς αἰδράσι
 Κύρρε δίδωσ
 413 Θαρρότημεν
 415 Αρχέω μὲν
 431 κάκη κακεῖ
 444 Θυμὸν εἴχει
 456 οἰασίδωσιν
 457 σύμφορέν οὗτοι
 459 Οὐδὲν αἴγκυρόν οὐδὲ

- 461 Μήποτ' επ' αὐθοή-
 κλοιστ νόον γένεχε
 465 Φίλ' εἶνα
 478 η̄ φων, ς, μεθύσω
 481 η̄ φορού γίνεται αἴχεσι
 483 σώφρων τέχνη πτοιος
 485 Πειν μεθύση δ' αργέη
 γ' αἴπομήσασο
 487 συδηγέσι
 ἀηγ. σηδεγέσι
 ἀηγ. σηδεγέσι
 ἀηγ. σηδεγέσι
 488 γε. Κωπίλλας
 492 δὲ τοιάρος
 493 γε. πολλάς
 501 η̄ εργο
 506 Γρηγόρω, ς, εἶχε
 510 θηκαντ, ἀλλ' αἴγαδον
 522 γε. πλεονέας
 531 η̄ πορίσαμεται
 553 Διαφορές οι κελεύθε
 572 γε. απείρητοι δόξαν
 εἴρηστ αἴγαδε.
 573 Εὖ έρδων
 583 γε. αμήχαδον δέται
 ἀηγ. αμήχαδον δέται
 589 έρδωντι θεός καλά
 πολύτα δίδωσι
 596 γε. Πλὴν πλάγια ποιο
 599 Οὐκέλασθες
 618 Πολλῷ γά
 626 αδικάτοι
 634 τελέθη
 636 Οὐ νῦν μὴ πολλά-
 τε. ολίγοις
 641 Οὔτοι κηδεύσεις
 642 γε. αντίτοχοι
 659 τεῖχος ὅπι
 664 Πανύπαγέ τε εἰξαπίνης
 686 Εἰργάζουσαν δή
 694 χαλεπὸν παῖδεα,
 699 Γᾶσιν δη αὐθεφόποις
 δέξεται
 721 φύμα τείτα πέμπει
 723 επὴν καὶ τείτα αὐθίκη.
 724 γίγνεται αρμεδία
 817 πολὺν αρρώτον
 895 Εντος δέ
 958 καὶ θυμόν, Σέπον
 1029 καδδύς εῖς
 1119 κακῶν μέμποδε
 1146, γε. Αἰχεσι
 1160 οὔτείδηλος
 1172 μεγάλως
 1183 κατακῆναι
 1198 αἴρεταις εἰς δέξόντες.

Εὐείσκεται δὲ πᾶς ἄλλοις καὶ θάμε Θεόγνιδος ἐπη.
Φερντίδες διὸ θεσπιῶν ἐλεγχοὶ πίεροι ποικίλοι ἐχουσαῖ,
Μειρέμνην φυχῆς εἴνεκα καὶ βιότου.

Ηεώριος φίλε θυμέ, ταχὺ δὲ τίνες δημοι ἐσοινο
Ανδρες ἐγὼ δὲ θανὼν γάμα μέλαινον ἐσομεν.

Γηράσκων δὲ αἰσθοῖς μεταφέρεπει, σύζετε θεοῖς αὐτῷ,
Βλαχίδην, ζεῦ, αἰδοῦς, σύζετε δίκης ἐθέλει.

Οἰδένα Κύρον, αὐγαῖ φαεσμέρόπου ηελίοιο
Αινδρέφοραδσ', φέ μὴ μαῖμος θετικρέματαν.
Ατῶν δὲ οὐ διωμάμεν γνῶναν νόον, οὐ ποτὲ ἐχρεον.
Οὐτε γέ δὲ ἔρδων διδόθινα, οὐτε κακῶς.

Πολλὰ φέρειν εἴωθε λόγιος θυτοῖσι βερτοῖσι
Γτάμοματα, τῆς γνώμης Κύροντος θεραπονήσις.
Ηδη γάρ με κέκληκε θαλάττιος οἴκεδε γερός,
Τεθυκώσξώ φθεγγόμνος σόματι.

ΕΝ ΤΟΙΣ ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ.	
1 μὴ αἰσελγέακύτωριν	53 ὀξετέλεατεν
14 μήτ' αἴγνως	64 γε. Φαγέδην, πιέν, καὶ
30 γε. μήτ' αδίκως γέ.	μιθολογέδην
32 Αγεοδ γέτονος οὗτος	91 γε. Λαοίτοι
ζόρδηο μηδολ' ἀρ	102 γε. παρτεῖς ἐσ αὐτῶι
33 γε. ἀλεγχίναι	106 ισοινεκύων
34 λαβήσῃ	109 γε. θετικρέψῃ
48 γε. γανερδ	119 γε. Ορνιστ
49 γε. διωμάρτιδάμα	127 γε. συμπαρεόντες

146	ἀπόθημιδίων βιότων	182	28. πάθος οὐ
	28. Φαγέοις	188	28. κεύρησις μηχεῖν
179	28. φύλων	188	28. οἰκοισιν Κιονι
171	28. παλλακίοισι	198	χαρτίων πλοκαμῖδος
172	28. ἔμβρυοι	200	28. γυναιξί.

Φέρεται δὲ καὶ Τάδε Φωκυλίδου ἐπη.

Χρὴ οὐ συμποσίῳ φυλάκισιν πεινιαστριψάσιν,
Ηδεῖα κατίλλοντα καθήριμον οἴνοποτάζειν.

Χρησίων πλούτου μελέτην ἔχε πίονος ἀγρεοῦ.
Αγρεῖν γάρ τε λέγοντον ἀμαλθεῖν κέρας εἴτε.

Τὸ πλέον γέρων διῆγμενες εἴτε,
Οἷς οὐτ' οὐ μυθοῖς ἐπεταχάσσεις, οὐτ' οὐτὶς βουλῇ.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω, Τετρων Σπότην δε γέρωντο
Φύλας γυναικείων· οὐτὶς κυνὸς, οὐ δὲ μελίσσης,
Η δὲ συὸς βλαστρῆς, οὐ οἴπων χαττέασης,
Εὔφορος, οὐδὲ ζαχεῖα, πεινιμρομες, εἶδος ἀειση.
Η δὲ συὸς βλαστρῆς, οὐτ' αρ' κακή, οὐδὲ πλόκος ἐστη.
Η δὲ κυνὸς, γαλεπή τε καὶ ἄγρεος· οὐδὲ μελίσσης
Οίκονόμεστ' ἀγαθή, καὶ θητίσασθαι ἐργάζεσθαι.
Ης δύζην φίλ' ἐτάρεταχεῖν γάρμου οὐ μερέντος.

ΕΝ ΤΟΙΣ ΓΥΘΑΓΟΡΟΥ.

1	ώς Διάκειται	23	εἰς Σίπηθράν
9	οὐ εἰθίζεο	24	Πράσως εἰκόνη, θητὴ πᾶσι
12	Μητὸς ἀλέσ	39	μή βλαστήσῃ
13	ἄσκει	50	Γιώσει

56 Κωιᾶπ

62 Εἰ πᾶσιν

68 κρῖνοι

Εὐελπιεῖται δὲ τόδε εἴπος
Φείδεο τῆς ζωῆς, μή μιν καταδυμούσοης.

ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΟΛΩΝΟΣ.

81 νεφέλης φέρεται χό-	101 ἡνέγειται ἐρύματα
νος βίᾳ	102 καθάρος ἐνεστὸς
92 εἴδως οὐδετέρους	103 ἴχεσι βαίνει
99 πεποίθατε δῆνα	105 εἰς εἴπη αἴματα
100 θεύτων μῆνιν επαμφ.	

EXCVDEBATVR LUTE-
TIÆ PARISIORVM.

M. D. LIII.

